

Αναγκαστικός Νόμος 1846/1951 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α΄ 179/14-21.6.1951)

Άρθρο 1

1. Ο παρών νόμος έχει ως σκοπόν την ασφάλισιν των εν τοις επομένοις άρθροις 2-4 αναφερομένων προσώπων εις περίπτωσιν ασθενείας, μητρότητος, αναπηρίας, ατυχήματος, γήρατος και ανεργίας, ως και των μελών της οικογενείας αυτών, εν περιπτώσει ασθενείας τούτων ή θανάτου του προστάτου αυτών, ησφαλισμένου.

2. Η δια του παρόντος θεσπιζομένη ασφάλισις περιλαμβάνει ειδικώτερον τους ακόλουθους κλάδους:

α') Τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα.

β') Τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος.

γ') Τον κλάδον αναπηρίας, γήρατος και θανάτου.

δ') Τον κλάδον ανεργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Πρόσωπα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν

Άρθρο 2

1. Εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως, υπό τους εν άρθρω 7 οριζόμενους όρους και προϋποθέσεις:

α) Τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της χώρας παρέχουν κατά κύριον επάγγελμα εξηρημένην εργασίαν έναντι αμοιβής, ως τοιαύτης νοουμένης και της παρεχομένης δια λογαριασμόν Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου αδιαφόρως νομικής φύσεως της σχέσεως (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου). Η έννοια του κυρίου επαγγέλματος δεν αποκλείει την ασφάλισιν προσώπων με μειωμένην απασχόλησιν εφ' όσον δεν έχουν άλλη κυρίαν πηγήν βιοπορισμού. Επί δυσχερούς διακρίσεως εξηρημένης ή μη εργασίας ή του κυρίου ή μη επαγγέλματος προσώπου τινός, τούτο θεωρείται ως υπαγόμενον εις την ασφάλισιν. Κατ' εξαίρεσιν πρόσωπα παρέχοντα εργασίαν εκτός των ορίων της χώρας κατά κύριον επάγγελμα έναντι αμοιβής προς εργοδότην εδρεύοντα εντός των ορίων της χώρας, δύναται κατά τας διατάξεις Κανονισμού να υπάγονται εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. δι' άπαντας τους Κλάδους αυτής ή δια τινας η δια τινά μόνον εξ αυτών εφ' όσον υπήρξαν ήδη ησφαλισμένα παρά τω Ι.Κ.Α. ανεξαρτήτως δε τούτου εφ' όσον κέκτηνται την Ελληνικήν υπηκόοτητα. Η κατά τα ανωτέρω ασφάλισις δεν χωρεί εάν δια τα πρόσωπα ταύτα έχουν εφαρμογήν αι διατάξεις Διεθνούς Συμβάσεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και ετέρας χώρας ή ετέρων χωρών.

Δια Κανονισμού θέλουν καθορισθή οι όροι και αι προϋποθέσεις, εφ'ας πρόσωπα παρέχοντα εργασίαν δια λογαριασμόν πλειόνων της μίας επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος Νόμου.

[Η περίπτωση α τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του αρθ. 2 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α΄ 103)]

β) Οι μετέχοντες εις την διοίκησιν επαγγελματικών σωματείων των περί των το εδάφ. α' προσώπων ή ενώσεων τοιούτων σωματείων, εφ' όσον λαμβάνουν αποζημίωσιν εκ των σωματείων ή των ενώσεων αυτών.

γ) Οι μαθητευόμενοι.

δ) Οι συνταξιούχοι του Δημοσίου και των πάσης φύσεως Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως, οι παρέχοντες εργασίαν υπαγομένην εις τας διατάξεις του εδαφίου α' ως και το πάσης φύσεως έκτακτον, ημερομίσθιον και επί συμβάσει προσωπικόν του δημοσίου, εφ' όσον ο χρόνος υπηρεσίας τούτου δεν υπολογίζεται δια την απονομήν συντάξεως παρά του Δημοσίου.

ε) Οι εμπειρογνώμονες καπνού εφ' όσον δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως. Εργοδοται τούτων θεωρούνται αι πάσης φύσεως καπνεμπορικά επιχειρήσεις των υπέρ του Ιδρύματος εισφορών υπολογιζομένων βάσει των καταβαλλομένων εις τους εμπειρογνώμονας καπνού, αμοιβών. Επί πολλαπλής απασχολήσεως εμπειρογνώμονος το σύνολον της εργοδοτικής εισφοράς δεν δύναται να υπερβή το

αντίστοιχον ποσόν εισφοράς της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως. Αύτη βαρύνει τους εργοδότες κατ' αναλογίαν της υπ' εκάστου καταβληθείσης αμοιβής εις τον καπνομεσίτην. Αι εκ της αμοιβής των εμπειρογνωμόνων εκπιπτόμεναι δαπάναι δια τον υπολογισμόν των υπέρ του Ι.Κ.Α. εισφορών, ο χρόνος καταβολής αυτών αι κατ' έτος ημέραι απασχολήσεως τούτων αίτινες δεν δύνανται να υπολογισθούν εις πλείονας των 270 και πάσα σχετική με την ασφάλισίν των λεπτομέρεια θέλει καθορισθή δια κανονισμού».

[Η περίπτωση ε τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθ. 1, παρ. 11 του Ν.Δ. 4577/1966 (ΦΕΚ Α' 230)]

στ) Οι απασχολούμενοι κατά κύριον επάγγελμα εις την συλλογήν ρητίνης εντός ή εκτός κέντρων ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. εφ' όσον:

1) Εργάζονται δια λογαριασμόν των βιομηχάνων ρητίνης.

2) Είναι:

α) μέλη συνεταιρισμών σκοπούντων την συλλογήν και διαθεσιν της ρητίνης,

β) μικροϊδιοκτήται πευκώνων,

γ) ελεύθεροι ρητινοσυλλέκται.

Ο αριθμός των ημερών εργασίας του ρητινοσυλλέκτη που αναγνωρίζεται κατ' έτος στην ασφάλιση ανέρχεται σε 35 ημέρες ανά χίλια κιλά παραδιδόμενης σε εμπόρους, ιδιωτικές ή συνεταιριστικές βιομηχανίες ρητίνης. Ο υπολογισμός των χορηγητέων στα πρόσωπα αυτά παροχών θα γίνεται με βάση το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης του Α.Ν. 1846/1951, στην οποία θα αντιστοιχεί κατά την περίοδο υπολογισμού το πηλίκο της διαιρέσεως του ετήσιου εισοδήματος αυτών από την πώληση της ρητίνης, όπως τούτο θα προκύπτει από τα στοιχεία των εμπόρων και βιομηχανιών ρητίνης, δια του κατά τα παραπάνω αναγνωριζόμενου αριθμού ημερών εργασίας κατά την περίοδο αυτή.

[Το παραπάνω εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθ. 1 παρ. 14 του Ν.Δ. 4577/1966 (ΦΕΚ Α' 230)]

Εργοδότη των ανωτέρω ησφαλισμένων θεωρούνται οι βιομήχανοι και έμποροι εις τους οποίους παραδίδουν την ρητίνη. Δια Κανονισμού θέλει καθορισθή η έννοια του κυρίου επαγγέλματος του ρητινοσυλλέκτη ως και πάσα ετέρα λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος.

[Η δεύτερη περίοδος του δευτέρου εδαφίου τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθ. 15 παρ. 3 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

ζ) Οι απασχολούμενοι κατά κύριον επάγγελμα εις τας πάσης φύσεως εργασίας εντός ή εκτός κέντρου ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. εφ' όσον είναι μέλη δασικών Συνεταιρισμών ή ελεύθεροι δασεργάται του Δημοσίου. Δια κανονισμού καθορισθήσεται η διαδικασία ασφαλίσεως των ως άνω προσώπων οι υπόχρεοι δια την καταβολήν των εισφορών ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια. Δια κανονισμού ωσαύτως δύναται να διευρύνεται ο κύκλος των ασφαλιζομένων κατηγοριών δασεργατών.

[Το εδάφιο ζ προστέθηκε με το άρθ. 1,παρ. 12 του Ν.Δ. 4577/1966 (ΦΕΚ Α' 230)]

η. Αι καθαρίστριαι του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. αι αμειβόμεναι εκ παγίας επιχορηγήσεως. Η υποχρέωσις καταβολής των υπέρ του Ι.Κ.Α. εισφορών εργοδότη βαρύνει το Δημόσιον ή το Ν.Π.Δ.Δ. μεθ' ου συνδέονται αύται.

[Η διάταξη η' της παρ. 1 του άρθρου 2 προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του ΝΔ 78/1973 (ΦΕΚ Α' 156)]

2. Τα περί των αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου πρόσωπα συνεχίζουν την υπαγωγήν των εις την ασφάλισιν του παρόντος και διαρκούντος του χρόνου, καθ' ον δικαιωματικώς ή εκ λόγων ανεξαρτήτων της θελήσεως των, δεν προσφέρουν εξηρημένην εργασίαν πλην όμως τυγχάνουν εν όλω ή εν μέρει των αποδοχών των παρά του εργοδότη (άδειαι, στράτευσις).

Προκειμένου περί μητέρων ασφαλισμένων του Ιδρύματος, η κατά τα ανωτέρω ασφάλιση συνεχίζεται και κατά το χρόνο επιδότησης τους από τον ΟΑΕΔ λόγω κωφορίας και λοχείας. Οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη για την ασφάλιση των προσώπων αυτών υπολογίζονται επί του καταβαλλόμενου επιδόματος και παρακρατούνται απ' αυτό.

[Το δεύτερο εδάφιο προσετέθη εις την παρ. 2 δια του άρθρου 12 παρ. 1 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

3. Δι' αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. εγκρινομένων παρά του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος είτε δι' άπαντας τους κλάδους είτε δι' ωρισμένους μόνον εξ αυτών, οικονομικών ασθeneίς κατηγορίαί αυτοτελώς εργαζομένων προσώπων, στερουμένων επαγγελματικής στέγης.

Στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας υπάγονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 35 έως και 51 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α. οι εργολάβοι και υπεργολάβοι οικοδομικών και τεχνικών εργασιών που απασχολούνται αυτοπροσώπως σε εργασίες της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κανονισμού αυτού, ανεξάρτητα αν προσφέρουν ή όχι εξαρτημένη εργασία έναντι αμοιβής, εφ' όσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Εργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.). Ο τρόπος αμοιβής των παραπάνω (όπως ημερομίσθιο, κατ' αποκοπή, κατά μονάδα έργου), η τυχόν έκδοση τιμολογίων ή δελτίων παροχής υπηρεσιών, ο τρόπος φορολόγησης της αμοιβής τους, η χρησιμοποίηση δικών τους μηχανημάτων και εργαλείων και τέλος η μεσολάβησή τους στην πρόσληψη και αμοιβή προσώπων απασχολούμενων υπό την επίβλεψη και τις εντολές τους δεν επηρεάζει την κατά τα ανωτέρω ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α. Οι παραπάνω για την ιδιότητά τους αυτήν εξαιρούνται από την ασφάλιση του Τ.Ε.Β.Ε. Επίσης στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. Ι.Κ.Α - Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ. (ανεργία, λογαριασμός στρατευμένων μισθωτών, διανεμητικός λογαριασμός οικογενειακών επιδομάτων μισθωτών), του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας υπάγονται οι παραγωγοί πωλήσεων (πλασιέ), ανεξάρτητα αν συνδέονται με τον εργοδότη τους με σχέση εξαρτημένης εργασίας ή παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, εφ' όσον εξυπηρετούν αποκλειστικά μία επιχείρηση και απασχολούνται μέσα ή έξω από αυτήν, αυτοπροσώπως με τη διάθεση των προϊόντων της. Η ασφάλιση χωρεί ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους (ποσοστά ή μισθός, ή μισθός και ποσοστά), την τυχόν έκδοση τιμολογίων ή δελτίων παροχής υπηρεσιών και τον τρόπο φορολόγησής της.

[Το πρώτο, δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 4, παρ.2 του Ν.1880/1990 (ΦΕΚ Α' 39)]

Κατά την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν τοιούτων κατηγοριών ησφαλισμένων δύναται να επιβάλλεται δια Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει των υπουργών Εσωτερικών και Εργασίας η υποχρέωσις εφοδιασμού τούτων δι' αστυνομικών αδειών ασκήσεως του επαγγέλματος, εφ' όσον δεν απαιτούνται τοιαύται βάσει ισχυουσών ετέρων διατάξεων και περιοδικής ανανεώσεως αυτών, ως και η απαγόρευσις της εκδόσεως ή ανανεώσεως των εν λόγω αδειών, εφ' όσον δεν προσάγεται βεβαίωσις του Ι.Κ.Α. περί εκπληρώσεως των έναντι τούτου ασφαλιστικών των υποχρεώσεων.

Οι Διευθυνταί και Γεν. Διευθυνταί, εντεταλμένοι, διευθύνοντες ή συμπράττοντες σύμβουλοι, Διοικηταί Εταιρειών ή συνεταιρισμών, ων αι αμοιβαί φορολογούνται κατά την ΣΤ' κατηγορίαν (μισθωτών υπηρεσιών) του φόρου καθαράς προσόδου υπάγονται εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις του παρόντος.

[Το άνω εδάφιο προστέθηκε με του άρθρου 29 παρ. 3 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

Επίσης υπάγονται στην ασφάλιση του παρόντος νόμου και πρόσωπα που απασχολούνται ή παρέχουν εργασία ή υπηρεσία με αμοιβή είτε σε φυσικά πρόσωπα, είτε στο Δημόσιο, είτε σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου με οποιαδήποτε άλλη σχέση, εφόσον γιά την απασχόληση, εργασία ή υπηρεσία τους αυτή δεν υπάγονται από ρητή διαταξη νόμου στην ασφάλιση άλλου Ταμείου κύριας ασφαλίσεως. Από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου οι απασχολούμενοι με σύμβαση μίσθωσης έργου στο Δημόσιο υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., εφόσον εργάζονται με συνθήκες που απαντώνται στις μισθώσεις εργασίας.

[Το άνω εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 3 άρθρου 1 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

Οι προϋποθέσεις ασφαλίσεως, ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφαλίσεως των προσώπων τούτων κατά κατηγορία, η μισθολογική περίοδος, ο τρόπος υπολογισμού και καταβολής των εισφορών, ο υπόχρεος γιά την καταβολή τους καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου θα καθορίζεται με Κανονισμό.

Η υπαγωγή των ανωτέρω προσώπων στην ασφάλιση ισχύει από την πρώτη του βου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου .

[Τα άνω εδάφια προστέθηκαν με το άρθρο τέταρτο του Ν. 1305/1982 (ΦΕΚ Α' 146)]

Επίσης, υπάγονται στην ασφάλιση του παρόντος νόμου και μέλη των αστικών συνεταιρισμών που απασχολούνται σε αυτούς και δεν ασφαλιζονται γιά άλλη επαγγελματική τους δραστηριότητα σε άλλο φορέα κύριας ασφαλίσεως. Οι ασφαλιστικές εισφορές βαρύνουν τον αστικό συνεταιρισμό και τον ενδιαφερόμενο, κατά την αναλογία, που προβλέπουν οι διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. Με κανονισμό ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις γιά την πραγματοποίηση της ασφαλίσεως των παραπάνω προσώπων.

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 2 προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

4) Ωσαύτως υπάγονται εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν του παρόντος οι οικιακοί έμμισθοι βοηθοί (οικόσιτοι υπηρέται) και λοιπά κατ' οίκον του εργοδότη απασχολούμενα πρόσωπα. Η ασφάλισις των εν λόγω προσώπων άρχεται αφ'ής το Ι.Κ.Α. λαμβάνει εκάστοτε γνώσιν περί της απασχολήσεως των, λήγει δε αφ'ής αναγγέλεται εις το Ι.Κ.Α. η λήξις της απασχολήσεως. Κανονισμός εκδοθησόμενος το βραδύτερον εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος, θέλει ορίσει την διαδικασίαν και τον τρόπον υπολογισμού και καταβολής των εισφορών των ανωτέρω προσώπων, επιτρεπομένης της κατατάξεως αυτών εις κλάσεις τεκμαρτών ημερομισθίων δια τον υπολογισμόν των εισφορών και παροχών. Επί της ασφαλίσεως του οικιακού έμμισθου βοηθητικού προσωπικού και λοιπών κατ' οίκον του εργοδότη απασχολουμένων προσώπων δύναται να έχη εφαρμογήν το δεύτερον εδάφιο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, καθ'ά ειδικώτερον θέλει ορίσει ο κατά τα ανωτέρω Κανονισμός. Η Διοίκησης του Ι.Κ.Α. υποχρεούται όπως εντός πέντε μηνών από της ισχύος του παρόντος υποβάλη εις το Υπουργείον Εργασίας των ως άνω Κανονισμόν προς έγκρισιν κατά την διαδικασίαν του άρθρου 16 του παρόντος».

[Η άνω παράγραφος προστέθηκε με το άρθρο 1 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)]

Επίσης, υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του νόμου αυτού τα πρόσωπα που παρέχουν εργασία εντός των ορίων της χώρας κατά κύριο επάγγελμα σε εργοδότες με τους οποίους είναι σύζυγοι ή συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού συγγένειας, εφ' όσον για την εργασία τους αυτή δεν υπάγονται υποχρεωτικά ή προαιρετικά στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης. Με κανονισμό ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση της ασφάλισης των παραπάνω προσώπων. Οι ασφαλιστικές εισφορές δεν μπορεί να υπολογιστούν σε κατώτερη από την ασφαλιστική κλάση που αντιστοιχεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κάθε φορά.

[Η διάταξη στο τέλος του άρθρου 2 προστέθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α για όλους τους κλάδους ασφαλίσεως αυτού, καθώς και του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ, του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας, οι μη υπαγόμενοι από ίδιο δικαίωμα στην ασφάλιση άλλου ταμείου πτυχιούχοι των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), οι οποίοι λαμβάνουν υποτροφίες προς επιμόρφωση και ειδίκευση στα διάφορα κέντρα ερευνών που λειτουργούν στην Ελλάδα ως αυτοτελή ιδρύματα.

Η ασφάλιση διαρκεί καθ' όλη την περίοδο της υποτροφίας και ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή της κατά μήνα πραγματικής απασχόλησης διενεργείται δε για 25 ημέρες ασφάλισης το μήνα. Οι μηνιαίες εισφορές υπολογίζονται με βάση το συνολικό ασφαλιστρο των ανωτέρω κλάδων ασφάλισης και το κάθε φορά καταβαλλόμενο μηνιαίο ποσό της υποτροφίας.

Οι εισφορές εργοδότη βαρύνουν το κέντρο ερευνών στο οποίο πραγματοποιείται η επιμόρφωση ή ειδίκευση και του ασφαλισμένου τους ίδιους τους υποτρόφους, ενώ για τον υπεύθυνο καταβολής των εισφορών, το χρόνο καταβολής τους, την επιβάρυνση με πρόσθετα τέλη την επιδίωξη είσπραξης τους κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε κλπ. εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.

[Το άνω εδάφιο προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., του Ι.Κ.Α - Τ.Ε.Α.Μ του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας οι εφοδιασμένες με άδεια εργασίας αποκλειστικές αδελφές νοσοκόμες. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται πάνω στο σύνολο της εργατικής αμοιβής. Οι αποκλειστικές αδελφές εισπράττουν από τον αποδέκτη των υπηρεσιών τους και τις βαρύνουσες τον εργοδότη ασφαλιστικές εισφορές με τριπλότυπες αποδείξεις, που χορηγεί το Ι.Κ.Α και τις αποδίδουν σ' αυτό μαζί με τις εισφορές ασφαλισμένου που βαρύνουν τις ίδιες μέχρι το τέλος του επόμενου της απασχόλησης μήνα. Ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγηση της άδειας εργασίας ο τύπος και το περιεχόμενο της άδειας και οι προϋποθέσεις χορήγησής της ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εργασίας.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α. καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης και της ασφαλιστικής κλάσης, οι συνέπειες της μη έγκαιρης καταβολής των εισφορών μεταξύ των οποίων μπορεί να είναι και η αφαίρεση της άδειας απασχόλησης, η είσπραξη των καθυστερουμένων εισφορών κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ασφάλισης των αποκλειστικών αδελφών νοσοκόμων.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 14 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

Οι τρόφιμοι ιδρυμάτων προστασίας απροσάρμοστων παιδιών, κατά το χρόνο της πρακτικής άσκησης τους σε εργοδότες του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., κατά του κινδύνου του ατυχήματος, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα για την ασφάλιση ατυχήματος νομοθεσία.

Για τον υπολογισμό των εισφορών, αναγνωρίζονται μια ημέρα ασφάλισης για κάθε ημέρα πρακτικής άσκησης και 25 για κάθε μήνα, ανεξάρτητα από την πραγματική διάρκεια της ημερήσιας πρακτικής άσκησης ή τη διάρκεια της πραγματικής άσκησης κάθε μήνα. Οι εργοδότες, στους οποίους πραγματοποιείται η πρακτική άσκηση των ανωτέρω προσώπων υποχρεούνται να καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α με βάση τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας του εισφορά 2 % υπολογιζόμενη πάνω στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη όπως ισχύει κάθε φορά.

[Η διάταξη στο τέλος του άρθρου 2 προστέθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 14 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

Στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. και για τον κλάδο παροχών ασθένειας σε είδος υπάγονται οι άνεργοι που δεν είναι ασφαλισμένοι σε οποιονδήποτε άλλο δημόσιο ασφαλιστικό οργανισμό και παρακολουθούν τα επιδοτούμενα από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο Προγράμματα Επαγγελματικής Κατάρτισης στα πλαίσια του 2ου Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης και για όλη τη διάρκεια των προγραμμάτων αυτών.

Οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη για την ανωτέρω ασφάλιση υπολογίζονται με βάση το ποσό του εκπαιδευτικού επιδόματος που καταβάλλεται για τις ώρες του προγράμματος, βαρύνουν το φορέα υλοποίησης του προγράμματος και αποδίδονται στο Ι.Κ.Α. μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από αυτόν που καταβλήθηκε το εκπαιδευτικό επίδομα. Θέση εργοδότη έναντι του Ι.Κ.Α., με όλες τις απορρέουσες από τη νομοθεσία του ιδρύματος υποχρεώσεις, έχει ο φορέας υλοποίησης του προγράμματος.

Οι παροχές του κλάδου ασθένειας σε είδος του Ι.Κ.Α. αφορούν ατομικά τον ασφαλισμένο και χορηγούνται από την πρώτη ημέρα παρακολούθησης του προγράμματος και μέχρι το πέρας αυτού.

Η ασφάλιση αυτή δεν αναιρεί ούτε αναστέλλει την καταβολή των επιδομάτων που χορηγούνται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας στα άτομα με ειδικές ανάγκες, κατά τη διάρκεια της κατάρτισης τους στα επιδοτούμενα από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο προγράμματα. Εξαιρούνται από τις παραπάνω διατάξεις όλοι όσοι παρακολούθησαν προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης που εγκρίθηκαν μέχρι τη δημοσίευση της παρούσας και ασφαλίστηκαν σε ιδιωτικό ασφαλιστικό φορέα, σύμφωνα με την παρ. 2.2.3 του άρθρου 7 της απόφασης 115373/11.11.94 ΦΕΚ

854 Β') του Υπουργού Εργασίας.

[Η άνω διάταξη, που προστέθηκε με την παρ.4 άρθρ.2 του Ν.2335/1995 (ΦΕΚ Α' 185), τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του Ν.2458/1997 (ΦΕΚ Α' 15)]

Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-TEAM ΔΛΟΕΜ και ΟΕΚ τα πρόσωπα του άρθρου 6 παρ. 1 και του άρθρου 10 παρ. 3 του Ν. 1193/1981 «περί εξ αφορισίων νόσων προστασίας και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 220 Α'), και όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, εφόσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση οποιουδήποτε άλλου οργανισμού, λόγω ασκήσεως άλλου επαγγέλματος ή δεν συνταξιοδοτούνται από άλλο φορέα λόγω άμεσου ή έμμεσου δικαιώματος. Η ασφάλιση αρχίζει από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης του νομάρχη, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο του ανωτέρω νόμου. Τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα υποχρεούνται τον πρώτο μήνα κάθε χρόνου κατά τις ιατρικές εξετάσεις, που διενεργούνται κατά το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 1193/1981, να προσκομίζουν ασφαλιστική ενημερότητα. Η μη προσκόμιση ασφαλιστικής ενημερότητας συνεπάγεται τη μη ισχύ της απόφασης του νομάρχη της προηγούμενης παραγράφου. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης και της ασφαλιστικής κλάσης, οι συνέπειες της μη έγκαιρη καταβολής των εισφορών, η είσπραξη των καθυστερούμενων εισφορών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ασφάλισης των ανωτέρω προσώπων.

[Η τελευταία παράγραφος προστέθηκε με το άρθρο 65 παρ.3 Ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1)]

Άρθρο 3

Δημόσιοι υπάλληλοι

1. Δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου τα πρόσωπα τα παρέχοντα είτε αποκλειστικώς είτε όχι εργασίαν, ο χρόνος της οποίας υπολογίζεται ως συντάξιμος κατά τας διατάξεις της εκάστοτε ισχυούσης δια το Δημόσιον συνταξιοδοτικής νομοθεσίας.
2. Τα εκ των εν άρθρω 2 του παρόντος αναφερομένων προσώπων παρέχοντα εργασίαν δια λογαριασμόν Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και συνδεόμενα μετά τούτων δια σχέσεως δημοσίου δικαίου, εξαιρούνται εκ της παρά τω Ι.Κ.Α. ασφαλίσεως δια τον κλάδον ανεργίας.

Άρθρο 4

Πρόσωπα εξαιρούμενα της ασφαλίσεως

Εκ των εν άρθρω 2 αναφερομένων προσώπων δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος:

1. *[Η παρ. 1 του άρθρου 4 καταργήθηκε με το άρθρο 24 παρ. 1 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]*

2. Οι ιερωμένοι, οι ασχολούμενοι εις Ιδρύματα εν οίς τελούνται τα της λατρείας των διαφόρων θρησκειών.

Είναι πάντως δυνατή η ασφάλιση των παραπάνω προσώπων για τους κλάδους σύνταξης και ασθένειας με βάση Κανονισμό, ο οποίος θα ορίζει τον ειδικότερο κύκλο των προσώπων που θα υπάγονται κάθε φορά στην ασφάλιση, τον τόπο και τη διαδικασία ασφαλίσεώς τους που μπορεί να γίνεται και μέσω ασφαλιστικών συνεταιρισμών, τον τρόπο υπολογισμού και καταβολής των εισφορών και κάθε άλλη αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας λεπτομέρεια. Η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή για τα πρόσωπα που καλύπτονται από άλλο φορέα κύριας ασφαλίσεως της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

[Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης 2 προστέθηκε με το άρθρο 44 του Ν. 1469 1984, (ΦΕΚ Α' 111)]

3. Οι αλλοδαποί, οι ασχολούμενοι εις τας εν Ελλάδι ευρισκομένας διπλωματικές αντιπροσωπείας ξένων Κρατών και τας εκτάκτους Διεθνείς Επιτροπές, ως και τα φυσικά πρόσωπα τ' απολαύοντα του δικαιώματος της ετεροδικίας. Τα ως άνω πρόσωπα δύνανται τη αιτήσιν των να ασφαλισθούν εις το Ι.Κ.Α. καταβάλλοντα και την εργοδοτικήν εισφοράν, κατά τας διατάξεις του Κανονισμού.

4. Οι απασχολούμενοι εις τα εν Ελλάδι λειτουργούντα Μουσουλμανικά Σχολεία. Τα πρόσωπα ταύτα θεωρούνται ως μηδέποτε υπαχθέντα εις την ασφάλισιν του Ι. Κ. Α., τυχόν δε καταβληθείσαι εισφοραί ή χορηγηθείσαι παροχαί δεν αναζητούνται.

[Η παράγραφος 4 προστέθηκε με το άρθρο 19 του ΝΔ 3083/ 1954 (ΦΕΚ Α' 247)]

5. Εργάται απασχολούμενοι εις κτηνοτροφικές επιχειρήσεις μη ανηκούσας εις το Δημόσιον ή Νομικά πρόσωπα, λειτουργούσας εις κοινότηας κάτω των 6.000 κατοίκων κατά την απογραφήν του έτους 1951 εξαιρούνται της ασφαλίσεως δια τας μέχρι της 30-6-57 χρονικάς περιόδους.

[Η παράγραφος 5 προσετέθη με το άρθρο 4, παράγρ.4 του Ν. 3762/1957(ΦΕΚ Α' 194)]

6. α) Οι ανήλικοι οι απολυόμενοι εκ των Σωφρονιστικών ή Αναμορφωτικών Καταστημάτων, εφόσον προσλαμβάνονται υπό των εργοδοτών καθ'υπόδειξιν των Εταιριών Προστασίας ανηλίκων, επί εν έτος από της τοιαύτης προσλήψεως των.

β) Οι υπό επιμέλειαν των Δικαστηρίων τελούντες ανήλικοι οι απασχολούμενοι εις ασφαλιστέαν παρά τω Ιδρύματι εργασίαν, επί εν έτος από της αρχικής υπό τοιαύτην κατάστασιν (δικαστικήν επιμέλειαν) προσλήψεως των.

[Η παράγραφος 6 προστέθηκε με την παρ.1 του άρθρου 24 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

Άρθρο 5

Ειδικά Ταμεία

1. Πάντα τα υφιστάμενα μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, οιασδήποτε μορφής Ταμεία, τα συνεστημένα επί τη βάσει του Ν. 2868 ή ειδικών νόμων ή του διατάγματος της 15ης Μάιου 1920 «περί επαγγελματικών Σωματείων» και ασφαλίζοντα, είτε αποκλειστικώς είτε εν μέρει, πρόσωπα εκ των εν άρθρω 2 του παρόντος αναφερομένων, εξακολουθούν λειτουργούντα και διεπόμενα υπό των ισχυουσών δι' έκαστον τούτων διατάξεων.

[Το εδάφιο β' της παραγρ. 1 του άρθρου 5 του Α.Ν. 1846/1951 καταργήθηκε με το άρθρο 33 παρ. 3 του ΝΔ 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

Εάν πρόσωπον τι εκτός της εργασίας ην παρέχει και δι' ην ασφαρίζεται εις ειδικόν Ταμείον ασφαλίσεως εξαιρουμένων κατά τα ανωτέρω της παρά τω Ι.Κ.Α. ασφαλίσεως παρέχη και ετέραν εργασίαν παρ'ετέρω εργοδότη ,πληρούσαν τας προϋποθέσεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου ,ως ετροποποιήθη ,μη θεμελιούσαν υποχρέωσιν ασφαλίσεως παρ'ετέρω Ταμείω κυρίας ασφαλίσεως, υπάγεται ως προς ταύτην εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α..

[Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 5 προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

Τα κατά τα ανωτέρω διατηρούμενα και συνεχίζοντα την λειτουργίαν των ειδικά Ταμεία κυρίας ασφαλίσεως εάν υπάγονται εις την αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας, υποχρεούνται πάντας, ανεξαρτήτως προς τα εν παρ. 2 του παρόντος άρθρου οριζόμενα: Τα μεν ασκούντα ασφάλισιν ασθενείας, όπως χορηγούν από 1ης Ιανουαρίου 1952 τας autάς τουλάχιστον καθ' ύψος, κατηγορίας και έκτασιν παροχάς, προς εκείνας τας οποίας θα χορηγή εκάστοτε το Ι.Κ.Α. δια των κλάδων του ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα και εις είδος. Τα δε ασκούντα ασφάλισιν συντάξεων όπως χορηγούν από της αυτής ως άνω ημερομηνίας ως κατώτατα ποσά συντάξεων τα υπό του παρόντος προβλεπόμενα κατώτατα όρια συντάξεων δι' εκάστην κατηγορίαν δικαιουμένων (συνταξιούχοι λόγω γήρατος, ατυχήματος, αναπηρίας και θανάτου), υπολογιζόμενα βάσει του τεκμαρτού ημερομισθίου της 1ης ασφαλιστικής κλάσεως και του ελαχίστου ορίου ημερών εργασίας του απαιτουμένου δια την χορήγησιν της συντάξεως, προσαιξανόμενα δε κατά τας τυχόν προσαιζησεις λόγω οικογενειακών βαρών, τας καθοριζόμενας υπό του παρόντος. Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου δεν εφαρμόζονται δια τους υπό των ειδικών ως άνω Ταμείων συνταξιοδοτουμένους αυτοτελώς εργαζομένους, ουδέ δια τους μισθωτούς τους συνταξιοδοτουμένους υπό τούτων εάν οι τελευταίοι ούτοι:

α) Δεν είχαν κατά τον χρόνον της απονομής των συντάξεως συμπληρώσει προκειμένου περι αρρένων το 60όν και προκειμένου περι θηλέων το 55όν έτος της ηλικίας των ή

β) Δεν πληρούν τας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας του άρθρου 28 παρ. 1 εδ. πρώτον ή

γ) Δεν πληρούν προκειμένου περι συνταξιούχων λόγω θανάτου τας υπό του άρθρου 28 παρ. 6 οριζόμενας προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των ως μελών οικογενείας δικαιουμένων συντάξεως και τας τοιαύτας της παρ. 6.

Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδικαία στην ασφάλισιν του Ι.Κ.Α., του Ι.Κ.Α - Τ.Ε.Α.Μ του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας οι εφοδιασμένες με άδεια εργασίας αποκλειστικές αδελφές νοσοκόμες. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται πάνω στο σύνολο της εργατικής αμοιβής. Οι αποκλειστικές αδελφές εισπράττουν από τον αποδέκτη των υπηρεσιών τους και τις βαρύνουσες τον εργοδότη ασφαλιστικές εισφορές με τριπλότυπες αποδείξεις, που χορηγεί το Ι.Κ.Α και τις αποδίδουν σ' αυτό μαζί με τις εισφορές ασφαλισμένου που βαρύνουν τις ίδιες μέχρι το τέλος του επόμενου της απασχόλησης μήνα.

Ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγησιν της άδειας εργασίας ο τύπος και το περιεχόμενο της άδειας και οι προϋποθέσεις χορήγησής της ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εργασίας.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α. καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης και της ασφαλιστικής κλάσης, οι συνέπειες της μη έγκαιρης καταβολής των εισφορών μεταξύ των οποίων μπορεί να είναι και η αφαίρεση της άδειας απασχόλησης, η είσπραξη των καθυστερουμένων εισφορών κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ασφάλισης των αποκλειστικών αδελφών νοσοκόμων» του άρθρου 29.

Από 1ης Ιανουαρίου 1952 πάντα τα κατά τα ανωτέρω πρόσωπα (ησφαλισμένοι και συνταξιούχοι διατηρουμένων ειδικών Ταμείων, κυρίας ασφαλίσεως αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας) δικαιούνται όπως αξιούν παρά των Ειδικών Ταμείων των, εφ' όσον πληρούν τας ανωτέρω οριζόμενας προϋποθέσεις, τας ως άνω παροχάς, αίτινες θεωρούνται ως το ελάχιστον όριον της εν τη χώρα εξασφαλιστέας προστασίας παρά των εκ του Υπουργείου Εργασίας εξαρτωμένων Οργανισμών κυρίας ασφαλίσεως (συντάξεων και ασθενείας). Αι κατά τα ανωτέρω αξιώσεις θεμελιούνται επί των οικείων διατάξεων του παρόντος και των Κανονισμών του Ι.Κ.Α., θεωρουμένων αυτοδικαίως και ως διατάξεων της διεπούσης τα οικεία ειδικά Ταμεία νομοθεσίας. Άρνησις χορηγήσεως των ανωτέρω παροχών αποτελεί λόγον υποχρεωτικής παραπομπής του οικείου ειδικού Ταμείου εις την υπό της παρ. 6 του παρόντος προβλεπομένην Επιτροπήν. Απαγορεύεται η δημιουργία επαρκείας των Ειδικών Ταμείων δια την χορήγησιν των ως άνω παροχών δι' αναπροσαρμογής ή αυξήσεως των υπέρ αυτών νενομοθετημένων κοινωνικών πόρων ή αυξήσεως των εισφορών των ησφαλισμένων και εργοδοτών πέραν των υπό του παρόντος νόμου οριζομένων.

Χρονικά περίοδοι απασχολήσεως προσώπων υπαγομένων εις την ασφάλισιν ετέρου (πλην του Ι.Κ.Α.) φορέως κυρίας ασφαλίσεως, δι' ας κατεβλήθησαν εις το Ι.Κ.Α., αι υπό της διεπούσης τούτο γενικής νομοθεσίας προβλεπόμεναι εισφοραί λογίζονται ως χρόνος υποχρεωτικής ασφαλίσεως παρά τω Ι.Κ.Α., εάν παρήλθε διαστημα δύο τουλάχιστον ετών από του τέλους εκάστης χρονικής περιόδου χωρίς να έχουν επιστραφή αι αχρεωστήτως καταβληθείσαι εισφοραί.

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 5 προστέθηκε με το άρθρο 7 του Ν.Δ. 247/1969 (ΦΕΚ Α' 143)]

2. Εκ των κατά την προηγουμένην παράγραφον διατηρουμένων Ταμείων κυρίας ασφαλίσεως αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας, συγχωνεύονται εις το Ι.Κ.Α. κατά την διαδικασίαν του παρόντος άρθρου, τα Ταμεία εκείνα τα οποία λαμβανομένων υπ' όψιν του ύψους των εισφορών των ησφαλισμένων και εργοδοτών, των εκ της περιουσίας προσόδων, του χρόνου λειτουργίας, των προϋποθέσεων απονομής παροχών, του ύψους και της εκτάσεως τούτων και των εξόδων διοικήσεως του υπό κρίσιν Ταμείου αφ' ενός και του Ι.Κ.Α. αφ' ετέρου, δεν δύνανται να παράσχουν κατά την κρίσιν της περί ης η παρ. 6 του παρόντος Επιτροπής, ισοδύναμον τουλάχιστον προς την υπό του Ι.Κ.Α. παρεχομένην ασφαλιστικήν προστασίαν.

3. Το Ταμείον Ανεργίας το συσταθέν δια του Α.Ν. 118/45(1) διαλύεται, συγχωνευόμενον δυνάμει του παρόντος εις το Ι.Κ.Α., όπερ υπεισέρχεται δια του κλάδου ανεργίας εις το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών του περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων και των πάσης φύσεως υποχρεώσεων και δικαιωμάτων του, ως καθολικός αυτού διαδοχος. Η ασφάλισις των παρ' αυτώ ησφαλισμένων προσώπων δια τον κίνδυνον της ανεργίας συνεχίζεται υπό του Ι.Κ.Α. συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος νόμου. Η κινητή και ακίνητος περιουσία του ταμείου Ανεργίας περιέρχεται άπασα, δυνάμει του παρόντος, εις τον κλάδον Ανεργίας του Ι.Κ.Α., αι δε υπάρχουσαι υπέρ τούτου μισθώσεις διατηρούνται υπό του Ι.Κ.Α. .

4. Η οργάνωσις αντιφυματικής ασφαλίσεως (Ο.Α.Φ.Α.) η συσταθείσα δια του Α.Ν. 19-11-35 (2) διαλύεται, συγχωνευομένη δυνάμει του παρόντος εις το Ι.Κ.Α., όπερ υπεισέρχεται δια του κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος, εις το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών της περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων και των πάσης φύσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της ως καθολικός αυτής διαδοχος. Η ασφάλισις του κινδύνου της φυματώσεως αναλαμβάνεται υπό του Ι.Κ.Α. συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος. Άπασα η κινητή και ακίνητος περιουσία της Ο.Α.Φ.Α. περιέρχεται δυνάμει του παρόντος εις τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος, αι δε υπάρχουσαι μισθώσεις διατηρούνται υπέρ του Ι.Κ.Α.

5. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου απαγορεύεται η σύστασις νέων Ταμείων κυρίας ασφαλίσεως εκτός μόνον τοιούτων προερχομένων εκ συγχωνεύσεως δύο ή πλειόνων ομοειδών λειτουργίας ήδη Ταμείων. Επιτρέπεται όμως η ίδρυσις Επικουρικών Ταμείων δια την πραγματοποιήσιν επί πλέον των υπό του παρόντος Νόμου προβλεπομένων παροχών, εφ' όσον ο αριθμός των ησφαλισμένων των υπερβαίνει τους χιλίους και δεν θίγονται αι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των παρ' αυτοίς ασφαλιζομένων προσώπων έναντι του Ι.Κ.Α. Ως επί πλέον παροχαί θεωρούνται αι είτε κατ' είδος είτε κατά ποσόν ή κατ' αμφοτέρα επί πλέον των υπό του Ι.Κ.Α. παρεχόμεναι τοιαύται. Δια Β. Διατάγματος, εφ' άπαξ εκδοθησομένου, προτάσει του Υπουργού Εργασίας, ορισθήσεται η διαδικασία της κατά τα ανωτέρω συγχωνεύσεως δύο ή πλειόνων ομοειδών Ταμείων Ασφαλίσεως εις ενιαίον ασφαλιστικόν φορέα. Η κατά την υπό του ειρημένου Β. Διατάγματος ορισθησομένην διαδικασίαν πραγμάτωσις της συγχωνεύσεως, ενεργείται δι' ειδικών Β.Δ. εκδιδομένων, κατά πάσαν περίπτωσιν συγχωνεύσεως, προτάσει του Υπουργού Εργασίας, εκτός αν μεταξύ των υπό συγχώνευσιν Ταμείων συγκαταλέγονται και Ταμεία υπαγόμενα υπό την εποπτεϊαν ετέρων υπουργείων, όποτε το ειδικόν Διαταγμα εκδίδεται τη προτάσει και του αρμοδίου Υπουργού. Δια των ανωτέρω ειδικών Β. Διαταγμάτων καθορίζονται και οι πόροι του ενιαίου Οργανισμού, η τύχη των μη περιερχομένων τυχόν εις τούτον πόρων των συγχωνευομένων Ταμείων, αι προϋποθέσεις απονομής των παροχών, η έκτασις ως και το ύψος τούτων, τα της διοικήσεως αυτού, συνθέσεως των υπηρεσιών του, τα του προσωπικού του εν γένει ως και πάσα ετέρα συναφής λεπτομέρεια.

6. Περί της εν παραγράφω 2 συγχωνεύσεως Ταμείου τινός κυρίας ασφαλίσεως εις το Ι.Κ.Α. αποφασίζει Επιτροπή διοριζομένη υπό του Υπουργού Εργασίας και αποτελουμένη εξ ενός Συμβούλου της Επικρατείας, οριζομένου μεθ' ενός αναπηρωτού του υπό του Προέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας, ως Προέδρου της Επιτροπής, εκ του καθηγητού της Μαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών μέλους του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναπληρουμένου υπο του εν τω Συμβουλίω τούτω αναπληρωτού

του, εκ του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου Εργασίας αναπληρουμένου υπό του νομίμου αναπληρωτού του, εκ του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναπληρουμένου υπό μέλους του Δ.Σ. εκ της τάξεως των ειδικών, εκ του Γενικού Διευθυντού του Ι.Κ.Α. αναπληρουμένου υφ' ενός Διευθυντού του Ι.Κ.Α. και εκ δύο αντιπροσώπων των ησφαλισμένων του υπό συγχώνευσιν Ταμείου, εξ ων ο εις μεν ορίζεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του εν λόγω Ταμείου, ο δε έτερος υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος μετά των αναπληρωτών των. Χρέη Εισηγητού παρά τη Επιτροπή εκτελεί εν εκ των μελών της Επιτροπής οριζόμενον υπό του Προέδρου αυτής. Τον γραμματέα της Επιτροπής ορίζει ο Υπουργός Εργασίας εξ υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας ή Ασφαλιστικού Οργανισμού. Τα καταβλητέα εις τα μετέχοντα της Επιτροπής πρόσωπα πραγματικά έξοδα κινήσεως, δυνάμενα να ορίζονται και κατ' αποκοπήν ορίζονται κατά τας διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 48. Εν περιπτώσει αδικαιολογήτου μη προσελεύσεως μέλους τινός της Επιτροπής εις δύο συνεδριάσεις δια μεν τα εξ υπαλλήλων μέλη της Επιτροπής η μη προσέλευσις θεωρείται ως πειθαρχικόν παράπτωμα, δια δε τα λοιπά αποτελεί λόγον αντικαταστάσεων των. Εν περιπτώσει μη ορισμού των εν τη Επιτροπή αντιπροσώπων των ησφαλισμένων παρά του Δ.Σ. του οικείου ταμείου και παρά της Γ.Σ.Ε.Ε. εντος 15θήμερου αφ' ης ζητηθή τούτο διορίζει τούτους ο Υπουργός Εργασίας κατ' οικείαν κρίσιν. Η Επιτροπή αποφαινεται επι συγκεκριμένων ερωτημάτων περί συγχωνεύσεως ωρισμένου Ταμείου κυρίας ασφαλίσεως εις το Ι.Κ.Α., απευθυνομένων εις τον Πρόεδρον αυτής παρά του Υπουργού Εργασίας, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε τη αιτήσει του Δ.Σ. ωρισμένου Ταμείου ή της Γ.Σ.Ε.Ε. ή της οικείας επαγγελματικής οργανώσεως. Η Επιτροπή προσκαλείται εις συνεδρίασιν παρά του Υπουργού Εργασίας ή του Προέδρου αυτής, ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων 4 τουλάχιστον μελών και εκδίδει ητιολογημένας αποφάσεις δια πλειοψηφίας τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων. Η Επιτροπή υποχρεούται όπως υποβάλη την επί εκάστου ερωτήματος απόφασιν της εις τον Υπουργόν Εργασίας εντός τριών το πολύ μηνών από της λήψεως του σχετικού ερωτήματος. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής δύναται να ζητή την υποβολην αυτώ παντός στοιχείου όπερ ήθελε κρίνει αναγκαίον δια την μόρφωσιν γνώμης, τόσον παρά των υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας όσον και παρά των υπηρεσιών του υπό κρίσιν Ταμείου και του Ι.Κ.Α., ως και την εκτέλεσιν πάσης σχετιζομένης με το έργον της Επιτροπής μελέτης ή ετέρας εργασίας. Εν περιπτώσει καθ' ην η Επιτροπή ήθελεν αποφανθή υπέρ της συγχωνεύσεως του οικείου ταμείου εις το Ι.Κ.Α., εκδίδεται βάσει της αποφάσεως αυτής, εισηγήσει του Υπουργού Εργασίας υποβαλλομένη εις το Υπουργικόν Συμβούλιον εντός μηνός από της ανακοινώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, Β. Διαταγμα, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, περί συγχωνεύσεως του οικείου Ταμείου εις το Ι.Κ.Α. Από της δημοσιεύσεως του Διατάγματος τούτου το υπό κρίσιν Ταμείον διαλύεται συγχωνευόμενον εις το Ι.Κ.Α., όπερ υπεισέρχεται δια του οικείου ή των οικείων του κλάδων εις το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών του περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων, ως και των πάσης φύσεως δικαιωμάτων του και υποχρεώσεων. Τα παρ' αυτώ ησφαλισμένα πρόσωπα συνεχίζουσι την ασφάλισιν παρά τω Ι.Κ.Α., εφαρμοζομένων εφεξής των διατάξεων της διεπούσης το Ι.Κ.Α. νομοθεσίας, υπό τους εν τω παρόντι νόμω οριζομένους ειδικούς όρους. Αι εν τη ασφαλίσει του συγχωνευομένου Ταμείου πραγματοποιηθείσαι ημέραι εργασίας λογίζονται πάντως ως πραγματοποιηθείσαι εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. δια την αποκτησιν των υπό τούτου προβλεπομένων δικαιωμάτων προς παροχάς και εις κλάσεις ορισθησομένας δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. Ο χρόνος της πλασματικής παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω συνταξίμου υπηρεσίας των ησφαλισμένων του εφ' όσον ανεγνωρίσθη και εξηγοράσθη κατά τας διατάξεις της διεπούσης αυτό νομοθεσίας, υπολογίζεται ως χρόνος πραγματικής ασφαλίσεως και παρά τω Ι.Κ.Α., υπό τον όρον πάντως ότι δεν ελήφθη υπ' όψιν δια την απονομήν ετέρας συντάξεως παρ' οργανισμού τινός κυρίας ασφαλίσεως ή παρά του Δημοσίου. Δι' ειδικού Κανονισμού καθορισθήσονται τα της εξαγοράς αναγνωρισθείσης αλλά μήπω εξαγορασθείσης εν όλων ή εν μέρει παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω συνταξίμου υπηρεσίας.

7. Καθ' απάσας τας περιπτώσεις συγχωνεύσεως ασφαλιστικού τινός Οργανισμού εις το Ι.Κ.Α. κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου, δύναται κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και κατά τα δια ταύτης ειδικώτερον εκάστοτε οριζόμενα, να διατηρούνται εν λειτουργία εν όλω ή εν μέρει αι υπηρεσίαι του συγχωνευθέντος Ταμείου ή Οργανισμού υπαγόμεναι πάντως υπό την Διοίκησιν του Ι.Κ.Α. Διαρκούσης της μεταβατικής ταύτης περιόδου, ήτις δεν δύναται να υπερβή το εξάμηνον, το προσωπικόν του συγχωνευθέντος Ταμείου ή Οργανισμού εξακολουθεί λαμβάνον παρά του Ι.Κ.Α. τας ας ελάμβανε κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως αποδοχάς μέχρις εκκαθαρίσεως της θέσεως του κατά τα εν άρθρω 55 οριζόμενα.

8. Προκειμένου περί ασφαλιστικών Οργανισμών περιλαμβανόντων και κλάδων προνοίας (εφ' άπαξ παροχαί), η κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου συγχώνευσις αυτών εις το Ι.Κ.Α. δύναται να περιορίζεται εις τους λοιπούς, πλην τούτου, κλάδους ασφάλισης. Επί μερικής κατά τ' ανωτέρω συγχωνεύσεως το περί ταύτης Β. Δ/μα καθορίζει, εφ' όσον δεν τηρούνται χωριστοί λ/σμοί, την περιερχομένην εις το Ι.Κ.Α. περιουσίαν και τον αριθμόν και την κατά βαθμούς σύνθεσιν των διατηρουμένων θέσεων. Το Δ.Σ. του ούτω μερικώς συγχωνευομένου Οργανισμού εντάσσει εις τας διατηρουμένας οργανικάς θέσεις ανάλογον εκ του συνολικού προσωπικού του αριθμόν Υπαλλήλων και υπηρετών εντός διμήνου προθεσμίας από της εκδόσεως του περί συγχωνεύσεως Β.Δ/τος, του υπολοίπου προσωπικού του διεπομένου υπό των διατάξεων του παρόντος Νόμου των αφορωσών τα του προσωπικού των συγχωνευομένων εις το Ι.Κ.Α. Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης.

9. Οσάκις εις το συγχωνευόμενον κατά τα ανωτέρω εις το Ι.Κ.Α. Ταμείον ασφαρίζονται εν μέρει και πρόσωπα μη υπαγόμενα εις τας διατάξεις του παρόντος, ταύτα συνεχίζουν την ασφάλισιν των εις τινά ή πλείονας εκ των εν τη χώρα λειτουργούντων Ασφαλιστικών Οργανισμων οριζομένων δια του περί συγχωνεύσεως Διατάγματος, μεταξύ των οργανισμών των καλυπτόντων αναλόγους ή τας μάλλον ομοειδείς κατηγορίας εργαζομένων. Εις τας περιπτώσεις ταύτας δια του Διατάγματος ορίζεται και η κατανομή της περιουσίας του συγχωνευομένου Ταμείου εις το Ι.Κ.Α. και τους ανωτέρω Οργανισμούς, ως και αι αναλογίαι του Προσωπικού του συγχωνευομένου Ταμείου, το οποίον θα δύναται να ενταχθή εις τούτους ή να μεταταχθή εις το Ι.Κ.Α. κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 55 του παρόντος. Τα κατά τ' ανωτέρω πρόσωπα δύνανται αντί της υπαγωγής των εις έτερον Ταμείν να συνεχίσωσιν προαιρετικώς την ασφάλισιν των παρά τω Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις ειδικού Κανονισμού.

10. Διατάξεις της διεπούσης τα συγχωνευόμενα εις το Ι.Κ.Α. Ταμεία νομοθεσίας, άσχετοι προς την υπό τούτων ασκουμένην ασφάλισιν (επαγγελματικήν κατοχύρωσιν κλπ.), εξακολουθούν ισχύουσαι και μετά την δημοσίευσιν του ειδικού περί συγχωνεύσεως διατάγματος, του Ι.Κ.Α. υπεισερχομένου εις τας αρμοδιότητας του συγχωνευομένου Ταμείου, εκτός αν άλλως ορίζεται εν τω παρόντι νόμω.

11. Από 1 Ιανουαρίου 1981 πάντα τα εις την παράγραφον 1 του παρόντος αναφερόμενα Ταμεία κυρίας ασφάλισης μισθωτών τα υπαγόμενα υπό την εποπτείαν του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και ασκούντα ασφάλισιν κλάδου Συντάξεων, τα μη παρέχοντα τα κατώτατα όρια συντάξεων του Ι.Κ.Α., υποχρεούνται όπως παρέχουν εις τους συνταξιούχους των ως κατώτατα ποσά συντάξεων τα υπό του Ι.Κ.Α. παρεχόμενα κατά κατηγορίας τοιαύτα.

Από της αυτής ημερομηνίας τ'ανωτέρω Ταμεία, εφ'όσον αι ασφαλιστικά εισφορά μετά των τυχόν κοινωνικών πόρων του κλάδου συντάξεων είναι ίσοι τουλάχιστον προς αυτάς του κλάδου συντάξεων του Ι.Κ.Α., υποχρεούνται όπως παρέχουν εις τους μισθωτούς ησφαλισμένους των, κατά κατηγορίας, τας αυτάς τουλάχιστον καθ' ύψος και έκτασιν παροχάς συντάξεων προς εκείνας τας οποίας παρέχει εκάστοτε το Ι.Κ.Α. εις τους ησφαλισμένους του υπό τας αυτάς προϋποθέσεις.

Δια πράξεων των Διοικητικών Συμβουλίων των Ταμείων τούτων,, εγκρινομένων υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, δύναται ν' ανακαθορίζωνται οι ασφαλιστικά εισφορά, εφ'όσον το εξ αντικείμενου προκύπτουν ασφαλιστρον κλάδου συντάξεων, υπολογιζόμενον εκ του συνόλου των νομοθετημένων πόρων εκτός των δωρεών και των προσόδων περιουσίας, δεν υπερβαίνει το μέγιστον ασφαλιστρον κλάδου συντάξεων του Ι.Κ.Α..

[Η παρ. 11 προστέθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

Άρθρο 6

Συνέχισις ασφάλισης συνταξιούχων κατά της ασθενείας

1. Εις την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος υπάγονται:

α) Οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α.

β) Το δυνάμει ειδικής νομοθεσίας συνταξιοδοτούμενον υπό του Ι.Κ.Α προσωπικόν αυτού.

γ) Οι πάσης φύσεως συνταξιούχοι Ειδικών Ταμείων, εφ' όσον ως ησφαλισμένοι του Ειδικού Ταμείου υπήγοντο εις την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος του Ι.Κ.Α. ή εδικαιούντο των παροχών του Κλάδου τούτου ως μέλη τούτου ως μέλη οικογενείας του θανόντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου.

2. Δι αποφάσεων του Υπουργού Κοιν. Υπηρεσιών εκδιδομένων μετά γνώμην των Διοικητικών Συμβουλίων του Ι.Κ.Α. και του οικείου Ειδικού Ταμείου, δύνανται να ασφαρίζωνται υποχρεωτικώς εις το Ι.Κ.Α. δια τους κλάδους παροχών ασθενείας και μητρότητος, οι

συνταξιούχοι των λοιπών πλην των εν τω εδαφίω γ' της προηγούμενης παραγράφου αναφερομένων Ειδικών Ταμείων μη καλυπτόντων τους συνταξιούχους των δια των εν λόγω παροχών ή καλυπτόντων αυτούς ελλιπώς εν σχέσει προς τας υπό του Ι.Κ.Α. χορηγουμένας παροχάς..

[Η παρ. 2 του παρόντος άρθρου τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 37 του Ν. 1140/1981 (ΦΕΚ Α' 68)]

3. Προς Ειδικά Ταμεία, δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εξομοιούνται και οι Δήμοι, αι Κοινότητες, τα Δημοτικά Αγαθοεργά Ιδρύματα και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου εν γένει, τα συνταξιοδοτούντα το προσωπικόν αυτών.

Αι περί ων η προηγούμενη παράγραφος πράξεις του Υπουργείου Εργασίας εκδίδονται, εν τη περιπτώσει ταύτη, μετά πρότασιν του Υπουργού Εσωτερικών προκειμένου περί Δήμων Κοινοτήτων και Δημοτικών Ιδρυμάτων ή μετά πρότασιν του εποπτεύοντος το οικείον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου Υπουργού.

4. Η εισφορά των συνταξιούχων του Ι.Κ.Α και των συνταξιούχων εκ του προσωπικού αυτού δια την κατά το παρόν άρθρον ασφάλισίν των, ορίζεται εις 4% επί του συνολικού ποσού της συντάξεώς των, παρακρατουμένη κατά μήνα εξ' αυτής. Η εισφορά των συνταξιούχων των Ειδικών Ταμείων των συνεχιζόντων την ασφάλισιν του Κλάδου Παροχών Ασθενείας και Μητρότητος κατά το εδ. γ' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου ως και των κατά τας παρ. 2 και 3 αυτού υπαγομένων εις την ασφάλισιν συνταξιούχων των Ειδικών Ταμείων, ορίζεται εις 10% επί του συνολικού ποσού της συντάξεώς των, εξ ής 6% εις βάρος του Ειδικού Ταμείου 4% εις βάρος των συνταξιούχων. Το Ειδικόν Ταμείον υποχρεούται να παρακρατή κατά μήνα την εισφοράν του συνταξιούχου και να αποδίδη ταύτην ομού μετά της βαρυνούσης τούτο εισφοράς εις το Ι.Κ.Α εντός της υπό της παραγρ. 3 του άρθρου 26 του παρόντος οριζομένης προθεσμίας.

Ειδικά για τους οποιασδήποτε κατηγορίας συνταξιούχους του Ι.Κ.Α. και των άλλων ειδικών ταμείων, οι οποίοι ασφαρίζονται υποχρεωτικά στο Ι.Κ.Α. για τον κλάδο παροχών ασθενείας και μητρότητας σε είδος, είτε βάσει σχέσης εξαρτημένης εργασίας είτε με άλλη ιδιότητα πλην του συνταξιούχου και καταβάλλουν την προβλεπόμενη για τον κλάδο αυτόν εισφορά, δεν καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. η κατά το προηγούμενο εδάφιο εισφορά. Σε περίπτωση συρροής περισσότερων συντάξεων στο ίδιο πρόσωπο από το Ι.Κ.Α. ή άλλα ειδικά ταμεία, η παραπάνω εισφορά καταβάλλεται μόνο για τη μεγαλύτερη σε ποσό σύνταξη.

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του παρόντος άρθρου τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 παρ. 3 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

5. Τα περί ων το παρόν άρθρον πρόσωπα δικαιούνται των αυτών παροχών και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ως και οι συνταξιούχοι της αντιστοίχου κατηγορίας του Ι.Κ.Α.»

[Το άρθρο 6 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)]

Άρθρο 7

Επέκτασις της ασφάλισεως

.Δια κανονισμών θέλει προσδιορισθή ο χρόνος και η εν γένει διαδικασία περαιτέρω επεκτάσεως της ασφάλισεως του Ι.Κ.Α. εις τα κατά τα άρθρα 2 και 3 του παρόντος πρόσωπα, ως και αι υποχρεώσεις αυτών και των τυχόν εργοδοτών. Η τοιαύτη επέκτασις δύναται να γίνη είτε συνολικώς και κατά επαγγελματικές κατηγορίας ή κατά πόλεις και οικισμούς, είτε κατά συνδυασμόν αμφοτέρων των κριτηρίων τούτων και δη, είτε δι' άπαντας τους κλάδους της ασφάλισεως, είτε δια τινάς ή δια τινά μόνον εξ αυτών ή και δι' ωρισμένας μόνον κατηγορίας παροχών ωρισμένου κλάδου. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει, μερικής εφαρμογής ωρισμένου κλάδου της ασφάλισεως, δια του Κανονισμού ορίζονται και τα καταβλητέα τμήματα εισφορών παρά των ησφαλισμένων και των τυχόν εργοδοτών των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Άρθρο 8

Γενικοί κανονισμοί και όροι. Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Οι κάτωθι εν τω παρόντι χρησιμοποιούμενοι όροι σημαίνουσιν αντιστοίχως:

1. Ησφαλισμένος και ησφαλισμένοι: Τα πρόσωπα εκ των εν τω άρθρω 2 αναφερομένων τα μη εμπύπτοντα εις τας εξαιρέσεις του άρθρου 3 και 4 και υπαχθέντα εις την ασφαλισιν.

2. Ημέραι εργασίας: Τας ημέρας καθ' ας οι ησφαλισμένοι από της υπαγωγής των εις την ασφαλισιν του Ι.Κ.Α. δικαιούνται αμοιβής εις χρήμα ή εις είδος δι' εργασίαν παρεχομένην κατά τους ορισμούς των άρθρων 2 του παρόντος ή καθ' ας δικαιούνται αμοιβής κατά την κειμένην Νομοθεσίαν άνευ πραγματικής παροχής των υπηρεσιών των (στράτευσις, άδειαι) ή προκειμένου περί αυτοτελώς εργαζομένων αι ημέραι δι' ας καταβάλλονται αι κεκανονισμένα εισφοραί.

3. Συνταξιούχοι: Τους λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή θανάτου συνταξιούχους και τους επιδοματούχους λόγω αναπροσαρμογής. «Ως συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας νοούνται και οι λαμβάνοντες σύνταξιν μερικής αναπηρίας βάσει των διατάξεων του παρόντος».

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με την παρ.1 του άρθρου 3 του Ν.4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

4. Ατύχημα: Το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν και την επαγγελματικήν ασθένειαν.

5. Εργοδότης:

α) Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου δια λογαριασμόν των οποίων τα υπαγόμενα εις την ασφαλισιν πρόσωπα προσφέρουν την εργασίαν των.

β) Θεωρούνται ως εργοδότης προκειμένου περί φορτώσεων και εκφορτώσεων:

αα') Πλοίων, οι οικείοι εφοπλισταί και οι πράκτορες αλληλεγγύως, εκτός εάν αι τοιαύται εργασίαι εκτελούνται παρ' Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, οπότε ως εργοδότης θεωρείται ο οικείος Οργανισμός.

ββ') Χερσαίων και εναερίων μεταφορών, αι οικείαι επιχειρήσεις κατά τας διατάξεις κανονισμού.

γ) Για τις οικοδομικές εργασίες, που εκτελούνται από τον κύριο του έργου ή με τη μεσολάβηση τρίτων προσώπων (εργολάβων, υπεργολάβων), ως εργοδότης θεωρείται ο κύριος του κτίσματος που ανεγείρεται, συμπληρώνεται, μεταρρυθμίζεται, επισκευάζεται ή κατεδαφίζεται.

Ειδικά επί αναθέσεως οικοδομικών έργων εργολαβικώς κατά το σύστημα της αντιπαροχής, εργοδότες θεωρούνται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ο αρχικός κύριος ή οι αρχικοί συγκύριοι του οικοπέδου και ο εργολάβος κατασκευαστής.

[Το εδάφιο γ' τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 εδ. α' του άρθρου 8 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

δ) Προκειμένου περί ησφαλισμένων αυτοτελώς εργαζομένων ή τοιούτων μη εχόντων σταθερόν εργοδότην ή απασχολομένων δια λογαριασμόν πολλών εργοδοτών, εάν ούτοι συνέστησαν ασφαλιστικόν συνεταιρισμόν κατά το άρθρον 26 παρ. 2 ως εργοδότης θεωρείται ο Συνεταιρισμός ούτος.

ε. Για εργασίες, επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, που διεξάγονται για λογαριασμόν του Δημοσίου, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ, α' και β' βαθμίδα δημοσίων, δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων δημόσιας ή κοινής ωφέλειας και γενικά επιχειρήσεων και οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία, μετά από παραχώρηση ή εργολαβία, ως εργοδότες θεωρούνται οι ανάδοχοι ή εργολάβοι. Στις περιπτώσεις αυτές, κάθε υπηρεσία από τις πιο πάνω αναφερόμενες, υποχρεούται πριν από κάθε εξόφληση ή οποιαδήποτε τμηματική καταβολή χρημάτων, να απαιτεί την προσκόμιση βεβαίωσης του Ι.Κ.Α. για την καταβολή των οφειλόμενων προς αυτό εισφορών ή άλλων συναφών οφειλών.

Σε αντίθετη περίπτωση παρακρατεί το αντίστοιχο ποσό και το καταβάλλει απευθείας στο Ι.Κ.Α.

[Το εδάφ. ε' τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 60 Ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1)]

στ) Για τεχνικό έργο που εκτελείται από τον κύριο αυτού με τη μεσολάβηση προσώπων με τα οποία αυτός συνεβλήθη και τα οποία αναλαμβάνουν την εκτέλεση τμήματος ή του συνόλου του έργου, εφόσον τα πρόσωπα που μεσολαβούν προσλαμβάνουν και αμείβουν τους απασχολούμενους σε αυτό, εργοδότες θεωρούνται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ο κύριος του έργου και όλα τα μεσολαβούντα πρόσωπα.

[Το εδάφιο στ' τίθεται όπως αντικαταστάθηκε από το εδάφιο β' της παρ.1 του άρθρου 8 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

6. Α.Π.Δ.: Η δήλωση η οποία υποβάλλεται από τον εργοδότη και περιλαμβάνει πληροφορίες ή στοιχεία που αφορούν το χρόνο απασχόλησης κάθε ασφαλιζόμενου, την αμοιβή, τους κλάδους ασφάλισης, καθώς και το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών και υποβάλλεται με χρήση ηλεκτρονικών μεθόδων ή μέσω δικτυακών υποδομών ή με μαγνητικό μέσο ή εγγράφως.

7. Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης: Το έγγραφο με το οποίο ενημερώνεται ο ασφαλισμένος για τα στοιχεία απασχόλησης, αμοιβής και ασφάλισης που προκύπτουν από την επεξεργασία και τον έλεγχο των Α.Π.Δ. .
[Οι περιπτώσεις 6 και 7 προστέθηκαν με την παρ.2 του άρθρου 8 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

Άρθρο 9 Αφάνεια

1. Πάντα τα κατά τον παρόντα νόμον δικαιώματα, τα οποία έχουνσι προϋπόθεσιν τον θάνατον, γεννώνται και επί αφανείας.
2. Θεωρείται τελούν εν καταστάσει αφανείας το πρόσωπον περί της εν τη ζωή υπάρξεως του οποίου ουδεμία αξιόπιστος είδησις ελήφθη κατά την διάρκειαν ενός τουλάχιστον έτους και ο θάνατος αυτού καθίσταται σφόδρα πιθανός. Περί ταύτης αποφαινεται η αιτήσει του Ι.Κ.Α. το Πρωτοβάθμιον Ασφαλιστικόν Δικαστήριον του τόπου της τελευταίας απασχολήσεως του αφάντου, αδιαφόρως εάν εκκρεμή ή μη η κατά το άρθρον 40 και επέκεινα του Αστικού Κώδικος διαδικασία.
3. Εάν μεταγενεστέρως βεβαιωθή δι' αποφάσεως του αυτού Πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εκδιδομένης τη αιτήσει του Ι.Κ.Α. και παντός έχοντος έννομον συμφέρον, ότι ο κηρυχθείς ως αφάντος ευρίσκεται εν τη ζωή, διακόπτονται δια το μέλλον πάσαι αι επελθούσαι συνέπειαι. Δια της αυτής αποφάσεως του Πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, καθορίζεται και η ημερομηνία διακοπής των κατά τα ανωτέρω συνεπειών.

Άρθρο 10 Ηλικία

1. Η ηλικία των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειας τους αποδεικνύεται με το δελτίο της αστυνομικής τους ταυτότητας. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει αστυνομική ταυτότητα, η ηλικία αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, η οποία έχει συνταχθεί ή διορθωθεί μέσα σε 90 μέρες από τη γέννηση ή με την εγγραφή στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν.
2. Στην περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερες εγγραφές στα ίδια ή διαφορετικά Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν με διαφορετικό έτος γεννήσεως λαμβάνεται υπόψη η παλαιότερη εγγραφή. Αν έχει γίνει διόρθωση ή μεταβολή του έτους γεννήσεως που αναγράφεται στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν με οποιοδήποτε τρόπο, ως έτος γεννήσεως σε όλες τις περιπτώσεις θεωρείται αυτό που γράφτηκε πριν από τη διόρθωση ή τη μεταβολή.
3. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από τα στοιχεία που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής του άρθρου 6 του Ν. 825/1978 μετά την αίτηση του αρμόδιου οργάνου του Ι.Κ.Α. ή του ασφαλισμένου. Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής βεβαιώνεται η ηλικία και στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος αμφισβητήσει την ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεώς του στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια, εφόσον η αμφισβήτηση αυτή στηρίζεται αποκλειστικά σε έγγραφα στοιχεία τα οποία έχουν συνταχθεί πριν από την υπαγωγή του στην ασφάλιση.
4. Η ηλικία των, κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεώς τους για χορήγηση ασφαλιστικής παροχής, αλλοδαπών ή ακαθόριστης υπηκοότητας ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους αποδεικνύεται με το νόμιμα θεωρημένο διαβατήριό τους ή με την ταυτότητα με την οποία τους έχει εφοδιάσει η αρμόδια αστυνομική αρχή.
Στην περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία η ηλικία αποδεικνύεται με έγγραφο στοιχείο που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους που γεννήθηκε ο δικαιούχος της παροχής, εφόσον είναι θεωρημένο από την αρμόδια Ελληνική Προξενική Αρχή.
Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πιο πάνω πρόσωπα.
5. Ως ημερομηνία γεννήσεως των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους θεωρείται η ημερομηνία που προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3. Στην περίπτωση που η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής, καθώς και στην περίπτωση που από τα στοιχεία που υποβάλλονται δεν προκύπτει ακριβής

ημερομηνία γεννήσεως, ως ημερομηνία γεννήσεως θεωρείται οπωσδήποτε η 1η Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

[Οι παράγραφοι 1 έως 5 του άρθρου 10 τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο όγδοο του Ν. 1305/1982 (ΦΕΚ Α' 146)]

6. Δι' αποφάσεως του Διοικητικού του Ι.Κ.Α. συνιστάται εις τα μεγαλύτερα υποκαταστήματα τούτου η προβλεπόμενη υπό της παραγρ. 3 του παρόντος άρθρου Ειδική Επιτροπή αποτελούμενη:

α) Εξ ενός επιτροπής η Αντεισαγγελέως Πρωτοδικών και άνω, εν ενεργεία η συντάξει, ως Προέδρου υποδεικνυομένου υπό του προϊσταμένου του οικείου Δικαστηρίου η Εισαγγελίας μετά τριών αναπληρωτών.

β) Εκ δύο υπαλλήλων του Ι.Κ.Α., επί βαθμῶ 6ω τουλάχιστον, οριζομένων υπό του Διοικητού αυτού, ως μελών, μετά των αναπληρωτών των.

Εις τον Πρόεδρον, τα μέλη και τον γραμματέα της Επιτροπής καταβάλλεται αποζημίωσις καθοριζομένη δια κοινῆς αποφάσεως των Υπουργῶν Συντονισμού, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικῶν και Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν.

[Το άρθρο 10 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με του άρθρου 6 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Άρθρο 11

Διοικητική και Οικονομική οργάνωσις. Φορεὺς της ασφαλίσεως

Ἡ υπό του παρόντος νόμου θεσπιζομένη ασφαλίσις συνεχίζεται ασκούμενη δια πάντα τα πρόσωπα του άρθρου 2 παρά του δια του Νόμου 6298/1934 συσταθέντος Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων δηλουμένου εν τῷ παρόντι δια των αρχικῶν του Ι.Κ.Α., ὅπερ αποτελεί αυτόνομον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύον εν Αθήναις και τελούν υπό την ανωτέραν εποπτείαν του Κράτους, ασκουμένην υπό του Υπουργοῦ Εργασίας.

Άρθρο 12

Διοικητικόν Συμβούλιον

1. Το Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. απαρτίζεται εκ των κάτωθι μελών :

α) Εκ του Διοικητοῦ αυτού, αναπληρουμένου υπό του Υποδιοικητοῦ ως Προέδρου.

β) Εκ τριῶν εκπροσώπων των ησφαλισμένων και ενός εκπροσώπου των συνταξιούχων υποδεικνυομένων μετά των αναπληρωτῶν των υπό της ΓΣΕΕ.

γ) Εκ τριῶν εκπροσώπων των εργοδοτῶν υποδεικνυομένων μετά των αναπληρωτῶν των υπό των οικείων εργοδοτικῶν οργανώσεων.

δ) Εξ ενός (1) ειδικοῦ εις τα θέματα της κοινωνικῆς ασφαλίσεως.

ε) Εξ ενός ἀκόμη συνταξιούχου του Ι.Κ.Α. που ορίζεται με τον αναπληρωτῆ του ἀπὸ τον Υπουργὸ Κοινων. Υπηρεσιῶν.

στ) Εξ ενός υπαλλήλου του Ι.Κ.Α., που ορίζεται με τον αναπληρωτῆ του ἀπὸ τον Υπουργὸ Κοινων. Υπηρεσιῶν.

[Ἡ παρ. 1 τίθεται ὡς αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 της Υ.Α. Φ. 21/οικ. 2274/21-24.6.1982 (ΦΕΚ Β' 434)]

2. Ἀπαντα τα μέλη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. μετά των αναπληρωτῶν αυτῶν, οἵτινες δεόν να ἔχωσι τας ιδιότητας των αναπληρουμένων διορίζονται ἐπὶ τριετῆ θητεία, ἐντὸς 15θήμερου ἀπὸ της ολοκληρώσεως των κατὰ τα κατωτέρω υποδείξεων, δι' αποφάσεως του Υπουργοῦ Εργασίας δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τα υπό στοιχείον β' της & 1 του παρόντος μέλη μετά των αναπληρωτῶν αυτῶν ἐπιλέγονται εκ καταλόγου περιλαμβάνοντος διπλάσιον ἀριθμόν των διοριστέων προσώπων (τακτικῶν και αναπληρωματικῶν) υποδεικνυομένων υπό των μάλλον αντιπροσωπευτικῶν εργατικῶν οργανώσεων. Τα υπό στοιχείον γ' της & 1 του παρόντος μέλη μετά των αναπληρωτῶν αυτῶν ἐπιλέγονται εκ καταλόγου διπλασίου ἀριθμοῦ των διοριστέων προσώπων υποδεικνυομένων παρά των μάλλον αντιπροσωπευτικῶν εργοδοτικῶν οργανώσεων ἢ Επιμελητηρίων. Δι' αποφάσεως του Υπουργοῦ Εργασίας καθορίζονται ἐκάστοτε αι μάλλον αντιπροσωπευτικαὶ οργανώσεις εργοδοτῶν και ησφαλισμένων. Εις περιπτώσιν καθ' ἣν αι ως ἀνω αντιπροσωπευτικαὶ οργανώσεις δεν υποδείξουν τα πρόσωπα ταῦτα ἐντὸς 15 ημερῶν ἀφ' ἧς ζητηθῆ τούτο παρά

του Υπουργού Εργασίας, ούτος ορίζει ταύτα κατά την κρίσιν του εκ των αυτών τάξεων. Εάν τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., διορισθέντα εις αντικατάστασιν παραιτηθέντων ή μη προσερχομένων τοιούτων εις τας συνεδριάσεις αυτού, παραιτηθούν ή δεν προσέλθουν αναίτιολογήτως εις τρεις τουλάχιστον συνεδριάσεις, δύναται ο Υπουργός Εργασίας να διορίση νέα τοιαύτα, κατά την κρίσιν του, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας της υποδείξεως αυτών υπό των πλέον αντιπροσωπευτικών οργανώσεων»«.

[Οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαταστάθηκαν τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 4 του ΝΔ 3710/1957]

Το κείμενο παρατίθεται αυτούσιο λόγω εσφαλμένης διατύπωσης του νομοθέτη:

Το εδάφιο 2 της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του Α.Ν 1864/51, αντικαθίσταται ως εξής:

3. Τα υπο στοιχ. α' της παραγράφου 1 τακτικά μέλη του Συμβουλίου και οι αναπληρωταί τούτων υποδεικνύονται υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. Τα υπό στοιχ. γ' της παραγράφου 1 τακτικά μέλη του Συμβουλίου, ως και οι αναπληρωταί αυτών, υποδεικνύονται παρά των πλέον αντιπροσωπευτικών εργοδοτικών Οργανώσεων ή Επιμελητηρίων, καθοριζομένων δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας. Αι κατά τα ανωτέρω υποδείξεις των υπό στοιχ. α' και β' μελών του Συμβουλίου είναι υποχρεωτικά δια τον Υπουργόν. Εν περιπτώσει μη υποδείξεως των υπό στοιχ. α' και β' μελών παρά των οικείων οργανώσεων εντός 10ημέρου, αφ' ης ζητηθή τούτο παρά του Υπουργού Εργασίας, το Υπουργικόν Συμβούλιον δύναται, προτάσει τούτου, να προβή εις τον διορισμόν των μελών τούτων ελευθέως και άνευ δεσμεύσεως τινος.

[Το εδάφιο 2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

[Οι παράγραφοι 2 και 3 τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το ΝΔ 2698/1953, όπως αυτό είχε ήδη αντικατασταθεί δια του άρθρου 4 του ΝΔ 3710/1957 (ΦΕΚ Α' 100).]

4. Δεν διορίζεται ούτε δύναται ν' αποτελεί μέλος του διοικητικού Συμβουλίου:

α') Ο μη συμπληρώσας το 25ον έτος της ηλικίας του.

β') Ο ανίκανος ν' αναλάβη ή να διατηρή Δημόσιον λειτούργημα.

γ') Ο διατελών εν υπηρεσιακή σχέσει προς το Ι.Κ.Α.

δ') Ο διατελών βουλευτής.

ε') Ο τελών εις οιαδήποτε αξίαν λόγου οικονομικών σχέσιν προς το Ι.Κ.Α.

στ') Ο μη έχων ή παύσας να έχη οριστικώς την ιδιότητα υφ' ην διωρίσθη.

ζ') Ο καθυστερών εισφοράς προς το Ι.Κ.Α. Δια τους ανωτέρω λόγους τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εκπίπτουσι του αξιώματος των αποφάσει του Υπουργού Εργασίας.

5. Η θητεία του κατά την δημοσίευσιν του παρόντος υπηρετούντος Δ.Σ. λήγει αυτοδικαίως άμα τη δημοσιεύσει εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της περί διορισμού του νέου Δ.Σ. αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας.

[Η παρ. 5 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ΝΔ 3710/1957 (ΦΕΚ Α' 100)]

6. Άπαντα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Κυβερνητικός Επίτροπος, δικαιούνται εξόδων κινήσεως κατά συνεδρίασιν. Ο Κυβερνητικός Επίτροπος δικαιούται προσθέτως και μηνιαίας παγίας απαζημιώσεως. Αι ανωτέρω αποζημιώσεις ορίζονται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. εγκρινομένης υπό των Υπουργών Εργασίας και Οικονομικών.

[Η παρ. 6 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ΝΔ 3710/1957 (ΦΕΚ Α' 100)]

7. Ο υπουργός της Εργασίας δι' αποφάσεών του εφ'άπαξ εκδιδομένων εντός τριών μηνών από της ισχύος του παρόντος και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να προβή εις νέαν συγκρότησιν των Διοικητικών, Γνωμοδοτικών και Εποπτικών Συμβουλίων και των πάσης φύσεως Επιτροπών αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας και των υπό τον έλεγχον αυτού υπαγομένων Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής, πλην των υπηρεσιακών τοιούτων, ως και ν' αντικαθιστά μέλη των Συμβουλίων τούτων και Επιτροπών.

[Η παρ. 7 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ΝΔ 3710/1957 (ΦΕΚ Α' 100).]

8-9. Το Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται εις συνεδρίασιν προσκλήσει του Προέδρου, όστις καλεί αυτό οσάκις κρίνη τούτο αναγκαίον, τουλάχιστον δε δις του μηνός ή επί τη εγγράφω αιτήσει τριών τουλάχιστον μελών αυτού ή κατ' εντολήν του Υπουργού Εργασίας, ευρίσκειται δε εν απαρτία παρόντων τουλάχιστον εννέα μελών. Το Συμβούλιον αποφασίζει δια πλειοψηφίας των παρόντων, και δια ψήφων ουχί ολιγώτερον των επτά. Επί ισοψηφίας, προκειμένου μεν περί φανεράς ψηφοφορίας, υπερισχύει η γνώμη υπέρ ης εδόθη η ψήφος του Προέδρου, προκειμένου δε περί μυστικής ψηφοφορίας η πρότασις θεωρείται απορριφθείσα. Εξαιρετικώς δια την λήψιν αποφάσεων περί προμηθειών ή αναθέσεως έργων κατόπιν ιδιαίτερας συμφωνίας απαιτείται η παρουσία ένδεκα τουλάχιστον μελών και η πλειοψηφία των παρόντων δεν δύναται να είναι ολιγώτερα των εννέα ψήφων. Εν περιπτώσει ελλείψεως δι' οιαδήποτε αιτίαν μέχρι τριών μελών του Δ.Σ. δύναται τούτο να συνεδριάξη και λαμβάνη

αποφάσεις εγκύρους ουχί όμως πέραν των τριών μηνών από της ελλείψεως και του τρίτου μέλους. Κατά τα λοιπά ισχύουν και εφαρμόζονται αι διατάξεις της Νομοθεσίας του Ι.Κ.Α..

[*Η παράγραφος 8-9 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 6 της Υ.Α. (ΕΡΓ) 85591 της 23/28 Σεπτ. 1964 (Β' 408)*]

10. Εν περιπτώσει σοβαρών παραβάσεων των υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου οριζόμενων ή των εις εκτέλεσιν τούτων εκδιδομένων κανονισμών, ως και των διατάξεων γενικωτέρας σημασίας νόμων δύναται ο υπουργός Εργασίας να αιτησθή την διαλυσιν του Διοικητικού Συμβουλίου ή την απόλυσιν μέλους αυτού παρά του Υπουργικού Συμβουλίου. Εν περιπτώσει διαλύσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. κατά τα ανωτέρω και μέχρι διορισμού του νέου, όστις δέον να συντελεσθή εντός τριών μηνών, χρέη Διοικητικού Συμβουλίου εκτελεί προσωρινή Επιτροπή αποτελουμένη εκ των Διοικητού, ως Προέδρου, ενός Νομικού Συμβούλου του Κράτους, οριζόμενου υπό του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου και του Διευθυντού Κοινων. Ασφαλίσεων Υπουργείου Εργασίας ή ετέρου ανωτάτου υπαλλήλου οριζομένου δι' αποφάσεως του υπουργού Εργασίας δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

[*Η παρ. 10 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 2 παρ. 7 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)*]

11. Εν περιπτώσει σοβαράς παραβάσεως των καθηκόντων του υπό μέλους του Δ.Σ. δύναται τούτο να κηρύσσεται έκπτωτον κατά την ανωτέρω διαδικασίαν. Ως σοβαρά παράβασις θεωρείται και η μη προσέλευσις άνευ αποχρώντος λόγου εις πέντε εν συνεχεία συνεδριάσεις του Δ.Σ. ή των Επιτροπών εις ας μετέχει, καίπερ κανονικώς προσκληθέν. 12. Δια κανονισμού ορισθήσεται ειδικώτερον ο τρόπος λειτουργίας του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. 13. Χρέη γραμματέως του Δ.Σ. και της περί ης η παρ. 10 επιτροπής εκτελούν υπάλληλοι του Ι.Κ.Α. οριζόμενοι υπό του Προέδρου του Δ.Σ. και της Επιτροπής.

Άρθρο 13

Αρμοδιότης Δ. Συμβουλίου - Τοπικά Διοικητικά Επιτροπαί

Το Δ.Σ. αποφασίζει εφ' όλων των γενικών ζητημάτων διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιδρύματος εφ' όσον ταύτα κατ' άλλας διατάξεις δεν υπάγονται εις την αρμοδιότητα ετέρων οργάνων, ειδικώτερον:

α) Την επέκτασιν ασφαλίσεως και την σύστασιν Υποκαταστημάτων και Παραρτημάτων,
β) την σύναξιν συμβάσεως μισθώσεως και αγοράς ακινήτων, εκτελέσεως έργων και προμήθειας παντός είδους υλικού και εφοδίων, (εκτός των περιπτώσεων εκείνων, αίτινες υπάγονται εις την αρμοδιότητα του Διοικητού),
γ) παροχήν χρηματικών ενισχύσεων υπέρ φιλανθρωπικών ή κοινωφελών σκοπών ή νομικών προσώπων θεραπευόντων τοιούτους σκοπούς μετ' έγκρισιν του υπουργού Εργασίας και
δ) περί παντός ζητήματος, όπερ κατά το άρθρον 4 παρ. 1 εδάφιον ιε' παραπέμπεται υπό του Διοικητού εις το Δ. Σ. προς απόφασιν και γνωμοδοτεί επί παντός ζητήματος, εφ' ου ήθελε ζητηθή υπό του Διοικητού η γνώμη του.

[*Το πρώτο εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 3 παρ. 1 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)*]

Ειδικώτερον:

1. Μελετά και εισηγείται εις τον Υπουργόν Εργασίας τα ληπτέα νομοθετικά μέτρα δια την βελτίωσιν της οργανώσεως και λειτουργίας του Ι.Κ.Α. και γενικώτερον του εν Ελλάδι κρατούντος συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως.

2. Καταρτίζει τους υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένους Κανονισμούς ως και τοιούτους ρυθμίζοντας:

α) Τα της εισπράξεως των εισφορών.

β) Τα της τοποθετήσεως κεφαλαίων.

γ) Τα του τρόπου και της διαδικασίας της πραγματοποιήσεως των πάσης φύσεως ασφαλιστικών παροχών.

δ) Τα της βαθμιαίας επεκτάσεως της ασφαλίσεως και ιδρύσεως Υπ/μάτων.

ε) Τα της προμήθειας παντός είδους υλικού και εφοδίων, μισθώσεως και αποκτήσεως ακινήτων ανεγέρσεως και διασκευής κτιρίων.

στ) Τα του προσωπικού εν γένει κατά τα υπό του παρόντος ειδικώτερον οριζόμενα.

ζ) Τα της συνθέσεως και οργανώσεως των υπηρεσιών του Ι.Κ.Α.

3. Εγκρίνει τον προϋπολογισμόν και τον απολογισμόν του Ι.Κ.Α. ως και το μαθηματικόν ισοζύγιον τούτου.

4. Λαμβάνει γνώσιν των εκθέσεων Οικονομικού ελέγχου κατά τας διατάξεις Κανονισμού.
5. Συγκροτεί τακτικές και ειδικές εκτάκτους επιτροπές εκ μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή ειδικών προσώπων ή και υπαλλήλων του Ιδρύματος προς προπαρασκευήν, γνωμοδότησιν ή διαχειρίσιν και απόφασιν επί ζητημάτων αναγομένων εις την αρμοδιότητα του καθορίζον άμα τας αρμοδιότητας των Επιτροπών τούτων και την καταβλητέαν εις τους μετέχοντας εις αυτάς αποζημίωσιν καθ' α ειδικώτερον θέλει ορίσει Κανονισμός. Το Δ.Σ. δύναται να μεταβιβάζη μέρος των αρμοδιοτήτων του εις ένα ή πλείονα των μελών του προς συστηματικώτεραν παρακολούθησιν του έργου του Ι.Κ.Α. καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός. «Προσέτι καταργεί τας υπ' αυτού συνεστημένας Επιτροπάς, ευρύνει ή περιορίζει την αρμοδιότητα αυτών».
- [*Η τελευταία περίοδος προστέθηκε άρθρ. 3 παρ. 2 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)*].
6. Ελέγχει τας σχετικές προς την διοίκησιν και διαχειρίσιν του Ι.Κ.Α. πράξεις των λοιπών οργάνων τούτου προς τον σκοπόν εξασφαλίσεως της νομιμότητος και συμμορφώσεως τούτων προς τον νόμον, τους Κανονισμούς και τας αποφάσεις αυτού. Προς τον σκοπόν τούτον δικαιούται να αναθέτη το έργον τούτο εφ' οσον κρίνει τούτο αναγκαίον εις ειδικευμένα πρόσωπα δια μικρά χρονικά σιαστήματα, μη υπερβαίνοντα εν συνόλω τους δύο μήνας εντός του αυτού οικονομικού έτους δι' έκαστον πρόσωπον.
7. Υποβάλλει άμα τη λήξει του οικονομικού έτους λεπτομερή έκθεσιν εις τον Υπουργόν Εργασίας επί των πεπραγμένων του Ι.Κ.Α.
8. [*Καταργήθηκε με το άρθρ. 3 παρ. 3 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)*]
9. Ο αριθμός των μελών των Τ.Δ.Ε. δεν δύναται να υπερβή τους πέντε, πλην των Τ.Δ.Ε. των Υποκαταστημάτων Αθηνών και Πειραιώς ο αριθμός των μελών των οποίων ορίζεται εις επτά. Των Τ. Δ. Ε. δέον να συμμετέχουν αντιπρόσωποι των ησφαλισμένων και των εργοδοτών κατ' ίσον αριθμόν, προκειμένου δε περί επταμελών τοιούτων, διορίζονται ως έκτον και έβδομον μέλος εις ανώτερος υπάλληλος και εις ειδικός επιστήμων περί τα θέματα της Κοινωνικής Πολιτικής ή ιδιώτης έχων γενικώτεραν δράσιν εις τον τομέα της Κοινωνικής Πολιτικής. Οι αντιπρόσωποι των ησφαλισμένων και εργοδοτών μετά των αναπληρωτών των διορίζονται, μετά γνώμην των πλέον αντιπροσωπευτικών εργατοϋπαλληλικών και εργοδοτικών Οργανώσεων, δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Πρόσοδοι των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του Ι.Κ.Α. και αναπληρωταί τούτων δύναται να διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εκ των υπηρετούντων εν τη έδρα του Υποκαταστήματος Εφετών, Προέδρων Πρωτοδικών, Πρωτοδικών, Εισαγγελέων και Αντεισαγγελέων παρ' Εφέταις και Πρωτοδικαίς ή δημοσίων υπαλλήλων ή υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. ως και προσώπων εχόντων την ιδιότητα του ειδικού επιστήμονος εις τα θέματα της Κοινωνικής Πολιτικής ή ιδιωτών εχόντων γενικώτεραν δράσιν εις τον τομέα της Κοινωνικής Πολιτικής. Εάν εις την έδραν του Υποκαταστήματος δεν υφίσταται Πρωτοδικείον, δύναται να διορίζεται Πρόεδρος ο Ειρηνοδίκης της έδρας και αναπληρωτής αυτού εις δημόσιος υπάλληλος ή υπάλληλος Ν. Π. Δ. Δ. ή και αντιστρόφως. Πράξεις διορισμού Προέδρων και μελών Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών εκδοθείσαι από της καταθέσεως του παρόντος και συμφώνως προς τας διατάξεις αυτού θεωρούνται νόμιμοι». Οι αντιπρόσωποι των ησφαλισμένων και οι αναπληρωταί τούτων λαμβάνονται εκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον αριθμόν υποψηφίων (τακτικών και αναπληρωματικών), υποβαλλομένου εις το διορίζον όργανον παρά της Γ.Σ.Ε.Ε. ή των Εργατικών Κέντρων ή του Νομάρχου εντός 15θήμερου, αφ' ης ζητηθή παρά τούτου. Οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και οι αναπληρωταί των λαμβάνονται εκ πίνακος, υποβαλλομένου υπό των οικείων Επιμελητηρίων ή τοπικών εργοδοτικών επαγγελματικών οργανώσεων και περιλαμβάνοντος διπλάσιον αριθμόν διοριστέων μελών. Εν περιπτώσει μη εγκαίρου υποβολής προς το διορίζον όργανον, των ανωτέρω πινάκων, τούτο προβαίνει εις τον διορισμόν των αντιπροσώπων των ησφαλισμένων και εργοδοτών κατά την κρίσιν του. Τα λοιπά συμμετέχοντα των Επιτροπών πρόσωπα εκλέγονται ελευθέρως ήδη υπηρετούντων μελών των υφισταμένων τοπικών διοικητικών επιτροπών λήγει μετά ένα μήνα από της ισχύος του παρόντος.
- [*Η παρ. 9 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με του άρθρ. 3 παρ. 4 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)*]
- [*Τα πρώην δεύτερον, τρίτον και τέταρτον εδάφια της παρ.9 του άρθρ. 13 τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 2 παρ.1 του ΝΔ 3083/1954 (ΦΕΚ Α' 247)*]

Άρθρο 14

Υπηρεσΐαι - Γενικός Διευθυντής

1. Οι υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. διακρίνονται εις την Διοικήσιν, τας Κεντρικάς Υπηρεσίας και τα Υποκαστήματα, καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός, τηρουμένης πάντως, της αρχής της διοικήσεως και ασφαλιστικής αποσυγκεντρώσεως των Υποκαστημάτων ως προς την οργάνωσιν και λειτουργίαν των κλάδων παροχών ασθένειας και μητρότητος εις χρήμα και εις είδος. Ειδικώς δια τας περιοχάς Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης δύναται να ορίζεται δια του Κανονισμού ίδιον σύστημα οργάνωσεως της ασφαλίσεως εν αυταίς, επιτρεπομένης και της ιδρύσεως εις εκάστην των περιοχών τούτων, πλειόνων Υποκαστημάτων.

[Η παράγραφος 1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 20 του Ν.4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

2. Ως Γενικός Διευθυντής διορίζεται πρόσωπον κεκτημένον τα κάτωθι προσόντα:

α) Πτυχίον Νομικής Σχολής ή ΣΧολής πολιτικών Επιστημών Πανεπιστημίου ή της Ανωτάτης ΣΧολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών ή αναλόγου Σχολής ισοτίμου Ιδρύματος της αλλοδαπής.

β) Ειδίκευσιν εις τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής, και πλην των ανωτέρω δεκαετή τουλάχιστον ευδόκιμον διοικητικήν πείραν κτηθείσαν εις υπηρεσίας τομέων της κοινωνικής πολιτικής ή δεκαετή προυπηρεσίαν ως δημοσίου υπαλλήλου εις υπηρεσίας δι' ων ασκείται κοινωνική πολιτική.

Επίσης δύναται να διορισθή Γενικός Διευθυντής και διατελέσας Ανώτατος ή Ανώτερος κρατικός λειτουργός ή προϋπηρετήσας εις την θέσιν ταύτην».

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρ. 6 παρ.2 Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

3. Ο Γενικός Διευθυντής διορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, μεταξύ των εχόντων τα κατά την προηγουμένην παράγραφον προσόντα.

4. Δια την απόλυσιν του Γενικού Διευθυντού του Ι.Κ.Α. προσωρινώς ή οριστικώς έχουσιν εφαρμογήν τα ισχύοντα περί Γενικών Διευθυντού του Ι.Κ.Α. προσωρινώς ή οριστικώς έχουσιν εφαρμογήν τα ισχύοντα περί Γενικών Διευθυντών των Υπουργείων.

5. [Η περίπτωση 5 καταργήθηκε με το άρθρ. 6 παρ. 4 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

6. Οι Γενικοί Διευθυνταί τελούν υπό τας διαταγάς του Διοικητού και υπόκεινται εις τον έλεγχον αυτού, έχουν τας επομένας αρμοδιότητας :

α) Προϊστανται και συντονίζουν την λειτουργίαν πασών των εις την αρμοδιότητα αυτών υπαγομένων υπηρεσιών του Ιδρύματος και εποπτεύουν την κανονικήν των λειτουργίαν.

β) Καταρτίζουν σχέδια οργάνωσεως των εις την αρμοδιότητα των υπαγομένων Υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. εποπτεύουν την κατάρτισιν των σχετικών κανονισμών, προτείνουν τον καθορισμόν του αριθμού των θέσεων των διαφόρων κατηγοριών οργάνων του Ι.Κ.Α., ως και τους προσφορωτέους τρόπους επενδύσεως της περιουσίας του Ι.Κ.Α. εντός των πλαισίων του παρόντος νόμου και των οικείων κανονισμών.

γ) Επιμελούνται της συντάξεως των ζητουμένων πατά του Διοικητού και του Δ.Σ. εκθέσεων επί θεμάτων αφορώντων την οργάνωσιν και λειτουργίαν του Ι.Κ.Α. και γενικώτερον του θεσμού της κοινωνικής ασφαλίσεως δυνάμενοι να υποβάλουν σχετικές εκθέσεις προς τον Διοικητήν και αυτεπαγγέλτως.

δ) Προπαρασκευάζουν και υποβάλουν εις το Δ.Σ. τον ετήσιον προϋπολογισμόν και απολογισμόν, ως και το ασφαλιστικόν ισοζύγιον κατά τους ορισμούς του κανονισμού.

ε) Παρίστανται άνευ ψήφου κατά τας συνεδριάσεις του Δ.Σ. οσάκις καλούνται.

[Η παρ. 6 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 6 παρ.3 του Ν.Δ. 2698/1953(ΦΕΚ Α' 315)]

7. [Η περίπτωση 7 καταργήθηκε με το άρθρ. 6 παρ. 4 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

8. Οι Διευθυνταί των Υπ/των οριζόμενοι κατά τας διατάξεις του οικείου Κανονισμού, αποφασίζουν κατά την ωσαύτως υπό των Κανονισμών ορισθησομένην διαδικασίαν, περί της υπαγωγής εις την ασφάλισιν, της διαρκείας της ασφαλιστικής σχέσεως και της καταβολής των εισφορών και της πραγματοποιήσεως των ασφαλιστικών παροχών, ως και επί παντός ετέρου θέματος ορισθησομένου δια του αυτού Κανονισμού.

Οι Διευθυνταί των Υποκαστημάτων δι'αποφάσεως των δύναται να αναθέτουν κατά τας διατάξεις Κανονισμού, τινάς των αρμοδιοτήτων των εις τα όργανα των Υποκαταστημάτων των και των υπαγομένων εις αυτά Παρατημάτων.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με την παρ.3 του άρθρου 20 του Ν.4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

Άρθρο 15

Κυβερνητικός Επίτροπος

1. Στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. μετέχει άνευ ψήφου, ως κυβερνητικός Επίτροπος, γενικός διευθυντής της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναπληρούμενος από τον έτερο γενικό Διευθυντή Γενικής γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του ίδιου Υπουργείου, διοριζόμενος με τριετή θητεία από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

[Η παρ. 1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 άρθρ. 18 Ν. 3144/2003 (ΦΕΚ Α' 111)]

2. Ο Κυβερνητικός Επίτροπος παρακολουθεί την νομιμότητα των λαμβανομένων υπό του διοικητικού Συμβουλίου αποφάσεων, δυνάμενος να λαμβάνη τον λόγον επί παντός θέματος, και να υποβάλη προτάσεις. Εν περιπτώσει καθ' ην ήθελε κρίνει ότι απόφασις τις του Δ.Σ. αντίκειται εις τον παρόντα νόμον ή τους εις εκτέλεσιν αυτού εκδοθησομένους ή διατηρουμένους εν ισχύι δυνάμει του παρόντος κανονισμούς ο Κυβερνητικός Επίτροπος δύναται είτε προφορικώς διαρκούσης της συνεδριάσεως, είτε δι' εγγράφου ανακοινώσεως κοινοποιουμένης εις τον γενικόν Διευθυντήν και τον πρόεδρον του Δ.Σ., εντός 48 ωρών από της λήψεως της σχετικής αποφάσεως, να ζητή την αναστολήν της εκτελέσεως αυτής. Εντός της αυτής 48 ώρου προθεσμίας ο Κυβερνητικός Επίτροπος αναφέρει εγγράφως τα της διαφωνίας του εις τον Υπουργόν Εργασίας, εις ον δύναται να υποβάλη τας απόψεις του Δ.Σ. και ο Πρόεδρος αυτού εντός 48ώρου απο της ανακοινώσεως της διαφωνίας του κυβερνητικού Επιτρόπου, εγγράφως ή προφορικώς κατά τα ανωτέρω. Εάν ο Υπουργός Εργασίας συμφωνήσῃ προς την γνώμην του Κυβερνητικού Επιτρόπου ανακοινώσῃ την απόφασιν του εις τον Πρόεδρον του Δ.Σ. και τον Γενικόν Διευθυντήν εντός 7ημέρου προθεσμίας από της υποβολής εις αυτόν της διαφωνίας παρά του Κυβερνητικού Επιτρόπου, αναστελλομένης της εκτελέσεως της σχετικής αποφάσεως μέχρις ου αποφανθῇ σχετικῶς το Υπουργικόν Συμβούλιον, εις ο εισάγεται παρά του Υπουργού Εργασίας ο σχετικός φάκελλος εντός 15ημέρου προς οριστικήν ἄρσιν της διαφωνίας και ὅπερ αποφασίζει σχετικῶς εντός 30ημέρου. Εάν ο Υπουργός Εργασίας δὲν ανακοινώσῃ εις τον Πρόεδρον του Δ.Σ. και το τον Διοικητήν του Ι.Κ.Α. την επί της διαφωνίας απόφασιν του, εντός της ανωτέρω επταημέρου προθεσμίας, ως επίσης και ὅταν οὗτος δὲν ανακοινώσῃ αυτοίς την απόφασιν του Υπουργικῆς Συμβουλίου εντός της 30ημέρου ως ἄνω προθεσμίας, το Δ.Σ. δύναται να διατάξῃ την εκτέλεσιν της αποφάσεως.

[Η λέξη «Διοικητήν» τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 22 παρ. 2 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315).]

3. Ο Κυβερνητικός Επίτροπος παρίσταται και εις το Συμβούλιον του άρθρου 23 του παρόντος με τας αὐτάς περὶ ὧν ανωτέρω αρμοδιότητας.

4. Αἱ συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των ανωτέρω Συμβουλίων θεωροῦνται ως νομίμως γενόμεναι και ἐν ἀπουσίᾳ του Κυβερνητικού Επιτρόπου, εφ' ὅσον οὗτος προσεκλήθη κανονικῶς και δὲν προσήλθε.

Ἄρθρο 16

Διαδικασία θεσπίσεως Κανονισμῶν

Πάντες οἱ ὑπὸ του παρόντος νόμου προβλεπόμενοι Κανονισμοί, θεσπίζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, λαμβανομένων προτάσει του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο Υπουργός Εργασίας, εφ' ὅσον συμφωνεῖ προς την πρότασιν του Ι.Κ.Α. υποχρεοῦται ὅπως αποστείλῃ προς δημοσίευσιν τον σχετικόν Κανονισμόν εντός 30ημέρου προθεσμίας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας του Υπουργού Εργασίας ἐπὶ διατάξεων των προτεινομένων ὑπο του Δ.Σ. σχεδίων κανονισμῶν, οὗτος υποχρεοῦται ὅπως αναπέμψῃ τον οικεῖον Κανονισμόν προς επανεξέτασιν εις το Δ.Σ. μετ' ἐιδικῆς ἐκθέσεως αιτιολογούσης τας διαφωνίας του εντός της αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας. Ἐν ἡ περιπτώσει το Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. ἐμμένει εις την αρχικήν του απόφασιν ἡ διαφωνία αἴρεται δι'αποφάσεως του Υπουργικῆς Συμβουλίου, ἐνώπιον του ὁποίου φέρει το ζήτημα ο Υπουργός Εργασίας εντός 10ημέρου προθεσμίας ἀπὸ της ανακοινώσεως αὐτῆς της νεωτέρας αποφάσεως του Δ.Σ. Παρελθούσης ἀπράκτου της ὡς ἄνω 30ημέρου προθεσμίας, ὡς και ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ο Υπουργός Εργασίας δὲν αναπέμψῃ το πρῶτον υποβληθέν αὐτῶ σχέδιον Κανονισμού, λόγω τυχόν διαφωνίας του εις το Δ.Σ., δύναται ο Πρόεδρος τούτου να ἐκτελήται την δημοσίευσιν αὐτοῦ εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ἀφ' ἣς και αποκτά τούτο ἰσχύιν Κανονισμού. Ἡ ανωτέρω διαδικασία ἰσχύει και ὡς προς την τροποποιήσιν ἢ συμπλήρωσιν ἰσχυόντων ἐκάστοτε Κανονισμῶν του Ι.Κ.Α. Δια των κανονισμῶν δὲν δύναται να τροποποιῶνται

διατάξεις του παρόντος νόμου. Ο Υπουργός Εργασίας δύναται να ζητή παρά του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., την υποβολή εις τούτον προτάσεων Κανονισμών ή τροποποιήσεων και συμπληρώσεων ισχυόντων τοιούτων. Εάν το Δ.Σ. δεν ήθελε υποβάλει την σχετική πρότασιν εντός 45ημέρου αφ' ης ζητηθή αυτή, ο Υπουργός Εργασίας δύναται να προκαλέση απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου περί θεσπίσεως του οικείου κανονισμού ή της οικείας τροποποιήσεως ή συμπληρώσεως ισχυόντων τοιούτων. Αι κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου προτάσεις του Δ.Σ., ψηφίζονται εις δύο διαφόρους συνεδριάσεις τούτου απεχούσας τουλάχιστον 3 ημέρας απ' αλλήλας. Προκειμένου περί κανονισμών αναγομένων εις την σύνθεσιν και οργάνωσιν των υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. ως και τοιούτων αφορώντων τα της καταστάσεως εν γένει του προσωπικού αυτού και τα της διενεργείας των προμηθειών του Ιδρύματος δια της ανωτέρω προβλεπομένης διαδικασίας περί άρσεως των διαφωνιών μεταξύ Ι.Κ.Α. και Υπουργού Εργασίας, να αυξάνωνται αι προτεινόμεναι παρά του Δ.Σ. του Ιδρύματος οργανικαί θέσεις, ουδέ να θεσπίζονται διατάξεις εξαρτώσαι την εκτέλεσιν των ειρημένων Κανονισμών εκ της συμπράξεως οργάνων ξένων προς το Ίδρυμα, εκτός αν την σύμπραξιν τοιούτων οργάνων προτείνη το Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. ή αυτή προβλέπεται υπό διατάξεων του παρόντος νόμου.

Άρθρο 17

Διαχείρισις και έλεγχος

1. Ο τρόπος της οικονομικής διαχειρίσεως του Ι.Κ.Α. και το εν γένει λογιστικόν αυτού σύστημα θέλουν ορισθή δια Κανονισμού. Η υπό του Ι.Κ.Α. διενεργουμένη ασφάλισις διακρίνεται εις τέσσαρας αυτοτελείς κλάδους, κατά την κατωτέρω διακρισιν, τηρουμένων κεχωρισμένων λογαριασμών δι' έκαστον τούτων.
2. Τα εξ εισφορών έσοδα του Ι.Κ.Α., κατανέμονται κατά μήνα εις τους λογαριασμούς των διαφόρων κλάδων ασφαλίσεως, κατά τας ακολούθους αναλογίας:
 - α) 2/19 εις τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος, εις χρήμα.
 - β) 7,5/19 εις τον κλάδον αναπηρίας, γήρατος, θανάτου.
 - γ) 2/19 εις τον κλάδον ανεργίας.
 - δ) 7,5/ 19 εις τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος (ιατρική περίθαλψις).
3. Αι πάσης φύσεως πρόσοδοι εκ των κεφαλαίων των ανωτέρω λογαριασμών, περιέρχονται εις τον οικείον λογαριασμόν. Πάντα τα λοιπά έσοδα, τα εισπραττόμενα άνευ όρου ως προς την διαθεσιν αυτών, κατανέμονται οριζομένην αναλογίαν εις τους διαφόρους λογαριασμούς. Δωρεαί, κληρονομίαί ή κληροδοσίαί προς το Ι.Κ.Α., υπό τον όρον της χρησιμοποίησεως των προς ωρισμένον σκοπόν, περιέρχονται εις τον ή τους σχετικούς λογαριασμούς δι' ων εξυπηρετείται ο τεθείς όρος. Αι παροχαί του άρθρου 32 (έξοδα κηδείας) βαρύνουν τον κλάδον ασφαλίσεως παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα. Μεταφοραί ποσών ή πιστώσεων εκ τινος λογαριασμού εις τον άλλον απαγορεύονται, εκτός αν δι' αυτών επιδιώκεται διόρθωσις γενομένων σφαλμάτων. Πόροι κατατεθέντες ή πιστωθέντες εις ένα λογαριασμόν, χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς δια την χορήγησιν των ασφαλιστικών παροχών των πραγματοποιουμένων υπό του κλάδου τούτου.
4. Αι δαπάναι διοικήσεως του Ι.Κ.Α. αντιμετωπίζονται δια ποσών άτινα αφαιρούνται εκ των διαφόρων λογαριασμών, κατ' αναλογίαν των δαπανών διοικήσεως εκάστου κλάδου ασφαλίσεως, κατά τα δια Κανονισμού ορισθησόμενα. Μέχρις εκδόσεως του εν λόγω Κανονισμού, τα της κατά κλάδους κατανομής καθορίζονται δι' αποφάσεως του Δ.Σ., λαμβανομένης προτάσει του Γενικού Διευθυντού. Τα εν λόγω ποσά αναγράφονται εις τον γενικόν προϋπολογισμόν, ον καταρτίζει ο Γενικός Διευθυντής και εγκρίνει το Δ.Σ. Τα ποσά ταύτα αποσυρόμενα εκ των σχετικών λογαριασμών αποτελούν ίδιον λογαριασμόν αποκαλούμενον «Λογαριασμόν διοικήσεως» και χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς προς κάλυψιν των εξόδων της διοικήσεως του Ι.Κ.Α.
5. Αι δαπάναι αποκτήσεως ακινήτων, ανεγέρσεως κτιρίων κλπ., προς στέγασιν υπηρεσιών του Ι.Κ.Α., και εφοδιασμού του δια των αναγκαίων εγκαταστάσεων, κατανέμονται δι' αποφάσεως του Δ.Σ. εις τους διαφόρους λογαριασμούς, κατ' αναλογίαν της χρησιμοποίησεως των δια τας ανάγκας εκάστου κλάδου ασφαλίσεως.
6. Οικονομικόν έτος δια το Ι.Κ.Α. είναι το ημερολογιακόν τοιούτον.
7. *[Η περίπτωσις 7 καταργήθηκε με το άρθρ. 8 παρ. 1 του Ν.Δ. 3710/1957 (ΦΕΚ Α' 100)]*
8. Άπαντα τα στοιχεία της διαχειρίσεως του Ι.Κ.Α. διαφυλάσσονται επί δεκαετίαν. Δια κανονισμού δύναται να ορισθή η καταστροφή μέρους τούτων και προ της παρόδου της ανωτέρω δεκαετίας.

9. [Η περίπτωση 9 καταργήθηκε με το άρθρ. 8 παρ. 1 του Ν.Δ. 3710/1957 (ΦΕΚ Α' 100)]

Άρθρο 18

Επενδύσεις κεφαλαίων

1. Τα διαθέσιμα κεφάλαια του Ι.Κ.Α. δύνανται να επενδύονται κατά τας διατάξεις Κανονισμού, τηρουμένων και των εκάστοτε ισχυουσών γενικών διατάξεων περί επενδύσεως των κεφαλαίων Ν.Π.Δ.Δ., εις χρεώγραφα του Κράτους και εις αξίας ηγγυημένας παρ' αυτού, εις μετοχές μεγάλων Τραπεζών ή Εταιριών Κοινής Ωφελείας, εις δάνεια προς Συνεταιρισμούς, ως και εις ακίνητα.

2. Το Ι.Κ.Α. δύναται να διαθέτη μέρος της περιουσίας του:

α) Προς επέκτασιν και πλουτισμόν, χάριν των σκοπών της ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α., των εκασταχού τυχόν ανεπαρκώ υγειονομικών κ.λ.π. Κέντρων και εγκαταστάσεων ανηκόντων εις το Κράτος, Δήμους, Κοινότητας, Ιδρύματα και Φιλανθρωπικας Οργανώσεις.

β) Προς ανέγερσιν ή επέκτασιν κτισμάτων ή αγοράν οικοπέδων ή ετοιμών οικοδομών, προς διευκόλυνσιν της λειτουργίας του και την επίτευξιν των υπό τούτου επιδιωκομένων σκοπών, και τον εξοπλισμόν αυτών με τα αναγκαιούντα μέσα και εγκαταστάσεις (γραφεία, νοσοκομεία, σανατόρια, μαιευτήρια, παιδικοί σταθμοί, πρεβεντόρια, παιδικαί κατασκηνώσεις, πάσης φύσεως κέντρα προληπτικής δράσεως, υδροθεραπευτήρια κ.λ.π.). Εις την περίπτωσιν του εδαφίου α' το Ι.Κ.Α. δικαιούται να συμμετέχη εις την διοίκησιν των οικείων υγειονομικών εγκαταστάσεων και να ενασκή έλεγchon επί τούτων, εις έκτασιν καθοριζομένην δια των μεταξύ αυτού και του Κράτους, των Δήμων, Κοινοτήτων, Ιδρυμάτων και Φιλανθρωπικών Οργανώσεων συναππομένων συμφωνιών.

γ) Δια την σύστασιν εργοστασίων ή εργαστηρίων, δια την κατασκευήν προσθέτων μελών ή άλλων ειδών χρησίμων δια τους σκοπούς της ασφαλίσεως, ως και δια την αγοράν και δημιουργίαν αποθεμάτων εκ των ανωτέρω ειδών.

δ'. Για τη σύσταση εταιρειών ή τη συμμετοχή σε σύσταση εταιρειών ή την απόκτηση μετοχών από αγορά ή οποιαδήποτε άλλη αιτία ή την αγορά μετοχών εταιρειών, που ελέγχονται από φορείς του δημοσίου τομέα και που έχουν σαν σκοπό την έρευνα, την παραγωγή και εκμετάλλευση αγαθών που συμβάλλουν στην αποστολή του Ι.Κ.Α., συμπεριλαμβανομένων και των εφαρμογών στον τομέα της βιοτεχνολογίας.

[Η περ. δ' της παρ.2 του άρθρου 18 προστέθηκε με το άρθρο 33 παρ. 4 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

3. Το Δημόσιον, οι Δήμοι, αι Κοινότητες και τα πάσης φύσεως Ν.Π.Δ.Δ. δύνανται να παραχωρώσι δωρεάν κατά κυριότητα εις το Ι.Κ.Α. ή επί τιμήματι οριζομένω υπό του Υπουργού Οικονομικών, τα κατάλληλα γήπεδα προς εκπλήρωσιν των εν εδαφίω β' της προηγούμενης παραγράφου σκοπών.

[Η παράγραφος 3 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 παρ.2 του Ν. 4497/1966 (ΦΕΚ Α' 37)]

Άρθρο 19

Απαλλαγεί

1. Το Ι.Κ.Α. απαλλάσσεται παντός δημοσίου, δημοτικού, κοινοτικού ή λιμενικού φόρου, αμέσου ή εμμέσου, παντός τέλους ταχυδρομικού ως και δικαστικού εις πάσαν δίκην του και απολαύει ανεξαιρέτως απασών των ατελειών και προνομίων δικαστικών, διοικητικών και οικονομικών, ως εάν είναι αυτό το Δημόσιον. Δεν επιτρέπεται αναγκαστική εκτέλεσις κατά του Ι.Κ.Α. προ της παρελεύσεως 20 ημερών από της επιδόσεως της επιταγής, ουδ' επίδοσις τοιαύτης βάσει δικαστικής αποφάσεως προ της παρελεύσεως 15 ημερών από της δημοσιεύσεως αυτής ή αφ' ής αύτη κατέστη τελεσίδικος.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 8, παράγρ.1 του Ν.3762/1957(ΦΕΚ Α' 194)]

2. Αι προμήθειαι του Ι.Κ.Α. και τα δια λογαριασμόν αυτού εκτελούμενα έργα, αι μισθώσεις και αι πάσης φύσεως πληρωμαί αυτού, απαλλάσσονται των υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων ή άλλου οιουδήποτε Οργανισμού ή λογαριασμού θεσπιζομένων εισφορών.

3. Ο εις το Ι.Κ.Α. επιβαλλόμενος δια δικαστικής αποφάσεως όρκος, δίδεται υπό του δι'αποφάσεως του Γενικού Διευθυντού οριζομένου προσώπου. Εις πάσαν περίπτωση, ο τοιούτος όρκος διατυπούται υπό τον τύπον του πιστεύειν και μη γινώσκειν, εις την

τροποποιήσιν δε ταύτην του τύπου, δύναται να προβή ο δίδων τον όρκον κατά την δόσιν αυτού και εν περιπτώσει κατά την οποίαν ο όρκος διευτυπώθη άλλως, χωρίς να είναι αναγκαία η έκδοσις περί τούτου αποφάσεως. «Ουδέποτε διατάσσεται προσωρινή εκτέλεσις κατά του Ι.Κ.Α., επί πάσης δε τελεσιδίκου αποφάσεως κατ' αυτού έχει ανασταλτικήν δύναμιν η υπό τούτων ασκουμένη αίτησις αναιρέσεως, ως και η προς ενάσκησιν ταύτης προθεσμία.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 44 παρ.1 του ΝΔ 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

4. Απασαι αι δίκαι του Ι.Κ.Α. εισάγονται παρ' αυτού ενώπιον παντός δικαστηρίου και του Αρείου Πάγου, ως νόμω προτεμιμημένα, την ογδόην ημέραν από της κλητεύσεως άνευ πράξεως προτιμήσεως. Επίσης αι κατ' εργοδοτών και ησφαλισμένων επί παραβάσει τουπαρόντος νόμου ποινικάί αγωγαί, εφ' όσον αφορώσι ππαιίσματα και πλημμελήματα, εισάγονται δι' απ' ευθείας κλησεως, εκδικαζόμεναι ανυπερθέτως εντός δύο μηνών από της υποβολής της σχετικής μηνύσεως.

5. α) Επιτρέπεται η αναγκαστική απολλοτριώσις υπέρ του Ι.Κ.Α., δια λόγους κοινής ωφελείας, ιδιωτικής ακινήτου περιουσίας, δια την ανέγερσιν και ίδρυσιν ιατρείων, κλινικών, νοσοκομείων, σανατορίων και αναρρωτηρίων του Ι.Κ.Α.

β) Η απαλλοτριώσις αύτη ενεργείται, και η καταβλητέα αποζημίωσις καθορίζεται κατά τα υπό του αναγκαστικού Νόμου 1731/1939 (6) «περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων» ως ούτος ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, οριζόμενα.

7. Η εις τας χείρας του Ι.Κ.Α. κατάσχεσις είναι άκυρος και αποδίδει το Ι.Κ.Α. τα κατασχεθέντα, εκτός εάν η κατάσχεσις επεβλήθη δυνάμει αδείας του αρμοδίου Προέδρου των Πρωτοδικών, ως και εάν εις περίπτωσιν καθ' ην η απαίτησις, δι' ην επιβάλλεται η κατάσχεσις στηρίζεται επί τελεσιδίκου δικαστικής αποφάσεως ή επίσης στηρίζεται επί οποιουδήποτε άλλου δημοσίου εγγράφου επέχοντος θέσιν τίτλου εκτελέσεως, και γίνεται μνεία αυτής εν τω κατασχετηρίω.

8. Τα παρά του Ι.Κ.Α. τηρούμενα λογιστικά βιβλία αποτελούν εντελή απόδειξιν περί τε της αληθείας και του μεγέθους των απαιτήσεων του κατά παντός, μέχρι παραγραφής των απαιτήσεων τούτων απόσπασμα δε των εν λόγω βιβλίων υπογεγραμμένον υπό του Γενικού Διευθυντού ή των Διευθυντών των Υποκ/μάτων, αποτελεί πληρη απόδειξιν ενώπιον των Δικαστηρίων.

Άρθρο 20

Υπηρεσία - Διοικητικόν Προσωπικόν

1. Η υπηρεσία του Ι.Κ.Α. διεξάγεται δι' εμμίσθων υπαλλήλων και υπηρετών, τακτικών και εκτάκτων.

2. Δι' αποφάσεως του Διοικητού του Ι.Κ.Α., εγκρινόμενης υπό του Υπουργού Εργασίας, θέλουσιν ορισθή τα της εσωτερικής διαρθρώσεως των Υπηρεσιών του Ιδρύματος, εντός των ορίων των υπό της παρ. 1 του άρθρου 14 προβλεπομένων Κανονισμών.

[Η παράγραφος 2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.4 του άρθρου 20 του Ν.4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

3. Τα της καταστάσεως του διοικητικού προσωπικού του Ι.Κ.Α., ήτοι τα των προσόντων και τα της επιλογής και προσλήψεως αυτού εν γένει, αι κατηγορίαί και διαβαθμίσεις τούτου, αι ευθύναι, τα καθήκοντα και ο χρόνος εργασίας, τα της προαγωγής του εν γένει, οι περιορισμοί και τα ασυμβίβαστα, αι αδειαί, τα φύλλα ποιότητος, αι μεταβολαί, η αρχαιότης, αι ηθικάί αμοιβαί, τα πειθαρχικά αδικήματα και αι πειθαρχικάί ποιναί, η πειθαρχική δικαιοδοσία και η διαδικασία, τα της λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως, ως και παν έτερον θέμα αφορών τη κατάστασιν του προσωπικού εν γένει, θέλουσι ρυθμισθή δια Κανονισμού. Η πρόσληψις του προσωπικού του Ι.Κ.Α. ενεργείται πάντοτε κατόπιν διαγωνιστικών εξετάσεων, αναγγελλομένων δημοσία ένα τουλάχιστον μήνα προ της διενεργείας τούτων. Αι διαγωνιστικάί εξετάσεις περιλαμβάνουν παν πρόσφορον μέσον, γραπτόν ή προφορικόν ή επαγγελματικάς εφαρμογάς ή αξιολογικάς βάσει τυπικών και ουσιαστικών προσόντων συγκρίσεις προς εξακρίβωσιν των προσωπικών και επαγγελματικών ικανοτήτων των υποψηφίων. Αι λεπτομέρειαί της διεξαγωγής των εν λόγω διαγωνιστικών εξετάσεων θέλουν καθορισθή δια του προμνησθέντος Κανονισμού. Των κατά τα ανωτέρω περί διαγωνισμών διατάξεων δύναται να εξαιρούνται δια του Κανονισμού αι προσλήψεις εις ωρισμένας θέσεις εργατοτεχνιτών του Ι.Κ.Α. Οι εις πλήρωσιν των ανωτέρω θέσεων προσλαμβανόμενοι δύναται να προσλαμβάνωνται επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ωρισμένης ή αορίστου διάρκειας. Ειδικός Κανονισμός δύναται να προβλέψη ωσαύτως περί του τρόπου επιλογής και χρησιμοποίησεως παρά του Ι.Κ.Α. προσώπων ασκούντων ελευθέρια επαγγέλματα και μη προσλαμβανόντων την ιδιότητα του υπαλλήλου του Ι.Κ.Α. (δικηγόρων,

μηχανικών, αρχιτεκτόνων κ.λ.π.) εξασφαλιζομένης πάντως της δι' αξιολογικής διαβαθμίσεως επιλογής των δοκιματέρων εκ των υποψηφίων.

4. Οι περί των η παρ. 3 του παρόντος άρθρου και το άρθρον 22 Κανονισμοί ρυθμίσεως της καταστάσεως του προσωπικού του Ιδρύματος, δεόν όπως εγκαίρως τροποποιούμενοι προβλέψουν την εφαρμογήν από 1ης Ιανουαρίου 1953 συστήματος αξιολογικής χρησιμοποίησεως και αμοιβής του προσωπικού του Ι.Κ.Α., βασιζομένου επί των ακολούθων ειδικωτέρων αρχών:

α) Επί της αρχής της κατατάξεως του προσωπικού εις τάξεις, καθοριζομένων των καθηκόντων και ευθυνών του εις εκάστην τάξιν ανήκοντος προσωπικού και των ελαχίστων προσόντων των απαιτουμένων δια την εις εκάστην τάξιν κατάταξιν ή πρόσληψιν.

β) Επί της αρχής του καθορισμού ιδιαίτερων αποδοχών δι' εκάστην τάξιν, με διαφορισμόν ανωτάτων, μέσων και κατωτάτων αποδοχών, αναλόγως των ευθυνών και υποχρεώσεων εκάστης θέσεως. Οι το πρώτον διοριζόμενοι λαμβάνουν υποχρεωτικώς τας κατωτάτας αποδοχάς της τάξεως εις ην κατατάσσονται.

γ) Επί της αρχής της πληρώσεως απασών των κενών θέσεων βάσει διαγωνιστικών εξετάσεων κατά τα ειδικώτερον οριζόμενα εν παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

δ) Επί της αρχής της μονιμοποίησεως των το πρώτον προσλαμβανομένων μετά ενιαυσίαν δοκιμασίαν. Το μονιμοποιηθέν προσωπικόν δεν δύναται να απολυθή ειμή δια δεδικαιολογημένην αιτίαν ή δια κατάργησιν θέσεως κατά τα ειδικώτερον δια των Κανονισμών ορισθησόμενα.

ε) Επί της αρχής της πληρώσεως των δημιουργουμένων κενών δια προαγωγής των εκ του υπηρετούντος προσωπικού κεκτημένων τα δια τας υπό πλήρωσιν θέσεις προβλεπόμενα προσόντα. Αι προαγωγαί ενεργούνται πάντοτε κατά το υπό του Κανονισμού ορισθησόμενον σύστημα επιλογής των ικανωτέρων.

στ) Επί της αρχής της κατά περιοδικά διαστήματα κατάρτισεως φύλλων ποιότητος του προσωπικού περί των Ι.Κ.Α.νοπήτων, της αποδόσεως, της φιλεργίας, του ήθους αυτού και παντός ετέρου χρησίμου δια την αξιολόγησιν του στοιχείου.

ζ) Επί της αρχής της μετεκπαιδύσεως τουπροσωπικού, επί τη βάσει συγχρόνων μεθόδων, επι τω τέλει βελτιώσεως της αποδόσεως του.

5. Δια την πλήρωσιν των εις ανωτάτας θέσεις κενών του Ιδρύματος, εφ' όσον οι εκ του υπηρετούντος προσωπικού κεκτημένοι τα δια την προαγωγήν εις ταύτας τυπικά προσόντα δεν κρίνονται ως έχοντες και τα απαραίτητα δια την κατάληψιν τούτων ουσιαστικά τοιαύτα, δύναται, καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός, δι' αποφάσεως του υπηρεσιακού Συμβουλίου, ληφθησομενης εντός τριμήνου από της ισχύος του Κανονισμού, αυτή να ενεργηθή δια της ανακατατάξεως εις ταύτας υπηρετούντων οργάνων του Ι.Κ.Α., ανεξαρτήτως του βαθμού ον κέκτηνται, εφ' όσον δε πάντως έχουσι τα δια την εις ην ανακατατάσσονται θέσιν προσόντα σπουδών, ή εν ελλείψει τοιούτων δι' απευθείας διορισμού εις ταύτας προσώπων μη υπηρετούντων παρά τω Ιδρύματι και μέχρι του 1/4 των υφισταμένων κενών, εφ' όσον δε και τα πρόσωπα ταύτα κέκτηνται τα απαιτούμενα δια την κατάληψιν των εις ας διορίζονται θέσεων προβλεπόμενα προσόντα.

Άρθρο 21

Ειδικός Κανονισμός θέλει ρυθμίσει τα της συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του Ιδρύματος.

Δια του ως άνω Κανονισμού δεν δύναται όμως να θεσπισθούν όροι συνταξιοδοτήσεως ευνοικώτεροι των ισχυόντων δια τους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους. Εν περιπτώσει καθ' ην το κατά τα ανωτέρω θεσπιζομενον σύστημα συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του Ιδρύματος είναι δαπανηρότερον του υπό του παρόντος προβλεπομένου γενικού τοιούτου, η επί πλέον δαπάνη καλύπτεται υποχρεωτικώς δια προσθέτων εισφορών του προσωπικού του Ιδρύματος.

Άρθρο 22

Υγειονομικόν Προσωπικόν

Τα αφορώντα εις την σύνθεσιν και λειτουργίαν των Υγειονομικών και συναφών προς ταύτας υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. θέματα, ως και τα της καταστάσεως του πάσης φύσεως υγειονομικού προσωπικού του Ιδρύματος, ρυθμισθήσονται δια Κανονισμών. Αι διατάξεις των εδαφίων 2 και 3 της παραγράφου 3 του άρθρου 20 και η διάταξις του άρθρου 21 εφ' όσον πρόκειται περί

οργάνων εχόντων την ιδιότητα υπαλλήλων ή υπαγομένων εις την ασφάλισιν του κλάδου αναπηρίας, γήρατος και θανάτου του Ι.Κ.Α. εφαρμόζονται και ως προς το ανωτέρω προσωπικόν. Δεν ισχύουν όμως ως προς τούτο αι διατάξεις νόμων περί προστασίας απολυομένων εκ του στρατού πολεμιστών.

Άρθρο 23

Υπηρεσιακόν Συμβούλιον

1. Παρά τω Ι.Κ.Α. συνιστάται Υπηρεσιακόν συμβούλιον αποτελούμενον:
- α) εκ του Προέδρου του Δ.Σ. του Ιδρύματος, ως Προέδρου, αναπληρουμένου υπό ενός των εν τω Δ.Σ. τακτικών ή αναπληρωματικών μελών της τάξεως των ειδικών επιστημόνων όπερ μετέχον του Συμβουλίου προεδρεύει τούτου,
 - β) εξ ενός Αρεοπαγίτου, υποδεικνυομένου υπό του Προέδρου του Αρείου Πάγου, μεθ'ενός αναπληρωτού του,
 - γ) εκ του Νομικού Συμβούλου του Ι.Κ.Α. αναπληρουμένου υπό ενός εκ των παρά τη Γεν. Δ/σει υπηρετούντων δικηγόρων του Ι.Κ.Α. οριζομένου δι' αποφάσεως του Δ.Σ. τούτου,
 - δ) εκ των Αντιπροέδρων του Δ.Σ., αναπληρουμένων υπό ετέρων δύο τακτικών ή αναπληρωματικών μελών του Διοικ. Συμβουλίου, εκ των τάξεων των αναπληρουμένων, υποδεικνυομένων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου,
 - ε) εκ του Γενικού Διευθυντού του Ι.Κ.Α. και στ) εκ του Αναπληρωτού του Γενικού Διευθυντού.
- Τα υπό στοιχεία ε' και στ' μέλη του Συμβουλίου αναπληρούνται εν ελλείψει τοιούτων ως και εν περιπτώσει κωλύματος ή απουσίας των, υπό ανωτέρων ή ανωτάτων υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. υποδεικνυομένων υπό του Δ.Σ. Άπαντα τα μέλη του Υπηρεσιακού συμβουλίου μετά των αναπληρωτών των, διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Δια της αυτής αποφάσεως ορίζεται ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου. Η θητεία των ουχί λόγω θέσεως μελών του εν λόγω Συμβουλίου, ορίζεται τριετής. Το Υπηρεσιακόν Συμβούλιον ασκεί τας υπό του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών του Ι.Κ.Α. ανατιθεμένας αυτώ αρμοδιότητας επί παντός θέματος αφορώντος τα της καταστάσεως του πάσης φύσεως προσωπικού του Ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης και της πειθαρχικής δικαιοδοσίας. Κατ' αποφάσεων του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, δι' ας υπάρχει μειοψηφία δύο τουλάχιστον μελών, επιτρέπεται η άσκησης αιτήσεως αναθεωρήσεως εντός δεκαήμερου ανατρεπτικής προθεσμίας από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως ενώπιον του αυτού Συμβουλίου, συμπληρουμένου εν τη περιπτώσει ταύτη δι' ενός καθηγητού ή υφηγητού της νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, υποδεικνυομένου μετά του αναπληρωτού του υπό της Σχολής και δι' ενός τακτικού μέλους του Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπαλλήλων, υποδεικνυομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Προέδρου τούτου.
2. Χρέη εισηγητού παρά τω ως άνω Συμβουλίω εκτελεί ο Αναπληρωτής του Γεν. Διευθυντού ή ο αναπληρών τούτον ανώτερος υπάλληλος του Ιδρύματος, Γραμματέως δε έτεροι υπάλληλοι, οριζόμενοι υπό του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.
3. Τα της λειτουργίας εν γένει του ανωτέρω Συμβουλίου (απαρτία, λήψις αποφάσεων, προσκλησεις εις συνεδριασιν κ.λ.π.) θέλουν ορισθή δια Κανονισμού.
4. Τα καταβαλλόμενα εις τα μετέχοντα εις το ανωτέρω Συμβούλιον πρόσωπα έξοδα κινήσεως δύνανται να καθορίζονται κατ' αποκοπήν δι'αποφάσεων του Διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α. εγκρινομένων υπό των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

Άρθρο 24

Έσοδα της ασφαλίσεως

Το Ι.Κ.Α. έχει ως πόρους:

- α') Εισφοράς των παρ' αυτώ ησφαλισμένων.
- β') Εισφοράς των εργοδοτών.
- γ') Τα ποσά τα προερχόμενα εκ της δια κανονισμού ορισθησομένης τυχόν συμμετοχής των ησφαλισμένων ή των συνταξιούχων εις τας δαπάνας δια την χορήγησιν εις αυτούς και τα μέλη της οικογενείας των ασφαλιστικών παροχών.
- δ') Τας πάσης φύσεως προσόδους εκ της περιουσίας αυτού.
- ε') Τα πρόστιμα και τας χρηματικές ποινάς τας επιβαλλομένας δια παραβάσεις του παρόντος νόμου, ων ο τρόπος της εις το Ι.Κ.Α. αποδόσεως θέλει ορισθή δια διατάγματος, προκαλουμένου υπό του Υπουργού Εργασίας, αιτήσει του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.

στ') Παν έσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αυτού εκ δωρεάς, κληρονομίας, κληροδοσίας ή άλλης αιτίας και

ζ') Τα εκ της παρά του Ι.Κ.Α. διαθέσεως των χρησίμων δια την λειτουργίαν της ασφαλίσεως εντύπων και άλλων εκδόσεων, άτινα θέλουσιν ορίσει Κανονισμοί.

η') Εισφοράς του Κράτους, καταβλητέας, από του οικονομικού έτους 1953-1954, καθοριζομένης δε κατ' έτος δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, δια της αναγραφής της σχετικής πιστώσεως εις τον ειδικόν προϋπολογισμόν του Υπουργείου Εργασίας. Αι εν λόγω κρατικά εισφοράι κατανέμονται προτάσει του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εις ένα ή πλείονας των ασφαλιστικών κλάδων, και αναλόγως των αναγκών εκάστου.

θ) Εισφορά επαγγελματικού κινδύνου, που βαρύνει τον εργοδότη ίση προς 1% επί των αποδοχών των μισθωτών των απασχολουμένων σε επιχειρήσεις και εργασίες, που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του Β.Δ. 473/1961 και διεξάγονται κάτω από τέτοιες συνθήκες, ώστε να τίθεται σε κίνδυνο η ζωή ή η υγεία των εργαζομένων.

Οι επιχειρήσεις καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α. ολόκληρη την εισφορά επαγγελματικού κινδύνου και για το προσωπικό τους, που υπάγεται σ' έναν μόνο κλάδο ασφάλισης Ι.Κ.Α.»

[Οι τρεις πρώτες παρ. της περ. θ' τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 45 παρ.4 του Ν.2084/1992 (ΦΕΚ Α' 165)]

Δια Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων υπό του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α και της κατωτέρω Επιτροπής Προλήψεως Εργατικών Ατυχημάτων και σύμφωνον γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, θέλουν καθορισθή:

α) Τα βασικά μέτρα, άτινα υποχρεούνται όπως λαμβάνουν οι εργοδότηι δια την πρόληψιν εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών.

β) Ο τρόπος ασκήσεως ελέγχου των τόπων εργασίας υπο των κατά νόμον αρμοδίων οργάνων.

γ) Ο τρόπος αναγγελίας εις το Υπουργείον Εργασίας και το Ι.Κ.Α των εργατικών ατυχημάτων και Επαγγελματικών ασθενειών και η υποχρέωσις τηρήσεως βιβλίου απογραφής των εργατικών ατυχημάτων.

δ) Αι κατηγορίαι των Επιχειρήσεων αίτινες υποχρεούνται εις την καταβολήν της εισφοράς επαγγελματικού κινδύνου.

ε) Οι όροι και αι προϋποθέσεις δια την καταβολήν της μειωμένης ή ηυξημένης κατά τα ανωτέρω εισφοράς.

στ) Οι όροι και αι προϋποθέσεις υφ' άς θα δύναται, προκειμένου περί μικτής επιχειρήσεως, να περιορίζηται η εισφορά επαγγελματικού κινδύνου επί των αποδοχών ωρισμένου μόνον τμήματος του προσωπικού τιαούτης επιχειρήσεως.

ζ) Η επέκτασις της εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων και εις ετέρας επιχειρήσεις το προσωπικών των οποίων υπάγεται εις την ασφάλισιν Ειδικών Ταμείων και ο τρόπος εφαρμογής εις τας περιπτώσεις ταύτας των διατάξεων του παρόντος

η) Πάσα ετέρα λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν των ως άνω διατάξεων. Η κατά τα ανωτέρω Επιτροπή Προσλήψεως Εργατικών Ατυχημάτων αποτελείται:

α) Εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας, ως Προέδρου,

β) εξ ενός Τεχνικού Επιθεωρητού του Υπουργείου Εργασίας,

γ) εξ ενός Επιθεωρητού Βιομηχανίας, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του, υπό του Υπουργού Βιομηχανίας,

δ) εξ ενός Υγειονομικού Επιθεωρητού του Υπουργείου Εργασίας ή ενός ιατρού Οργανισμού Κοινωνικής Ασφαλίσεως, έχοντος πείραν και ειδικευσιν εις τα θέματα των εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών,

ε) εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου Οργανισμού Κοινωνικής Ασφαλίσεως εκ του Κλάδου Επιθεωρήσεως,

στ) εξ ενός τεχνικού, υποδεικνυομένου, μετά του αναπληρωτού του, υπό του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος,

ζ) εξ ενός μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Προλήψεως Ατυχημάτων, η) ανά ενός εκπροσώπου των ησφαλισμένων και εργοδοτών, προερχομένων εκ των Κλάδων της Βαρείας Βιομηχανίας ή Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων. Ο εκπρόσωπος των εργοδοτών και ο αναπληρωτής αυτού υποδεικνύονται υπό του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων ή του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών εις διπλάσιον αριθμόν, ο δε εκπρόσωπος των ησφαλισμένων και ο αναπληρωτής αυτού υπό των οικείων Ομοσπονδιών Μισθωτών Βαρείας Βιομηχανίας ή Μεταλλευτών, εις διπλάσιον, ομοίως αριθμόν. Άπαντα τα μέλη, ο εισηγητής και ο Γραμματεύς της Επιτροπής και οι αναπληρωταί αυτών, διορίζονται

δια πράξεως του Υπουργού Εργασίας. Χρέη εισηγητού εκτελεί εις των Τενικών Επιθεωρητών, οριζόμενος υπό του Υπουργού Εργασίας, αναλόγως του συζητουμένου θέματος. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, θέλουν καθορισθή ο τρόπος λειτουργίας της Επιτροπής, αι αρμοδιότητες και ο τόπος συνεδριάσεων αυτής. Δια της αυτής αποφάσεως θέλουν καθορισθή και αι υποχρεώσεις του Ι.Κ.Α. προς παροχήν των απαιτουμένων οικονομικών μέσων δια την αγοράν των αναγκαίων επιστημονικών οργάνων δια την λειτουργίαν της Επιτροπής.

[*Η περ. θ' προστέθηκε από το άρθρο 3 του ΝΔ 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)*]

Άρθρο 25

1. Αι δι' εκάστης ημέραν εργασίας εισφοραί προς το Ι.Κ.Α. υπέρ εκάστου κλάδου ασφαλίσεως, ήτοι:

α) Δια τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα.

β) Δια τον κλάδον αναπηρίας, γήρατος, θανάτου και

δ) Δια τον κλάδον ανεργίας, ορίζονται δι' έκαστον, και κατανέμονται κατά τα εν τω κατωτέρω πίνακι αναφερόμενα ποσοστά, επί του ημερησίου τεκμαρτού μισθού του ησφαλισμένου.

α) κλάδ. β) κλάδ. γ) κλάδ. δ) κλάδ. Σύνολ. Εις βάρος ησφαλισμένου 0,75 2,5 1,75 0 5

Εις βάρος εργοδότη 1,25 5 5,75 2 14 ----- 2 7,50 7,50 2 19

Επί αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων ούτοι βαρύνονται και με το ποσοστόν της εργοδοτικής εισφοράς. Η κατά τ' ανωτέρω εισφορά εκ 2 % δια τον κλάδον ανεργίας, δύναται να μειούται μέχρις 1 %, δι' αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβανομένων προτάσει του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Κατά την αυτήν ως άνω διαδικασίαν δύναται όμως αύτη μειωθείσα να αυξάνεται εκ νέου μέχρι του 2 %.-

2. Αι δι' εκάστην ημέραν εργασίας εισφοραί προς το Ι.Κ.Α. υπολογίζονται επί του ημερησίου μισθού του ησφαλισμένου βάσει των εκάστοτε ισχυουσών ποσοστών εισφοράς.

[*Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)*]

Για τα κατασκευαζόμενα ιδιωτικά οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες οι κατ' ελάχιστον καταβλητέες εισφορές υπολογίζονται με βάση τις ημέρες εργασίας που απαιτούνται για την κατασκευή τους, όπως οι ημέρες αυτές προσδιορίζονται από τον κανονισμό που προβλέπει η α' περίοδος του β' εδαφίου της παρ. 2 του επόμενου άρθρου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παρ. 6 του άρθρου 21 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138Α') Οι κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενες ημέρες εργασίας, χωρίς να συναρτώνται κατ' ανάγκη με την απασχόληση συγκεκριμένου προσώπου, λογίζονται ως πραγματοποιηθείσες και οι αναλογούσες σ' αυτές εισφορές καθίστανται απαιτητές χωρίς καμία περαιτέρω εκκαθάριση, πλην αν ρητώς με διάταξη νόμου ή κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδοθέντος κανονισμού ορίζεται άλλως. Εφόσον όμως μεταγενεστέρως για την ίδια εργασία διαπιστώθηκε απασχόληση συγκεκριμένων προσώπων σε ημέρες πρόσθετες των ήδη δηλωθεισών, για τη οποία έχουν ήδη υπολογισθεί οι κατ' ελάχιστον καταβλητέες εισφορές, για καθεμία από τις ημέρες αυτές συμψηφίζεται το ποσό των εισφορών που έχει ήδη υπολογισθεί γι' αυτήν.

Για κάθε υπολογισμό ελάχιστων καταβλητέων εισφορών που έγινε από 1.1.1993 μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος, ως και για οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες που εκτελέστηκαν ωσαύτως μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος και δεν δηλώθηκε απασχόληση, ισχύουν οι παρούσες διατάξεις.

[*Τα εδάφια β' γ' και δ' προστέθηκαν μετά το εδάφιο α' με το άρθρο 23 Ν.2434/1996 (ΦΕΚ Α' 189)*]

Εισφορές για κάθε ημέρα εργασίας καταβάλλονται για αποδοχές μέχρι του ανώτατου ορίου του ημερησίου μισθού της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης της παραγράφου 1 του άρθρου 37 του παρόντος, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά. Οι καταβλητέες εισφορές για κάθε μισθολογική περίοδο μπορεί, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α., να στρογγυλοποιούνται σε εκατοντάδες δραχμών, των ποσών μεν μέχρι και πενήντα παραλειπόμενων, των δε πάνω από πενήντα στρογγυλοποιούμενων στην επόμενη εκατοντάδα δραχμών.

[*Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 και το τρίτο εδάφιο που είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 24 του Ν. 1539/1985 (ΦΕΚ Α' 64), τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 26 παρ. 3 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)*]

Κατ' εξαίρεσιν προκειμένου περί μαθητών τεχνιτών απασχολουμένων συμφώνως προς τας διατάξεις του από 6.6.1952 Β. Διατάγματος, «περί εκπαιδεύσεως μαθητών τεχνιτών, ως και

περί μαθητευομένων τροφίμων των Εθνικών Ορφανοτροφείων και Οικοτροφείων», ως και προκειμένου περί μαθητών και σπουδαστών των υπό Ν.Δ. 3971/59(1) προβλεπομένων τεχνικών και Επαγγελματικών Σχολών, το ποσόν εφ' ου υπολογίζονται αι κατά την προηγουμένη παράγραφον ασφαλιστικά εισφορά ορίζεται εις το 1/2 του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην εκ του μισθού του ανήκει ο ησφαλισμένος, των εισφορών τούτων βαρυνουσών εξ ολοκλήρου τον εργοδότην. Αι μειωμένοι αύται εισφορά καταβάλλονται μόνον εφ' όσον χρόνον διαρκεί κατά τας κειμένας διατάξεις η μαθητεία ή πρακτική άσκησης ως προϋπόθεσις δια την απόκτησιν του πτυχίου. Αι διατάξεις της παραγρ. 1 του άρθρου 30 του Ν.Δ. 2698/53(2) του άρθρου 6 παράγρ. 2 του Ν. 3665/57(3) και του άρθρου 22 παραγρ. 3 του Ν.Δ. 3971/59 δεν έχουν εφαρμογήν δια του Ι.Κ.Α. και λοιπούς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην του Ο.Α.Α.Α., δι' ούς ισχύουν εφεξής ανωτέρω διατάξεις, περί μειωμένων εισφορών μαθητευομένων .

[Η παράγραφος 2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)]

3. Το υπό της προηγουμένης παραγράφου καθοριζόμενον ανώτατον όριον δια τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών ισχύει και δια την ασφάλισιν Κλάδου ασθενείας των συνταξιούχων περί των άρθρων 2 του Ν.Δ. 4104/1960 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί κοινωνικών ασφαλίσεων και άλλων τινών οργανωτικών και διοικητικών διατάξεων.

[Η παρ. 3 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 825/ 1978 (ΦΕΚ Α' 189)]
4 Ως ημερήσιος μισθός εφ' ου υπολογίζεται αι εισφορά νοούνται αι πάσης φύσεως αποδοχαί τούτων αποτιμεμένων εις χρήμα δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α..

[Οι λέξεις «εφ' ου υπολογίζεται αι εισφορά» τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του αρ. 1 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

Ως αποδοχαί νοούνται αι πάσης φύσεως παροχαί του εργοδότη προς τον ησφαλισμένον, πλην ωρισμένων εκτάκτων παροχών κοινωνικού χαρακτήρος, ορισθησομένων δια Κανονισμού». Τα δώρα λόγω εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα ως και το επίδομα αδείας υπόκεινται εις εισφοράν αυτοτελώς μέχρι του ποσού πάντως του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανωτάτης κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου μισθολογικής κλάσεως.

[Η παράγραφος 4 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

5. Κανονισμός θέλει ορίσει τα του τρόπου εξευρέσεως του ημερησίου μισθού. Δια του αυτού Κανονισμού δύναται να προβλεφθή ο υπολογισμός των εισφορών επί τεκμαρτού ημερομισθίου των εν παρ.1 του άρθρου 37 του παρόντος ασφαλιστικών κλάσεων , δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου ως προς τινάς κατηγορίας ησφαλισμένων γενικώς ή κατά τοπικάς περιοχάς βάσει του μέσου όρου των τεκμαιρομένων αποδοχών ή τεκμαιρομένων αποδοχών ή τεκμαιρομένου εισοδήματος κατά κατηγορίας.

Με κανονισμό επίσης μπορεί να προβλεφθεί, ότι για τον υπολογισμό των εισφορών οι απασχολούμενοι σε οποιασδήποτε φύσης οικοδομικοτεχνικές εργασίες θα κατατάσσονται, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α., σε ορισμένες ασφαλιστικές κλάσεις τεκμαρτών ημερομισθίων, ανάλογα των γενικών και ειδικών συνθηκών απασχόλησης και αμοιβής τους. Η κατάταξη αυτή θα γίνεται κατά κατηγορίες (τεχνίτη, βοηθού τεχνίτη, εργάτη, μαθητευόμενου) είτε ενιαία είτε κατά επαγγελματική ειδικότητα και κατά τοπικές περιοχές ή γενικά. Στις ανωτέρω περιπτώσεις οι εισφορές θα υπολογίζονται, κατ' ελάχιστο όριο, επί των τεκμαρτών ημερομισθίων των ασφαλιστικών κλάσεων της κατάταξης εφόσον δεν αποδεικνύεται η καταβολή μεγαλύτερου ημερομισθίου. Οι προϋποθέσεις και η έκταση εφαρμογής της ανωτέρω κατάταξης καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια θα καθορισθούν με τον ίδιο κανονισμό.

[Η παρ. 5 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το αρ. 1 παρ. 4 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189), το δε εδάφιο δεύτερο αυτής προστέθηκε με το άρθρο 20 παρ. 4 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)].

6. Επί ησφαλισμένων απασχολομένων διαδοχικώς εντός της αυτής ημέρας εις πλείονας εργοδότης, μεθ' εκάστου τούτων η εισφορά μέχρι του ανωτάτου ορίου αποδοχών περί ου η παρ.1 του άρθρου 37 του παρόντος. Δια του Κανονισμού ορίζονται τα της εξευρέσεως του αριθμού των εν ασφαλίσει ημερών εργασίας κατά μήνα τα της επιστροφής εις τον ησφαλισμένον των επί πλέον του κατά το αυτό άρθρον ανωτάτου ορίου αποδοχών, καταβληθεισών υπ' αυτού εισφορών, δι' άπασας τας απασχολήσεις του και τα του υπολογισμού των χορηγητέων αυτώ παροχών.

[Η αρχική παρ. 6 καταργήθηκε και η παρ. 7 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε αναριθμημένη σε 6, ενώ οι παρ. 8, 9, 10 και 11 αναριθμήθηκαν αντιστοίχως σε 7, 8, 9 και 10, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 5, 6 και 7 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

7. Ο ησφαλισμένος όστις ειργάσθη παρά τω εργοδότῃ τμήμα μόνον ημέρας, υποχρεούται μετά του εργοδότου εις την καταβολήν της εισφοράς ολοκλήρου ημέρας.

8. Ως βάσις υπολογισμού της εισφοράς ορίζεται η ημέρα εργασίας. Δύνανται δια Κανονισμού να καθορισθή ως χρονική βάσις της ασφάλισεως η εβδομάς, ή ο μην, ή και μακρότερα χρονική περίοδος, είτε γενικώς είτε δι'ωρισμένας κατηγορίας ησφαλισμένων, ως και αι εν τοιαύτη περιπτώσει αναγκαίαι λεπτομέρειαι σχετικώς με τον καθορισμόν του χρόνου ασφάλισεως δια την απόκτησιν δικαιώματος επι τας παροχάς. Ωσαύτως δια Κανονισμού δύνανται, δι' ωρισμένας κατηγορίας ησφαλισμένων μη εχόντων σταθερόν εργοδότην ή υποαπασχολουμένων συνήθως ως εκ των συνθηκών της εργασίας των, να καθορίζηται τεκμαρτός αριθμός ημερών εργασίας.

[Η παράγραφος 8 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του Ν.4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

9. Ο εργοδότης βαρύνεται με ολόκληρον την εισφοράν ησφαλισμένου και εργοδότου, εφ' όσον ουδεμίαν αμοιβήν εις χρήμα εισπράττει ο ησφαλισμένος παρά τούτου ή παρά τρίτων καθώς και δια τους υπ' αυτού απασχολουμένους συνταξιούχους του Ι.Κ.Α.

10. Είναι άκυρος πάσα συμφωνία περιί μεταθέσεως του ασφαλιστικού βάρους ή περιί μεταβολής του τρόπου κατανομής αυτού.

11. Απαλλαγές από εισφορές ή μειώσεις που έχουν θεσπισθεί υπέρ Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου, Ιδρυμάτων και οποιουδήποτε άλλου Οργανισμού ή Λογαριασμού δεν καταλαμβάνουν και τις υπέρ των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης εισφορές, εκτός αν ρητά προβλέπεται τούτο από σχετική διάταξη νόμου. Από τη δημοσίευση του νόμου αυτού χρηματικές απαιτήσεις κατά Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης για επιστροφή εισφορών εφόσον δεν στηρίζονται σε ρητές κατά τα ανωτέρω διατάξεις παραγράφονται, εκτός αν έχουν αναγνωρισθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Δίκες που αφορούν τέτοιες απαιτήσεις καταργούνται.

[Η παράγραφος 11 προστέθηκε στο άρθρο 25 με το άρθρο έβδομο του Ν. 1305/1982 (ΦΕΚ Α' 146)].

Άρθρο 26

Υπόχρεως προς εισφοράν και τρόπος καταβολής

1. Δια την καταβολήν των εισφορών των ησφαλισμένων ευθύνεται επί παρεχόντων εξηρημένην εργασίαν ο εργοδότης και επί αυτοτελώς εργαζομένων οι ίδιοι ή ο κατά το άρθρον 8 παραγρ. 5 εδ. δ' ασφαλιστικός Συνεταιρισμός. Ο εργοδότης υποχρεούται δια την καταβολήν των εισφορών και των ησφαλισμένων των μη αμειβομένων εν όλω ή εν μέρει υπ' αυτού. Εργοδότες, που απασχολούν από κοινού τον ίδιο μισθωτό ή εκμεταλλεύονται την ίδια επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που αναγράφονται στην παρ. 5 του άρθρου 8, ευθύνονται εις ολόκληρον.

[Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 26 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 παρ. 1 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

'Αρνησις του ησφαλισμένου προς καταβολήν της βαρυνούσης αυτόν εισφοράς, αποτελεί λόγον καταγγελίας της συμβάσεως, άνευ οιασδήποτε αποζημιώσεως. Πλείονες εργοδóται εκμεταλλευόμενοι την αυτήν επιχείρησιν, συμπεριλαμβανομένων και των εν άρθρω 8 παράγραφος 5 περιπτώσεων, ευθύνονται εις ολόκληρον.

2. Δι' ησφαλισμένους μη έχοντας σταθερόν εργοδότην ως και επί αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων δύνανται κατά τας διατάξεις κανονισμού, οσάκις συντρέχουν ειδικά προς τούτο συνθήκαι, να θεσπισθή ίδιον σύστημα καταβολής των εισφορών μη αποκλειομένης της επιβολής εις τούτους της υποχρεώσεως προς σύστασιν ασφαλιστικού συνεταιρισμού, όστις θα υπέχη έναντι του Ι.Κ.Α., την ευθύνην εργοδότου δια την καταβολήν των εισφορών.

'Ιδιο σύστημα υπολογισμού των κατ' ελάχιστον υποχρεωτικά καταβλητέων εισφορών βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και καταβολής αυτών μπορεί να θεσπισθεί με κανονισμό και για την ασφάλιση των εργατών οικοδομικών ή τεχνικών εν γένει εργασιών και των υπεργολάβων».

Δια του αυτού κανονισμού, δύνανται να ορισθή ότι δια την παρά των αρμοδίων Δημοσίων Αρχών χορήγησιν αδείας οικοδομικών εργασιών ή λοιπών τεχνικών εργασιών, όπου απαιτείται τοιαύτη, είναι απαραίτητος η δια της αγοράς ενσήμων ή άλλως πως προκαταβολή εις το Ι.Κ.Α. ή τους τυχόν προς τούτο συνιστωμένους ασφαλιστ. συναιτερισμούς του συνόλου ή τμήματος των βάσει του προϋπολογισμού του εκτελουμένου έργου προϋπολογιζομένων εισφορών δια την ασφάλισιν του απασχολουμένου αναγκαίου προσωπικού, ως και η μετά την καθ' ωρισμένον μέτρον πρόοδον των εργασιών, προκαταβολή ετέρων ποσών. Παράλειψις

εκπληρώσεως της ανωτέρω υποχρεώσεως, πλην των λοιπών συνεπειών των προβλεπομένων υπό του παρόντος Νόμου, παρέχει εις το Ι.Κ.Α. το δικαίωμα όπως προβαίνει εις την δια της αρμοδίας Αστυνομικής Αρχής αφαιρέσιν της σχετικής αδειάς.

[Η άνω παράγραφος προστέθηκε με το άρθρο 40 παρ. 2 του ΝΔ 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

[Η πρώτη περίοδος του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 26 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 παρ. 6 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

3. Ως χρόνος υπολογισμού των εισφορών ορίζεται ο ημερολογιακός μήνας εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία ή η υπηρεσία. Δεν μεταβάλλει τον παραπάνω χρόνο η καθυστέρηση, από οποιαδήποτε αιτία, της πληρωμής του μισθού πέραν του μηνός, όπως επίσης δεν μεταβάλλει αυτόν η καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών σε μακρότερα ή βραχύτερα χρονικά διαστήματα.

Ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλλει τις εισφορές στο Ι.Κ.Α. μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τον πιο πάνω οριζόμενο χρόνο.

Για το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας «καθώς και την εταιρεία με την επωνυμία «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.». Η προθεσμία καταβολής ορίζεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τον πιο πάνω οριζόμενο χρόνο. Η ίδια προθεσμία καταβολής εισφορών ισχύει και για την ασφάλιση Ελλήνων υπηκόων, που απασχολούνται εκτός των ορίων της χώρας.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να εφαρμόζεται για τα κοινωφελή ιδρύματα του Ν. 2039/1939 (ΦΕΚ 455 Α'), καθώς και για τα Ν.Π.Ι.Δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η προθεσμία καταβολής των εισφορών επί των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα από όλους τους υπόχρεους λήγει την τελευταία εργάσιμη ημέρα του Φεβρουαρίου και Ιουνίου αντιστοίχως.

[Η παρ.3 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

[Η φράση «καθώς και την εταιρεία με την επωνυμία «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.» προστέθηκε στο τρίτο εδάφιο με την παρ.4 άρθρ.33 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48)]

4. Το Ι.Κ.Α. δύναται προς είσπραξιν των εισφορών του να εκδίδη και χρησιμοποιή ένσημα, άτινα απολαύουσι της νομικής προστασίας της θεσπιζομένης δια τα υπό του Κράτους εκδιδόμενα χαρτόσημα, εξομοιούμενα απολύτως προς αυτά. Δύναται δια κανονισμού να ορισθή είτε γενικώς, είτε δια κατηγορίας τινάς ησφαλισμένων, έτερος τρόπος είσπραξεως των εισφορών, εφ' όσον ούτος κρίνεται ως προσφορώτερος.

5. Κατά την πληρωμήν των μισθών, επί παρεχόντων εξηρημένην εργασίαν ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατή τα τμήματα των εισφορών τα βαρύνοντα τους ησφαλισμένους. Εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώση την υποχρέωσιν του ταύτην εντός διμήνου απο της ημέρας της πληρωμής των μισθών η καταβολή της εργοδοτικής και της εισφοράς του ησφαλισμένου βαρύνει τον εργοδότην.

6. *[Η παράγραφος 6 καταργήθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 του Α.Ν. 86/1967 (ΦΕΚ Α' 136)]*

7. Η παρά του εργοδότη μη καταβολή των εισφορών, δεν συνεπάγεται δια τον ησφαλισμένον στέρησιν η μείωσιν των δικαιωμάτων αυτού επί των παροχών, επιφυλασσομένης πάντως της εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 8 του παρόντος. Η παρ' αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων καθυστέρησις της καταβολής των εισφορών πέραν του υπό Κανονισμού ορισθησομένου χρόνου συνεπάγεται στέρησιν των παροχών.

8. α) Κάθε ημερολογιακό εξάμηνο το Ι.Κ.Α. αποστέλλει στη δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας ή γνωστοποιεί με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο σε καθέναν, λόγω παροχής εργασίας, ασφαλισμένο σε έναν τουλάχιστο κλάδο ασφάλισης του Ι.Κ.Α., Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης με τα στοιχεία του εργοδότη, τις αποδοχές, τις ημέρες ασφάλισης, τον κωδικό ασφάλισης, τις εισφορές και τα λοιπά στοιχεία που προκύπτουν από τη μηχανογραφική επεξεργασία των Α.Π.Δ. που υποβλήθηκαν από τους εργοδότες για τις μισθολογικές περιόδους του ημερολογιακού εξαμήνου. Το ανωτέρω απόσπασμα περιλαμβάνει και τις ακυρώσεις ή μετατροπές ασφάλισης που αφορούν προγενέστερες μισθολογικές περιόδους, με τις οποίες ενημερώθηκε το μηχανογραφικό σύστημα ασφάλισης σε χρόνο μεταγενέστερο από την έκδοση του προηγούμενου Αποσπάσματος. Ειδικά κατά τον πρώτο χρόνο εφαρμογής της Α.Π.Δ., το Απόσπασμα αποστέλλεται σε κάθε ασφαλισμένο, κάθε ημερολογιακό τρίμηνο. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. η ανά τρίμηνο υποχρέωση αποστολής μπορεί να παρατείνεται

β) Ο ασφαλισμένος με αίτησή του μπορεί να λάβει οποτεδήποτε γνώση των στοιχείων που αφορούν την ασφαλιστική του ιστορία για απασχόληση από την εφαρμογή της Α.Π.Δ. και εφεξής.

γ) Όπου προβλέπεται βεβαίωση του Ι.Κ.Α. για την απόδειξη των στοιχείων ασφάλισης που αναφέρονται στις ημέρες εργασίας, στη διάρκεια της ασφάλισης, στις αποδοχές και στα στοιχεία του εργοδότη, υποβάλλονται αντί αυτής και κατά περίπτωση επικυρωμένες φωτοτυπίες των Ασφαλιστικών Βιβλιαρίων, των Δελτίων Ασφαλιστικής Ταυτότητας και Εισφορών, των Ασφαλιστικών Βιβλιαρίων Απασχολούμενου, των Ατομικών Δελτίων Ασφάλισης, των Ατομικών Δελτίων Εισφορών, των Αποσπασμάτων Ατομικών Λογαριασμών ή των Αποσπασμάτων Ατομικών Λογαριασμών Ασφάλισης.

δ) Οι ημέρες εργασίας και τα λοιπά στοιχεία της ασφάλισης μεταφέρονται στους ατομικούς λογαριασμούς των ασφαλισμένων που τηρούνται στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα. Εάν αμφισβητηθεί η ορθότητα των στοιχείων της ασφάλισης, τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. διατηρούν το δικαίωμα ελέγχου των εγγραφών των Αποσπασμάτων Ατομικών Λογαριασμών Ασφάλισης και παντός άλλου αποδεικτικού στοιχείου της ασφάλισης, να αποκρίνονται αιτιολογημένα ως προς την εγκυρότητα αυτής και να καταλογίζουν τις εισφορές που δεν έχουν καταβληθεί.

ε) Για τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, τους ασφαλιζόμενους με τις ειδικές διατάξεις περί ασφαλίσεως οικοδόμων του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α., εκτός του ανωτέρω Αποσπάσματος Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης, γνωστοποιείται με κάθε πρόσφορο τρόπο κατά τα ημερολογιακά τετράμηνα Σεπτεμβρίου - Δεκεμβρίου, Ιανουαρίου - Απριλίου και Μαΐου - Αυγούστου και ενημερωτικό σημείωμα για τον Ειδικό Λογαριασμό Δώρου Εργατοτεχνιτών Οικοδόμων (Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.). Στο ενημερωτικό σημείωμα περιλαμβάνονται τα έργα στα οποία απασχολήθηκαν, οι αντίστοιχες αποδοχές, οι ημέρες ασφάλισης, οι εισφορές και άλλα στοιχεία τα οποία προκύπτουν από τη μηχανογραφική επεξεργασία των Α.Π.Δ., που υποβάλλονται από τους εργοδότες για καθένα από τα ανωτέρω τετράμηνα απασχόλησης.

[Το άνω εδάφιο προστέθηκε στο τέλος της παρ. 8 του παρόντος άρθρου, δια του άρθρου 53 του Ν. 1539/1985 (Α 64).

[Η παρ.8 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 10 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

8α. Ο ασφαλισμένος που αποχωρεί ή απολύεται από την εργασία του υποχρεούται μέσα σε ένα δωδεκάμηνο από την αποχώρησή του ή την απόλυσή του να δηλώνει γραπτά στο Ι.Κ.Α. τις ημέρες εργασίας που πραγματοποίησε και για τις οποίες δεν ασφαλίστηκε.

Σε καμία περίπτωση δεν αναγνωρίζονται ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν από ασφαλισμένο σε περίοδο για την οποία, κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, είχε παραγραφεί το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. να βεβαιώσει και να καταλογίσει ασφαλιστικές εισφορές.

Η διάταξη αυτή ισχύει για όλους τους κλάδους του Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α. - Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.- Τ.Ε.Α.Μ.), Ι.Κ.Α. - Ειδικού Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ.), καθώς και των ασφαλιστικών οργανισμών, ταμείων και λοιπών οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, για λογαριασμό των οποίων τις εισφορές εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

[Τα τρία πρώτα εδάφια τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 11 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

[Το τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ.3 άρθρ.4 Ν.2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270)]

Ο εργοδότης σύμφωνα με τις διατάξεις, όπως ισχύουν κάθε φορά, υποχρεούται να τηρεί τα ακριβή στοιχεία απασχόλησης, ασφάλισης και αμοιβής των εργαζομένων του, τα οποία εντός των νομίμων προθεσμιών. Πρέπει να καταχωρίζει στα προβλεπόμενα έντυπα ή μαγνητικά μέσα και να τα υποβάλλει στις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α..

Ο εργοδότης που παραβαίνει τις ανωτέρω υποχρεώσεις του επιβαρύνεται με πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών, ίση με το 30% των οφειλόμενων εισφορών από τις αιτίες αυτές, για δε τις επιχειρήσεις που ελέγχονται μέσω μηχανογραφικών συστημάτων ίση με 50%, πλην των περιπτώσεων εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής Ασφαλιστικού Βιβλιαρίου Απασχολούμενου (Α.Β.Α.) και Βιβλιαρίου Υποχρέωσης - Καταβολής Εισφορών (Β.Υ.Κ.Ε.), για τις οποίες η επιβάρυνση ανέρχεται σε 20% των εισφορών .

[Η άνω παράγραφος τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.2 άρθρ.16 Ν.2747/1999 (ΦΕΚ Α' 226)]

Οι οφειλές από την επιβολή πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών πρέπει να εξοφλούνται από τον υπόχρεο, ως το τέλος του επόμενου μήνα εκείνου της κοινοποίησης της σχετικής καταλογιστικής πράξης. Οι παραπάνω επιβαρύνσεις προσαυξάνονται μετά την προθεσμία αυτή με τα πρόσθετα τέλη, όπως ορίζονται από το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 56 του παρόντος. Με Κανονισμό ορίζεται η με μηχανογραφικά συστήματα παρακολούθηση από το

Ι.Κ.Α. των ασφαλιστικών στοιχείων των ασφαλισμένων του και των λογαριασμών των εισφορών. Με τον ίδιο Κανονισμό ορίζονται οι εργοδότες κατά περιοχή ή κατηγορία, που εντάσσονται στα ανωτέρω μηχανογραφικά συστήματα, τα στοιχεία που για την απρόσκοπτη λειτουργία των συστημάτων αυτών πρέπει να τηρούν και να υποβάλλουν στο Ίδρυμα οι εργοδότες, ο χρόνος και ο τρόπος υποβολής των στοιχείων αυτών και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Σε βάρος των εργοδοτών που καθυστερούν την προσήκουσα υποβολή των ανωτέρω στοιχείων επιβάλλονται τα οριζόμενα από την παρούσα παράγραφο πρόστιμα.

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ.8α τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 57 Ν.2676/1999]

[Η παρ.8α προστέθηκε με την παρ.2 άρθρου 7 του ΝΔ 4104/1960]

9. Προς εξακρίβωσιν των εκάστοτε υπαγομένων εις την ασφάλισιν προσώπων, του αριθμού τούτων και των καταβλητέων εισφορών, οι εργοδότες υποχρεούνται: α) Να μεριμνούν δια τον εφοδιασμόν των απασχολουμένων παρ' αυτοίς προσώπων δια ασφαλιστικής ταυτότητος.

β) Να τηρούν τις οριζόμενες, από Κανονισμό, καταστάσεις προσωπικού και να φυλάττουν αυτές επί δεκαετία.

[Η περ. β' τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.2 άρθρ.2 Ν.2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270)]

γ) Να επιτρέψωσιν εις τα δια Κανονισμού ορισθησόμενα όργανα του Ι.Κ.Α. και του Κράτους, την εξέτασιν των ως άνω καταστάσεων, των εμπορικών των βιβλίων και παντός ετέρου στοιχείου, ως και την επιτόπιον έρευναν προς διαπίστωσιν της ακριβείας των εν αυτοίς εγγράφων. Οι εργοδότες υποχρεούνται να παρέχουν ωσαύτως εις τα εν λόγω όργανα, πάσαν πληροφορίαν δυναμένην να καταστήση ευχερή και αποτελεσματική την ενάσκησιν του ελέγχου, προς εξασφάλισιν της καλής εφαρμογής του παρόντος νόμου και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθησομένων Κανονισμών. Της υποχρέωσews, περί ης το εδάφιο β' της παρούσης παραγράφου, δύνανται να απαλλαγώσιν εργοδότες μη απασχολούντες συνήθως πλέον των τριών ησφαλισμένων, κατά τα ειδικώτερον δια κανονισμού ορισθησόμενα.

δ) Να υποβάλλουν εις τας υπηρεσίας του Ι.Κ.Α., κατά τα ειδικώτερον εν τω κανονισμώ ορισθησόμενα, αντίγραφα των περιών το εδάφιο α' καταστάσεων.

Εν περιπτώσει υποβολής εις το Ι.Κ.Α. υπό του εργοδότου αμφισβητουμένων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος των καταβλητέων εισφορών, δύνανται το Ι.Κ.Α. να προβή εις επαλήθευσιν των καταβληθέντων μισθών ή ημερομισθίων εκ της παρά τη αρμοδία Οικονομική Εφορία φορολογικής δηλώσεως του εργοδότου, ήτις αποτελεί τεκμήριον δια τον υπολογισμόν των εισφορών. Ο Οικονομικός Έφορος δια τον καθορισμόν των κερδών του υποκειμένου εις φόρον εισοδήματος φυσικού ή νομικού προσώπου δεν υποχρεούται να συνυπολογίση, ως πραγματοποιηθείσας δαπάνας εκ μισθών και ημερομισθίων ποσά, εφ' ων δεν κατεβλήθησαν αι υπέρ του Ι.Κ.Α. ή ετέρου ασφαλιστικού οργανισμού ασφαλιστικά εισφορά, εκτός εάν υπό της κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται μερική ή ολική απαλλαγή από της υποχρέωσews καταβολής εισφορών.

[Η άνω τελευταία παράγραφος προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 3 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)]

ε) Να χορηγούν, εφόσον πρόκειται περί φυσικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, κατά την εξόφληση των αποδοχών του προσωπικού τους, εκκαθαριστικό σημείωμα ή σε περίπτωση εφαρμογής μηχανογραφικού συστήματος ανάλυση μισθοδοσίας. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να απεικονίζονται αναλυτικά οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, ως και οι κρατήσεις που έγιναν σ' αυτές.

[Το εδάφιο ε) προστέθηκε με το άρθρο 20 παρ. 2 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

στ. αα. Να καταχωρίζουν στο Ειδικό Βιβλίο Καταχώρισης Νεοπροσλαμβανόμενου Προσωπικού τους μισθωτούς που απασχολούνται σε αυτούς και υπάγονται στην ασφάλισιν του Ι. Κ.Α. Ε. Τ .Α. Μ., αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αυτοί αναλάβουν εργασία. Δεν απαιτείται καταχώριση στο παραπάνω βιβλίο των απασχολούμενων που είχαν καταχωρισθεί στα μισθολόγια μέχρι 31.3.1998 και εξακολούθησαν να απασχολούνται μετά την παραπάνω ημερομηνία.

ββ. Οι καταχωρίσεις στο Ειδικό Βιβλίο γίνονται χειρογράφως χωρίς κενά διαστήματα, παραπομπές ή ξέσματα. Λανθασμένη εγγραφή διαγράφεται χωρίς να χρησιμοποιείται χημικό διορθωτικό ή άλλο υλικό διαγραφής. Η εκ νέου εγγραφή με τα πλήρη και ορθά στοιχεία γίνεται στην αμέσως επόμενη οριζόντια γραμμή.

γγ. Αν δεν επιδεικνύεται στα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. και του Σ.Ε.Π.Ε. το Ειδικό Βιβλίο, ως μη καταχωρισμένα θεωρούνται όλα τα πρόσωπα που βρίσκονται απασχολούμενα κατά τον έλεγχο.

δδ. Αν κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί ή δηλωθεί απώλεια του Ειδικού Βιβλίου, η οποία δεν οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, ως μη καταχωρισμένοι θεωρούνται όλοι οι απασχολούμενοι που περιλαμβάνονται στην τελευταία Αναλυτική Περιοδική Δήλωση που υποβλήθηκε. Σε περίπτωση απώλειας φύλλου του ειδικού βιβλίου ως μη καταχωρισμένοι θεωρούνται όλοι οι απασχολούμενοι κατά τη στιγμή της διαπίστωσης, εκτός εκείνων οι οποίοι είναι καταχωρισμένοι σε επόμενο ή προηγούμενο φύλλο.

εε. Επιβάλλεται πρόστιμο σε βάρος του εργοδότη:

Σε όσους δεν τηρούν το Ειδικό Βιβλίο, όπως ορίζεται στην υποπερίπτωση ββ'. Για κάθε απασχολούμενο που βρίσκεται από τα ανωτέρω αρμόδια όργανα να απασχολείται και δεν είναι καταχωρισμένος, όπως ορίζεται στην υποπερίπτωση αα'. Αν δεν επιδειχθεί το Ειδικό Βιβλίο στα ελεγκτικά όργανα, όπως ορίζεται από την υποπερίπτωση γγ'. Αν απωλεσθεί το Ειδικό Βιβλίο ή φύλλο αυτού, όπως ορίζεται από την υποπερίπτωση δδ'.

στστ. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από πρόταση του Ι.Κ.Α.Ε.Τ.Α.Μ., προσδιορίζεται το ύψος του προστίμου για κάθε ακαταχώριστο εργαζόμενο, καθώς και για κάθε εργαζόμενο που δεν έχει καταχωριστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στην υποπερίπτωση ββ', το είδος του εντύπου καταχώρισης, η υπηρεσία, το όργανο και η διαδικασία εκτύπωσης, θέρωσης, χορήγησης, ελέγχου, τήρησης, ανάληψης της δαπάνης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Το πρόστιμο δεν μπορεί να ξεπερνά κατ' άτομο το εικοσιπενταπλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης, όπως ισχύει κατά την ημερομηνία της επιβολής του.

Τα κατά τα ανωτέρω επιβαλλόμενα πρόστιμα αποτελούν έσοδα του Ι.Κ.Α.Ε.Τ.Α.Μ. Με Κανονισμό ορίζονται τα όργανα και οι διαδικασίες επιβολής, βεβαίωσης, είσπραξης, αμφισβήτησης, διοικητικής επίλυσης ασφαλιστικής διαφοράς, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ζζ. Με όμοια απόφαση, ύστερα από πρόταση του Ο.Α.Ε.Δ. καθορίζεται και ο τύπος του εντύπου αναγγελίας οικειοθελούς αποχώρησης του μισθωτού που προβλέπεται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 2972/2001 (ΦΕΚ291 Α), καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ηη. Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής δεν ισχύουν για τους εργοδότες οικοδομικών και τεχνικών έργων, για τους εργοδότες που απασχολούν οικιακούς βοηθούς και λοιπά πρόσωπα στην οικία τους, καθώς και για τα πρόσωπα που ασφαλίζονται με τις διατάξεις του Κανονισμού Ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.Ε.Τ.Α.Μ. των προσώπων που απασχολούνται σε επιχειρήσεις μελών της οικογένειάς τους.

[Η περ. στ' προστέθηκε με την παρ.1 άρθρ.2 Ν.2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270) και τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 άρθρ.10 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48)]

ζζ.[Η περ.ζ' καταργήθηκε με την παρ.5 άρθρ.9 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48)].

9α. Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δια των αρμοδίων για τον έλεγχο, τη βεβαίωση και την είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών οργάνων του, μπορεί να ζητά από τις δημόσιες ή δημοτικές και κοινοτικές αρχές, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, τις τράπεζες, τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και γενικά από κάθε οργάνωση επαγγελματική, εμπορική, βιομηχανική, γεωργική κ.λ.π. οποιεσδήποτε πληροφορίες θεωρεί αναγκαίες για τη διευκόλυνση του έργου του. Ειδικά για τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες και με την επιφύλαξη των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 85 του Ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') οι πληροφορίες που μπορούν να ζητούν τα παραπάνω όργανα είναι μεταξύ άλλων και αυτές που περιέχονται στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος των εργοδοτών και αφορούν τα πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται σε αυτή ή συνυποβάλλονται με αυτή.

[Η παρ.9α προστέθηκε με την παρ.1 άρθρ.2 Ν.2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270)]

10. Τα περί των προηγούμενων παραγράφων όργανα, υποχρεούνται να τηρώσιν απόλυτον εχεμύθειαν δια παν, ότι κατά την ενάσκησιν των καθηκόντων των υποπίπτει εις την αντίληψιν αυτών, και δεν αφορά την εφαρμογήν του παρόντος νόμου και την λειτουργίαν της ασφαλίσεως.

11.α. Πράξη Επιβολής Εισφορών (ΠΕΕ) συντάσσεται :

α.α. Σε βάρος των εργοδοτών οι οποίοι παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου και δεν καταβάλλουν τις εισφορές ή δεν επικολλούν τα ελλείποντα ένσημα.

α.β. Σε βάρος των εργοδοτών οι οποίοι παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου, με συνέπεια να δυσχεραίνεται η εξακρίβωση των προσώπων που υπάγονται στην ασφάλιση, καθώς και οι εισφορές που πρέπει να

καταβληθούν. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη επιβολής εισφορών συντάσσεται κατά την κρίση των αρμόδιων οργάνων του Ι.Κ.Α..

α.γ. Σε βάρος των εργοδοτών για τους οποίους, με ειδικές διατάξεις, έχει οριστεί η παρακολούθηση, με μηχανογραφικά συστήματα, από το Ι.Κ.Α., των ασφαλιστικών στοιχείων των ασφαλισμένων του και του λογαριασμού των εισφορών και για τις περιπτώσεις που ορίζονται σε αυτές τις ειδικές διατάξεις.

α.δ. Σε βάρος των εργοδοτών οικοδομικών εργασιών οι οποίοι δεν καλύπτουν τις εισφορές Ι.Κ.Α. που υπολογίστηκαν με βάση το άρθρο 38 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α., όπως τροποποιήθηκε με τις Φ21/2930/1992 (Β.686) και Φ21/478/1997 (Β. 252) υπουργικές αποφάσεις.

β. Η πράξη επιβολής εισφορών πρέπει να περιέχει :

β.α. Τα στοιχεία του εργοδότη σε βάρος του οποίου συντάσσεται το σύνολο των οφειλόμενων εισφορών, καθώς και τη χρονική περίοδο στην οποία ανάγονται αυτές και

β.β. Τα ασφαλιστικά στοιχεία των ασφαλισμένων, για τους οποίους καταλογίστηκαν οι εισφορές, δηλαδή τον αριθμό μητρώου, ονοματεπώνυμο, κλάδο ασφάλισης, αποδοχές, αριθμό ημερών εργασίας, εισφορές και μισθολογική περίοδο στην οποία ανάγονται οι εισφορές κάθε ασφαλισμένου. Τυχόν έλλειψη του αριθμού μητρώου ή ανακριβής αναγραφή αυτού καθώς και του ονόματος των ασφαλισμένων, από τα στοιχεία της προηγούμενης υποπερίπτωσης, δεν συνεπάγεται ακυρότητα των πράξεων επιβολής εισφορών.

γ. Όταν συντάσσεται πράξη επιβολής εισφορών για μη καταβολή τους ή για μη επικόλληση των ελλειπόντων ενσήμων, αυτή πρέπει να περιέχει το σύνολο των στοιχείων που αναφέρονται στην ανωτέρω περίπτωση β'. Αντίθετα για όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις, για τις οποίες συντάσσεται πράξη επιβολής εισφορών, αρκεί η παράθεση σε αυτήν των στοιχείων που αναφέρονται στην υποπερίπτωση βα' αυτής.

[Η παρ.11 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 60 παρ.2 Ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1)].

12. Ο Υπουργός Εργασίας δύναται να ζητή οποτεδήποτε κρίνει τούτο αναγκαίον, την υποβολήν αυτώ παντός στατιστικού στοιχείου σχετιζομένου προς την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. ως και να παραγγέλη την περιοδικήν υποβολήν αυτώ συναφών στοιχείων, εντός ωρισμένων προθεσμιών. Η μη εμπρόθεσμος υποβολή των ανωτέρω στοιχείων, συνιστά βαρύ πειθαρχικόν παράπτωμα δια τον υπαίτιον της μη εμπροθέσμου υποβολής τούτων.

13. Το Ι.Κ.Α. υποχρεούται όπως υποβάλλη εις το Υπουργείον Εργασίας και εις την Γεν. Δ/σιν Δημοσίου Λογιστικού του Υπουργείου Οικονομικών, εις την αρχήν μεν εκάστου ημερολογιακού τριμήνου λογιστικήν κατάστασιν εσόδων και εξόδων δια το προηγούμενον ημερολογιακόν τρίμηνον εις την αρχήν δε εκάστου ημερολογιακού έτους αντίγραφον του ισολογισμού και απολογισμού του δια το παρελθόν ημερολογιακόν έτος.

Άρθρο 27

1.Ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ., οι οποίες δεν καταβάλλονται εμπροθέσμως, επιβαρύνονται με πρόσθετο τέλος από την επόμενη ημέρα εκείνης κατά την οποία έληξε η κατά νόμο προθεσμία καταβολής τους. Ως ασφαλιστικές εισφορές νοούνται και οι εισφορές υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Δύρων Εργατοτεχνιτών Οικοδόμων (Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.), καθώς και οι εισφορές που συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. Κάθε φορά που εισπράττονται απαιτήσεις από τις παραπάνω αιτίες, συνεισπράττεται υποχρεωτικά και η προσαύξηση λόγω εκπρόθεσμης καταβολής που αναλογεί στο καταβαλλόμενο ποσό. Το ποσοστό του πρόσθετου τέλους ορίζεται σε 3% για τον πρώτο μήνα καθυστέρησης και 1 % για κάθε επόμενο μήνα και μέχρι 120% συνολικά.

Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, ως μήνας θεωρείται ο ημερολογιακός μήνας.

Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να καθορίζονται τα ποσοστά πρόσθετων τελών, καθώς και το ανώτατο όριο αυτών.

Στις διατάξεις της παραγράφου αυτής υπάγονται όλες οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές, ανεξάρτητα από τις μισθολογικές περιόδους στις οποίες ανάγονται»

[Η παρ.1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.6 άρθρ.9 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48)]

(2) [Η παρ.2 καταργήθηκε με την παρ.2 άρθρ.56 Ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1)]

2.(3) Οι απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, πρόστιμα, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και αχρεωστήτως ληφθείσες παροχές εισπράττονται με βάση τη χρονική σειρά βεβαίωσής τους, η οποία προκύπτει από τον αύξοντα αριθμό και την ημερομηνία του τριπλοτύπου βεβαίωσης. Η είσπραξη γίνεται από

τα ταμεία εισπραξης εσόδων του Ι.Κ.Α. ή από τις ταμειακές υπηρεσίες του, κατά τις διατάξεις του Κανονισμού του Ι.Κ.Α. και κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90). Η αρμοδιότητα αναστολής καταβολής τους κατά Ν.Δ. 356/1974 ασκείται από το κατά τον Κανονισμό του Ι.Κ.Α. αρμόδιο όργανο».

[Το πρώτο εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 15 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

Οφειλές που προέρχονται από επιχειρήσεις και εργοδότες οικοδομικών και τεχνικών έργων, που είναι βεβαιωμένες στα ταμεία εισπραξης εσόδων και στις ταμειακές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. και προέρχονται από εισφορές, πρόσθετα τέλη, πρόστιμα, επιβαρύνσεις και προσαυξήσεις εισφορών υπέρ αυτού, καθώς και υπέρ τρίτων, διαγράφονται, όταν το ποσό της κύριας οφειλής από εισφορές κατά οφειλέτη δεν υπερβαίνει τα πενήντα ευρώ (17.038 δραχμές) και δεν έχει επιτευχθεί η εισπραξη τους μέσα σε δέκα έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκαν. Επίσης διαγράφονται οι βεβαιωμένες οφειλές, από τις παραπάνω υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. που προέρχονται:

α. Από οποιαδήποτε αιτία υπέρ αυτού και ανέρχονται στο ποσό των εκατό ευρώ (34.075 δραχμές), εφόσον δεν έχει επιτευχθεί η εισπραξη τους μέσα σε δέκα έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκαν.

β. Από οφειλές που απεβίωσαν χωρίς να αφήσουν οποιαδήποτε περιουσία και οι κληρονόμοι τους αποποιήθηκαν την επαχθείσα κληρονομιά και από το Δημόσιο ως κληρονόμο με το ευεργέτημα της απογραφής.

γ. Από οφειλές των οποίων εκποιήθηκαν αναγκαστικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974, τα περιουσιακά τους στοιχεία και η επί δέκα έτη από τη βεβαίωση του χρέους επιδίωξη της εισπραξης των υπόλοιπων χρεών, παρά τη λήψη των ληφθέντων αναγκαστικών μέτρων, δεν απέδωσε.

Η διαγραφή σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις γίνεται με πράξεις του διευθυντή του ταμείου εισπραξης εσόδων Ι.Κ.Α. ή της οικείας μονάδας όπου ανήκει οργανικό η ταμειακή υπηρεσία.

Δεν λαμβάνονται αναγκαστικά μέτρα εκτέλεσης εκτός από το μέτρο της κατάσχεσης απαιτήσεων εις χείρας τρίτων, εφόσον το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών στα ταμεία εισπραξης και στις ταμειακές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α., που προέρχονται από κύριες εισφορές υπέρ αυτού ή υπέρ τρίτων, δεν υπερβαίνουν τα εκατό ευρώ (34.075 δραχμές).

Δεν ενεργείται βεβαίωση στα ταμεία εισπραξης εσόδων και στις ταμειακές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. τίτλων εισπραξης που αφορούν αυτοτελή πρόσθετα τέλη επιχειρήσεων, εφόσον το οφειλόμενο ποσό κατά οφειλέτη δεν υπερβαίνει τα είκοσι ευρώ (6.815 δραχμές). Χρηματικές απαιτήσεις κατά του Ι.Κ.Α., από αχρεωστήτως καταβληθείσες εισφορές, μέχρι του ποσού των πέντε ευρώ (1.704 δραχμές) δεν αποδίδονται στους δικαιούχους.

Τα ανωτέρω αναγραφόμενα ποσά δύνανται να αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.

[Το δεύτερο εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.2 του άρθρου 31 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

Ως τακτοποιήσεις των περιών το άρθρ.57 παρ.1 καθυστερουμένων εισφορών, νοείται και η παρά του οφειλέτου δήλωση περί εξοφλήσεως αυτών δια 12 μηνιαίων δόσεων. Η μη καταβολή δόσεως εντός 15ημέρου αφ' ης κατέστη απαιτητή, καθιστά απαιτητόν ολόκληρον το ποσόν των καθυστερομυμένων εισφορών, προσηυξημένον κατά 50%.

α) Τα δημόσια ταμεία εισπραξης εσόδων Ι.Κ.Α., που συστήθηκαν και λειτουργούν στις περιοχές Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, βάσει των διατάξεων του άρθρ. 2 του Ν.Δ. 1383/1942 και των κατ' εξουσιοδότηση του ήδη καταργηθέντος άρθρ. 8 του Ν.Δ. 3908/1958 και του άρθρ. Ι του Νόμου 2252/1952, από 27.2/18.3.1957 και 16.8/3.9.1959 Β.Δ/των, μετονομάζονται σε ταμεία εισπραξης εσόδων Ι.Κ.Α., εξακολουθούν να λειτουργούν με τις αυτές αρμοδιότητες, υπό τον έλεγχο όμως και εποπτεία του Ι.Κ.Α. και με επάνδρωση σε όλους τους βαθμούς της ιεραρχίας αποκλειστικά από υπαλλήλους του Ι.Κ.Α..

β) Με Π.Δ/τα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α., μπορούν να συνιστώνται, συγχωνεύονται, μετονομάζονται ταμεία εισπραξης εσόδων Ι.Κ.Α. και ανακατανέμεται η τοπική και οι λοιπές αρμοδιότητές τους.

γ) Κάθε παρακράτηση υπέρ του δημοσίου που γίνονταν για την εισπραξη των εσόδων του Ι.Κ.Α. από τα δημόσια ταμεία εισπραξης εσόδων Ι.Κ.Α. καταργείται.

δ) Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την εισπραξη των εσόδων του δημοσίου εφαρμόζονται ανάλογα και για την εισπραξη των εσόδων του Ι.Κ.Α. και των συνεισπραττομένων από αυτό εσόδων τρίτων οργανισμών. Όπου δε σ' αυτές αναφέρεται

Υπουργός, Δ/ντής Δημοσίου Ταμείου και υπάλληλος του Δημοσίου, νοούνται οι Διοικητής Ι.Κ.Α., Δ/ντής Ταμείου Εισπράξεως Εσόδων Ι.Κ.Α. ή Δ/ντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περ/κού ή Τοπικού Υποκ/στος Ι.Κ.Α. και υπάλληλοι του Ι.Κ.Α., από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες.

[Οι περιπτώσεις α,β,γ,δ προστέθηκαν από το άρθρ. 18 Ν. 1469/1984]

Για την είσπραξη των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. έναντι δήμων ή κοινοτήτων από καθυστερούμενες εισφορές, πρόσθετα τέλη ή επαυξήσεις εισφορών, το Ίδρυμα δύναται να λαμβάνει κατά των οφειλετών (δήμων ή κοινοτήτων) τα αναγκαστικά μέτρα τα οποία προβλέπονται από την νομοθεσία του για την είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών».

[Το τρίτο εδάφιο προστέθηκε από την παρ. 1 άρθρ. 33 Ν. 1759/1988]

3 (4). Ως τίτλοι δια την βεβαίωσιν και είπραξιν των περιών ανωτέρω απαιτήσεων χρησιμεύουσιν καταστάσεις οφειλετών.

4 (5). Κατά της κατά τα ανωτέρω εκτελέσεως επιτρέπονται προσφυγαί ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου. Κατά των αποφάσεων τούτου, επιτρέπεται έφεσις ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εφ' όσον πρόκειται περί ποσών υπερβαινόντων το 50πλάσιον του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσεως.

5 (6). Εν περιπτώσει εισπράξεως των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. δια πλειστηριασμού ή αναγγελίας εις την πτώχευσιν, η κατάταξις αυτών γίνεται προνομιακώς μετά των απαιτήσεων γίνεται προνομιακώς μετά των απαιτήσεων της παρ. 4 του άρθρ. 940 της Πολιτικής Δικονομίας, επί ενδεχομένης δε ανεπάρκειας του απομένοντος υπολοίπου προς εντελή εξόφλησιν, αι συντρέχουσαι προνομιακαί απαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως..

6. Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α., για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεών του, καθώς και των απαιτήσεων των φορέων, κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής των οποίων τις εισφορές συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., υπόκειται σε δεκαετή παραγραφή η οποία αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., μπορεί ο χρόνος παραγραφής να ορίζεται σε πέντε έτη.

Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. προς είσπραξη όλων των χρηματικών απαιτήσεών του, καθώς και των απαιτήσεων των φορέων, κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, των οποίων τις εισφορές συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., παραγράφεται μετά δεκαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε υπό στενή έννοια (ταμειακό). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. η παραγραφή μπορεί να ορίζεται πενταετής. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων μετά την εφαρμογή του θεσμού της Α.Π.Δ.

Για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων πριν την εφαρμογή της Α.Π.Δ., εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του α.ν.18461 1951, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 2 παράγραφος 8 του Ν. 2556/1997 και αναριθμήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 56 του Ν.2676/1999.

[Η παρ.6 (πρώην 7) τίθεται όπως αντικαταστάθηκε από την παρ.2 του άρθρου 15 του Ν.2972/2001 (Α' 291)]

7α. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 87 του Ν. 2362/1995, περί αναστολής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου, καθώς και των άρθρων 88 και 89 του ίδιου νόμου, περί διακοπής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου και συνεπειών παραγραφής αυτών αντίστοιχα, εφαρμόζονται ανάλογα και στο Ι.Κ.Α. Όπου στις παραπάνω διατάξεις αναφέρεται Προϊστάμενος της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή Υπουργός Οικονομικών, νοούνται αντίστοιχα Διευθυντής Ταμείου Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. ή Διευθυντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περιφερειακού ή Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. ή Διοικητής Ι.Κ.Α., από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες.

[Η παρ.7 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο και η παρ.7α προστέθηκε με την παρ.8 άρθρ.2 Ν.2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270)]

7 (8). Εισφοραί αχρεωστήτως εισπραχθείσαι, επιστρέφονται επί τη αιτήσει του ενδιαφερομένου, εντόκως κατά 5%. Η διατάξις αυτή δεν ισχύει δια τας υπέρ των κλάδων ασφαλίσεως παροχών ασθενείας εις χρήμα και εις είδος εισπραχθείσας αχρεωστήτως εισφοράς. Ο ησφαλισμένος δικαιούται ν' απαιτήσει την απ' ευθείας εις αυτόν πληρωμήν του αναλογούντος αυτών εξ εισφορών του ποσού εκ των αχρεωστήτως εισπραχθεισών εισφορών μετά του εκ 5% τόκου.

[Οι παρ.3,4,5,6,7 και 8 αναριθμήθηκαν σε 2,3,4,5,6,και 7 αντίστοιχα με την παρ.2 άρθρ.56 Ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1)]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΠΑΡΟΧΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

Άρθρο 28

Σύνταξις αναπηρίας, γήρατος και θανάτου

1α. Ο ασφαλισμένος στο Ίδρυμα δικαιούται σύνταξη λόγω γήρατος, εάν κατά την υποβολή της αιτήσεως έχει συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας του ή η ασφαλισμένη το 60^ο και πραγματοποιήσει τέσσερις χιλιάδες πενήντα (4.050) τουλάχιστον ημέρες εργασίας. Το ως άνω όριο ημερών εργασίας αυξάνεται προοδευτικά σε τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες (4.500) ημέρες εργασίας, με την προσθήκη στις τέσσερις χιλιάδες πενήντα (4.050) ανά εκατόν πενήντα (150) ημερών κατά μέσο όρο για καθένα επόμενο ημερολογιακό έτος, αρχής γενομένης από της 1ης Ιανουαρίου 1992. Για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι μέχρι την 31/12/1991 συμπληρώνουν το 63^ο έτος της ηλικίας οι άνδρες και το 58^ο οι γυναίκες, εφαρμόζονται οι πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διατάξεις. Με εξαίρεση την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του Ν. 612/1977 (ΦΕΚ 164 Α') και τους απασχολούμενους σε υπόγειες στοές μεταλλείων-λιγνιτορυχείων (ν. 997/1979, άρθρο 20), κάθε άλλη διάταξη, που προβλέπει απονομή συντάξεων γήρατος σε ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α., με λιγότερες ημέρες εργασίας από τις κατά περίπτωση οριζόμενες ανωτέρω, δεν ισχύει, εφαρμοζομένων αναλόγως των ανωτέρω διατάξεων.

β. Ο ασφαλισμένος, που συμπλήρωσε το 62^ο έτος της ηλικίας του ή η ασφαλισμένη το 57^ο έτος, δικαιούται σύνταξη λόγω γήρατος, αν πραγματοποιήσει δέκα χιλιάδες (10.000) ημέρες εργασίας κατά την υποβολή της αίτησης.

2. Αν ο ασφαλισμένος λαμβάνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης (πλην Ο.Γ.Α.) ή το Δημόσιο, εκτός των αναπήρων και θυμάτων πολέμων και μητέρων, που συνταξιοδοτήθηκαν με το άρθρο 63 παρ. 4 του Ν. 1892/1990, δικαιούται από το Ι.Κ.Α. πλήρη σύνταξη γήρατος εφόσον κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας, που απαιτείται σε κάθε περίπτωση από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης και πάντως όχι κάτω του 60^{ου} έτους για τους άνδρες και του 55ου για τις γυναίκες και έχει πραγματοποιήσει τις απαιτούμενες σε κάθε περίπτωση ελάχιστες ημέρες εργασίας, οι οποίες δεν μπορεί να είναι λιγότερες από 5.100. Για τους ασφαλισμένους που μέχρι 31-12-91 έχουν συμπληρώσει το 63^ο έτος της ηλικίας τους οι άνδρες και το 58^ο οι γυναίκες απαιτούνται, οι κατά περίπτωση αναφερόμενες στην παρ. 1 εδ. α' ημέρες εργασίας, οι οποίες από 1-1-1994 ανέρχονται σε 5.100. Αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 4.500 ημέρες εργασίας τουλάχιστον και έχει συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας του ο άνδρας και το 60^ο έτος η γυναίκα δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 50%. Οι διατάξεις της νομοθεσίας, που προβλέπουν την απονομή μειωμένης σύνταξης γήρατος δεν εφαρμόζονται για την απονομή δεύτερης σύνταξης.

[Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 28 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 47 παρ. 9 του Ν. 2084/1992 (ΦΕΚ Α' 165)]

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο μείωση σύνταξης επέρχεται και στην περίπτωση και για το ποσό που από το Ι.Κ.Α. απονέμεται σύνταξη αναπηρίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 5 (εδ α-γ), εκτός αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. τρεις χιλιάδες (3.000) ημέρες εργασίας, εκ των οποίων εξακόσιες (600) στην τελευταία πενταετία.

Οι προβλεπόμενες από το πρώτο εδάφιο πέντε χιλιάδες εκατό (5.100) και τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες (4.500) ημέρες εργασίας και από το δεύτερο εδάφιο τρεις χιλιάδες (3.000) ημέρες εργασίας αυξάνονται προοδευτικά σε έξι χιλιάδες (6.000), τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιες (4.800) και τρεις χιλιάδες εξακόσιες (3.600) ημέρες αντίστοιχα με την προσθήκη στις 5.100, 4.500 και 3.000 ημέρες ανά εκατό πενήντα (150) ημερών κατά μέσο όρο για κάθε επόμενο ημερολογιακό έτος, αρχή γενομένης από 1ης Ιανουαρίου 1998.

Οι διατάξεις της τελευταίας περίπτωσης του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή σε κάθε περίπτωση που θεμελιώνεται δικαίωμα σύνταξης σε περισσότερους

του ενός φορείς κύριας ασφάλισης ταυτόχρονα ή μέσα σε διάστημα έξι (6) μηνών, από την έκδοση της συνταξιοδοτικής απόφασης από τον πρώτο φορέα.

Για τα πρόσωπα που συνταξιοδοτήθηκαν πριν από την ισχύ του παρόντος ή πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν από τον πρώτο φορέα μέχρι το έτος 1998 είναι δυνατή η συνταξιοδότησή τους λόγω γήρατος και πριν από το προβλεπόμενο από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής όριο ηλικίας, εφόσον θεμελιώνουν από τον δεύτερο αυτόν φορέα, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του δικαίωμα σύνταξης με μικρότερη ηλικία των 65 ετών μέχρι τις 31.12.1997 διαφυλασσομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων των παρ. 9 και 10 του άρθρου 47 του ανωτέρω νόμου. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 7-10- 1992.

[Οι δυο άνω παράγραφοι προστέθηκαν με το άρθρο 47 παρ. 10 του Ν. 2084/1992 (ΦΕΚ Α' 165)]

3.α) Αν ο ασφαλισμένος συμπλήρωσε τον αριθμό ημερών εργασίας της παρ. 1, από τις οποίες ανά εκατό τουλάχιστον σε καθένα από τα πέντε ημερολογιακά έτη τα αμέσως προηγούμενα του έτους, κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά το 1/ 200 της πλήρους μηνιαίας σύνταξης, για κάθε μήνα που λείπει από τα όρια ηλικίας, που ορίζονται στην παράγραφο 1 αντιστοίχως, εφ' όσον συμπλήρωσε το 60ό έτος της ηλικίας προκειμένου για ασφαλισμένο και το 55ο ομοίως προκειμένου για ασφαλισμένη.

β) Με τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας οι άνδρες ή του 55ου οι γυναίκες, δικαιούνται σύνταξη, εφ' όσον πάντως συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και μάλιστα χωρίς τη μείωση του εδαφίου α' της παρούσας παραγράφου, οι ασφαλισμένοι οι οποίοι απασχολούνται επί μακρό χρόνο σε ιδιαιτέρως βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, που ορίζονται στον οικείο Κανονισμό. Με τον Κανονισμό αυτόν καθορίζεται, πλην του χρόνου απασχολήσεως στα επαγγέλματα αυτά και κάθε σχετικό με τη συνταξιοδότηση αυτή ζήτημα. Τα μικρότερα όρια ηλικίας, που ισχύουν για ειδικές κατηγορίες προσώπων, τα οποία υπάγονται στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, δεν θίγονται. Για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι μέχρι την 31.12.1991 συμπληρώνουν το 58ο έτος της ηλικίας οι άνδρες και το 53ο οι γυναίκες, εφαρμόζονται οι πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διατάξεις. Ως χρόνος απασχόλησης στα πιο πάνω επαγγέλματα, τόσο για τον υπολογισμό των εισφορών, όσο και για την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου β', λαμβάνεται υπόψη και η αποχή από την εργασία, που οφείλεται σε κανονική άδεια ή ασθένεια, και μέχρι ένα μήνα για κάθε περίπτωση (άδεια ή ασθένεια) κατά ανώτατο όριο το χρόνο, των απασχολουμένων στα επαγγέλματα αυτά και κατά την οποία συνεχίζεται η εργασιακή σχέση και η υπαγωγή στην ασφάλιση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

γ) Οι διατάξεις του άρθρου 51 παρ. 9 του Ν. 1759/1988 περί συνυπολογισμού των ημερών εργασίας των απασχολουμένων σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες, που έχουν αναγνωρισθεί με το Ν. 629/1977 (ΦΕΚ Α' 280), ισχύουν για τη συμπλήρωση του οριζόμενου στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου απαιτούμενου κατά περίπτωση αριθμού ημερών.

δ) Ασφαλισμένη μητέρα με ανήλικα παιδιά, καθώς και ασφαλισμένη μητέρα με παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας που είναι ανάμεσα για κάθε βιοποριστική εργασία, η οποία συμπληρώνει το 50ό έτος της ηλικίας και 5.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη 5.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη το 55ο έτος της ηλικίας της, το ποσό της οποίας δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το κάθε φορά κατώτατο όριο συντάξεων. Το δικαίωμα θεμελιώνεται εφ' όσον η γυναίκα δεν είναι συνταξιούχος του Ι.Κ.Α. του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλου οργανισμού κύριας ασφάλισης.(..)

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 καταργήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

4.α) Ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα για σύνταξη λόγω αναπηρίας, αν έγινε ανάπηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 του παρόντος και έχει πραγματοποιήσει τον αριθμό ημερών εργασίας που ορίζεται από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ή τριακόσιες (300) ημέρες εργασίας και δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος ηλικίας. Οι πιο πάνω 300 ημέρες εργασίας αυξάνονται προοδευτικά σε 4.200 ημέρες εργασίας με προσθήκη ανά 120 ημερών εργασίας κατά μέσο όρο για κάθε έτος ηλικίας πέραν του 21ου. Από τις πιο πάνω κατά περίπτωση ημέρες εργασίας πρέπει οι τριακόσιες (300) να έχουν πραγματοποιηθεί στα αμέσως προηγούμενα πέντε (5) έτη από εκείνο, στο οποίο κατέστη ανάπηρος ο ασφαλισμένος. β) Εφ' όσον ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις χρονικές προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, δικαιούται σύνταξη, αν έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση τουλάχιστο χίλιες πεντακόσιες (1.500) ημέρες εργασίας, από τις οποίες τις εξακόσιες (600) μέσα στα πέντε (5) έτη τα αμέσως προηγούμενα από εκείνο που έγινε ανάπηρος. Εάν κατά

τη διάρκεια των πέντε αυτών ετών ο ασφαλισμένος έχει επιδοτηθεί για ασθένεια ή ανεργία ή έχει συνταξιοδοτηθεί, η περίοδος των πέντε ετών επεκτείνεται για τον αντίστοιχο προς την επιδότηση ή συνταξιοδότηση χρόνο.

5.α) Ο ασφαλισμένος θεωρείται βαριά ανάπηρος αν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση, ετήσιας τουλάχιστο διάρκειας κατά ιατρική πρόβλεψη, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες και τη μόρφωσή του περισσότερο από το ένα πέμπτο (1/5) του ποσού που συνήθως κερδίζει σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης.

Κατ' εξαίρεση δεν απαιτείται η ανωτέρω προϋπόθεση των 100 τουλάχιστον ημερών εργασίας κατ' έτος την τελευταία πριν την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση πενταετία για τη χορήγηση μειωμένης σύνταξης γήρατος στις περιπτώσεις ασφαλισμένων που έχουν εγγραφεί ως άνεργοι στον Ο.Α.Ε.Δ, για χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων (24) τουλάχιστον συνεχών μηνών πριν το μήνα υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης και εφόσον κατέχουν για το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα κάρτα ανεργίας ανανεύσιμη ανά μήνα. Η διάταξη αυτή ισχύει δύο (2) έτη από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

[Η τελευταία παράγραφος προστέθηκε με την παρ.1 άρθρ.15 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48)]

β) Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος αν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση, διάρκειας ενός έτους το λιγότερο κατά ιατρική πρόβλεψη, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες, τη μόρφωση και τη συνηθισμένη επαγγελματική του απασχόληση, περισσότερο από το ένα τρίτο (1/3) του ποσού που συνήθως κερδίζει στην ίδια επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης.

γ) Ο ασφαλισμένος θεωρείται μερικά ανάπηρος αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση, εξάμηνης το λιγότερο κατά ιατρική πρόβλεψη διάρκειας, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες, τη μόρφωση και τη συνηθισμένη επαγγελματική του απασχόληση, περισσότερο από το μισό (1/2) του ποσού που συνήθως κερδίζει στην ίδια περιφέρεια και επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης.

δ) Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος ή μερικά ανάπηρος κατά την έννοια των προηγούμενων εδαφίων, έστω και εάν η πάθηση ή βλάβη ή εξασθένηση σωματική ή πνευματική είναι προγενέστερη της υπαγωγής του στην ασφάλιση, εφ' όσον όμως η μεταγενέστερη της ασφάλισης αναπηρία φθάνει τουλάχιστον το μισό της κατά περίπτωση αναπηρίας.

ε) Με κανονισμό, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, προκαθορίζεται με εκατοστιαία αναλογία, σύμφωνα με τα δεδομένα της ιατρικής επιστήμης, το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή πνευματική εξασθένηση ή η συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων. Μέχρι την έκδοση του κανονισμού η αναπηρία προσδιορίζεται ιατρικώς σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις. Ειδικά προκειμένου περί παθήσεων που οφείλονται κατά κύριο λόγο σε νευροψυχιατρικά αίτια που αποδεικνύονται κλινικά, η αναπηρία προσδιορίζεται ιατρικώς σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις. (...).

[Το τελευταίο εδάφιο καταργήθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 12 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184) και με την παρ.2 άρθρ.6 Ν.2335/1995 (ΦΕΚ Α' 185)]

1. Προς τούτο δημιουργείται ειδικό σώμα γιατρών υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας, που αποτελείται από γιατρούς του Ι.Κ.Α. με απασχόληση στις επιτροπές αυτές. Οι γιατροί αυτοί υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των υγειονομικών επιτροπών. Τα προγράμματα της ειδικής αυτής εκπαίδευσης καταρτίζονται από το Ι.Κ.Α. και εγκρίνονται με απόφαση του Διοικητή του ιδρύματος. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διάρκεια των προγραμμάτων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή αυτής της διάταξης.

Επίσης, με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. καθορίζονται τα κριτήρια επιλογής και αξιολόγησης των γιατρών που θα παρακολουθήσουν τα παραπάνω προγράμματα. Τα προγράμματα αυτά απευθύνονται σε όλους τους γιατρούς του Ι.Κ.Α., οι οποίοι, αφού υποβληθούν στην παραπάνω εκπαίδευση αξιολογούνται από πενταμελή επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον προϊστάμενο της διεύθυνσης υγειονομικού προσωπικού του Ι.Κ.Α. ως πρόεδρος τον προϊστάμενο της διεύθυνσης αναπηρίας και κοινωνικής εργασίας του Ι.Κ.Α., το διευθυντή του υποκαταστήματος συντάξεων ή τον υγειονομικό προϊστάμενο του Ι.Κ.Α., που ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από το Διοικητή του Ι.Κ.Α.. από έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ.) που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από

τον Γ.Ι.Σ και έναν (1) εκπρόσωπο της Πανελληνίας ομοσπονδίας Ιατρών Ι.Κ.Α. που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από την Πανελλήνια ομοσπονδία Συλλόγων Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού (Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π. - Ι.Κ.Α.).

2. Από το σύνολο των επιλεγμένων γιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση ανά εξάμηνο, οι γιατροί που απαιτούνται για τη λειτουργία των υγειονομικών επιτροπών, ο αριθμός των οποίων ορίζεται με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. και σύμφωνα με τις ανάγκες των υγειονομικών επιτροπών σε γιατρούς συγκεκριμένων ειδικοτήτων για τη λειτουργία των παραπάνω επιτροπών.

3. Οι παραπάνω γιατροί καλύπτουν τις θέσεις των προέδρων και των μελών των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, καθώς και των προέδρων των υγειονομικών επιτροπών όλης της χώρας. Οι γιατροί αυτοί μπορούν να συμμετέχουν και ως μέλη των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιακών μονάδων υγείας ή υποκαταστημάτων. Στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει η κατόπιν κλήρωσης συμμετοχή στην υγειονομική επιτροπή δύο (2) μελών εκ των υπηρετούντων στη μονάδα υγείας ή υποκατάστημα γιατρών.

4. Τα μέλη των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης είναι γιατροί από το Ειδικό Σώμα που ορίζονται για έξι (6) μήνες με κλήρωση.

5. Οι προς εξέταση περιπτώσεις από τις υγειονομικές επιτροπές των παραπάνω υποκαταστημάτων καταχωρίζονται σε πινάκια και οι υποθέσεις κάθε πινακίου παραπέμπονται στις επιτροπές αυτές ύστερα από δημόσια κλήρωση που γίνεται μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της λειτουργίας των επιτροπών. Επίσης, διενεργείται κλήρωση μεταξύ των γιατρών του ειδικού σώματος που είναι χωρισμένοι σε ομάδες κατά ειδικότητα. Η δημόσια κλήρωση διενεργείται παρουσία διοικητικού υπαλλήλου του οικείου υποκαταστήματος που ορίζεται από το Διοικητή του Ι.Κ.Α.. Πρόεδρος της επιτροπής για τα υποκαταστήματα Αθηνών - Θεσσαλονίκης - Πειραιά, ορίζεται ο κληρωθείς γιατρός που έχει το μεγαλύτερο χρόνο θητείας στις υγειονομικές επιτροπές. Σε περίπτωση διαφωνίας αποφασίζει ο υγειονομικός προϊστάμενος.

6. Για τη συγκρότηση των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιών τη θέση των προέδρων, καθώς και του ενός (1) ή και των δύο (2) μελών καλύπτουν γιατροί του ειδικού σώματος που μετακινούνται από Αθήνα Θεσσαλονίκη ή Πειραιά.

Μέλη όμως των επιτροπών αυτών ορίζονται ύστερα από δημόσια κλήρωση και μεταξύ των γιατρών που υπηρετούν σε κάθε υποκατάστημα, εξαιρουμένων των ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Η κλήρωση γίνεται μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της λειτουργίας της υγειονομικής επιτροπής. Ο Διοικητής του Ι.Κ.Α. δύναται, εκτός της παραπάνω διαδικασίας, με απόφασή του να ορίζει τη μετακίνηση γιατρών προκειμένου να μετέχουν ως πρόεδροι ή μέλη υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας οποιουδήποτε υποκαταστήματος. Η μετακίνηση αυτή προγραμματίζεται δυο (2) ημέρες πριν τη συνεδρίαση της υγειονομικής επιτροπής.

7. Στα παραπάνω υποκαταστήματα η προετοιμασία του φακέλου με τις αναγκαίες παρακλινικές εξετάσεις και εξετάσεις ειδικών γιατρών γίνεται από τον εισηγητή που ορίζεται από τον προϊστάμενο της υγειονομικής υπηρεσίας ο οποίος συμμετέχει στην υγειονομική επιτροπή άνευ ψήφου. Ο εισηγητής είναι γιατρός του Ι.Κ.Α. ειδικότητας αντίστοιχης με την κύρια πάθηση του ασθενούς, που υπηρετεί στην οικεία μονάδα υγείας ή ελλείπει τούτου συμμετέχει ο προϊστάμενος της υγειονομικής υπηρεσίας. Στις μονάδες υγείας, όπου λειτουργούν πέραν των δύο (2) υγειονομικών επιτροπών ταυτόχρονα, ορίζονται με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. κατόπιν εισήγησης της υπηρεσίας, επιπλέον εισηγητές, ένας (1) για κάθε δύο (2) υγειονομικές επιτροπές, οι οποίοι συμμετέχουν σε αυτές άνευ ψήφου. Σε αυτούς καταβάλλεται ειδική αποζημίωση για κάθε οριστική γνωμάτευση του ενός εκ των δύο (2) πινακίων των υγειονομικών επιτροπών που συμμετέχουν, ποσού ίσου με το μισό της αμοιβής που καταβάλλεται εκάστοτε από το Δημόσιο στους συμβεβλημένους με αυτό γιατρούς για την εξέταση στο ιατρείο.

8. Ο διορισμός των μελών των υγειονομικών επιτροπών γίνεται με απόφαση του υγειονομικού προϊσταμένου κάθε υποκαταστήματος. 9. Οι γιατροί του ειδικού σώματος των υγειονομικών επιτροπών μετακινούνται κάθε μήνα εκτός έδρας, ύστερα από δημόσια κλήρωση, για την κάλυψη της θέσης του προέδρου ή του μέλους των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιακών υποκαταστημάτων και καταβάλλονται σε αυτούς έξοδα κινήσεως και ημερήσια αποζημίωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

10. Στους γιατρούς των υγειονομικών επιτροπών καθώς και στους εισηγητές των υγειονομικών επιτροπών καταβάλλεται ειδική αποζημίωση για κάθε κρινόμενο περιστατικό, για το οποίο εκδίδεται οριστική γνωμάτευση, ποσού ίσου με το μισό της αμοιβής που

καταβάλλεται εκάστοτε από το Δημόσιο στους συμβεβλημένους με αυτό γιατρούς για την εξέταση στο ιατρείο.

11. Με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την πληρότητα του φακέλου των κρινόμενων περιστατικών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Μέχρι τη συγκρότηση και λειτουργία των κατά το άρθρο αυτό προβλεπόμενων υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας, η συγκρότηση και λειτουργία τους γίνεται με τις ισχύουσες διατάξεις.

12. Το έντυπο της γνωμάτευσης αναπηρίας προσαρμόζεται σύμφωνα με το αντίστοιχο έντυπο γνωμάτευσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

13. Κατ' εξαίρεση σε παραμεθόριες και νησιωτικές περιοχές ορίζονται με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α. τριμελείς υγειονομικές επιτροπές συγκροτούμενες από γιατρούς του ειδικού σώματος, που μετακινούνται για την κάλυψη των αναγκών σε υγειονομικές επιτροπές των παραπάνω περιοχών. Για τους γιατρούς αυτούς ισχύουν τα οριζόμενα στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου περί χρηματικών αποζημιώσεων.

14. Στη Διεύθυνση Αναπηρίας της Διοίκησης λειτουργεί σε μόνιμη βάση επιτροπή δειγματοληπτικού ελέγχου των γνωματεύσεων όλων των υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας. Ο τρόπος λειτουργίας, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

15. Η συγκρότηση των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιακών μονάδων υγείας ή υποκαταστημάτων, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, θα έχει σταδιακή εφαρμογή ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας

[Το εδάφιο στο τέλος της περ. ε' προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν.1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184) και τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ.4 Ν.2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270)]

στ. Κατά τον προσδιορισμό του βαθμού της αναπηρίας σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια α', β' και γ, το ποσοστό αναπηρίας που οφείλεται με ιατρικά κριτήρια μπορεί να αυξηθεί και μέχρι 17 ποσοστιαίες μονάδες, λόγω κοινωνικών κριτηρίων ή κριτηρίων αγοράς εργασίας.

[Η περ. στ' τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

ζ) Εφόσον ο ασφαλισμένος κρίνεται βαριά ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου α' δικαιούται σύνταξη ίση με την οριζόμενη κατά το άρθρο 29 παρ. 1 του παρόντος νόμου. Εφ' όσον ο ασφαλισμένος κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου β', δικαιούται τα τρία τέταρτα (3/4) της σύνταξης αυτής και, εφ' όσον κρίνεται μερικά ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου γ', δικαιούται το μισό (1/2) της σύνταξης αυτής.

η) Ο ασφαλισμένος, που έχει συμπληρώσει έξι χιλιάδες (6.000) ημέρες εργασίας και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου β', δικαιούται την ακέραια κατά τα ανωτέρω σύνταξη. Επίσης ο ασφαλισμένος, του οποίου η αναπηρία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε ψυχιατρικές παθήσεις και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των εδαφίων β' ή γ', δικαιούται την ακέραια ή τα 3/4 της ακέραιας σύνταξης αντίστοιχα.

[Το δεύτερο εδάφιο της περ. η τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 12 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

θ) Αν ο ασφαλισμένος κατέστη ανάπηρος από πρόθεση ή από πλημέλγημα ή κακούρηγμα, το οποίο ο ίδιος διέπραξε, η δε ενοχή αποδεικνύεται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, δεν δικαιούται σύνταξη αναπηρίας. Αν όμως υπάρχουν πρόσωπα από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, αυτά δικαιούνται τη σύνταξη, την οποία θα εδικαιούντο σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου.

[Οι παρ. 1 έως και 5 και η παρ. 6, πρώτο εδάφιο, στοιχ. α', όπως ίσχυαν, τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 27 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)].

6. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου λόγω γήρατος ή αναπηρίας οποιασδήποτε βαθμίδας, ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ή ασφαλισμένου που έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον χίλιες πεντακόσιες (1.500) ημέρες εργασίας, από τις οποίες τριακόσιες (300) τουλάχιστον κατά τα πέντε (5) έτη που προηγούνται άμεσα του έτους που επήλθε ο θάνατος, ή ασφαλισμένου που έχει πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο κατά περίπτωση από την παράγραφο 4 εδάφιο α' αριθμό ημερών εργασίας, έχουν δικαίωμα για σύνταξη κατά τα επόμενα εδάφια:

α) Η χήρα ή ο χήρος, του οποίου η συντήρηση εβάρυνε κυρίως τη θανούσα και εφ' όσον είναι ανάπηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 εδάφιο β' του παρόντος.

[Οι παρ. 1 έως και 5 και η παρ. 6, πρώτο εδάφιο, στοιχ. α', τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 27 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

β) Τα νόμιμα τέκνα, τα νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα και υιοθετηθέντα, των υιοθεσίων έλαβε χώραν εν τουλάχιστον έτος προ του θανάτου του ή της χορηγήσεως συντάξεως ή

επιδόματος αναπροσαρμογής εις τον θετόν πατέρα και τα οποία δεν λαμβάνουσιν οπωσδήποτε σύνταξιν εκ του Ι.Κ.Α. και επί θανάτου ησφαλισμένης ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και τα νόθα αυτής τέκνα.

γ) Οι κατά τον χρόνον του θανάτου ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής της ορφανοί πατρός και μητρός εγγονοί και προγονοί, εφ' όσον πάντες ούτοι συνετηρούντο κυρίως υπό του θανόντος (της θανούσης).

δ) Οι γονείς, εάν η συντήρησις των εβάρυνε κυρίως τον θανόντα (ή την θανούσαν).

Συντάξεως δικαιούνται υπό τας αυτάς προϋποθέσεις και οι θετοί γονείς, εφ' όσον η υιοθεσία έλαβε χώραν τρία τουλάχιστον έτη προ του θανάτου του υιοθετηθέντος τέκνου.

[*Το τελευταίο εδάφιο εις το τέλος του εδαφίου δ', προστέθηκε με το άρθρο 16 παρ. 8 του Ν. 4497/1966 (ΦΕΚ Α' 37)*].

7. Η χήρα (χήρος) δεν δικαιούται συντάξεως. Α'. Εάν ο θάνατος του συζύγου (της συζύγου) επήλθε προ της παρόδου εξ μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός:

α) Εάν ο θάνατος οφείλεται εις ατύχημα εργατικόν ή μη.

β) Εάν, υφισταμένου του γάμου, εγεννήθη ή δια του γάμου ενομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Εάν η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου τελή εις κατάστασιν εγκυμοσύνης και Β'. Εάν ο θανών (η θανούσα) ελάμβανε κατά την τέλεισιν του γάμου σύνταξιν αναπηρίας ή γήρατος ή επίδομα αναπροσαρμογής, ο δε θάνατος επήλθε προ της παρόδου 24 μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός αν και εν τη περιπτώσει ταύτη συντρέχη λόγος τις εκ των ανωτέρω υπό στοιχ. α', β' και γ' αναφερομένων.

8. Το ποσόν της συντάξεως εις ην δικαιούται η χήρα (χήρος) ισούται προς τα εβδομήκοντα (70) εκατοστά του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

[*Η παρ. 8 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 παρ. 4 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)*]

9. Το ποσόν της συντάξεως εις ην δικαιούται έκαστον τέκνον, ισούται προς είκοσιν εκατοστά του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης). Προκειμένου όμως περί τέκνου ορφανού εξ αμφοτέρων των γονέων, η κατά το προηγούμενον εδάφιον σύνταξις αυτού τριπλασιάζεται. Το σύνολον πάντως των συντάξεων της χήρας (χήρου) και των τέκνων, δεν δύναται να υπερβαίνη το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) και μη υπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τα ογδοήκοντα εκατοστά του εν λόγω ποσού. Εάν το σύνολον των συντάξεων υπερβαίνη τα όρια του προηγούμενου εδαφίου, η σύνταξις έκαστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

10. Οι περί ων η παράγραφος 6 εγγονοί, προγονοί και γονείς δικαιούνται συντάξεως, εάν δεν υπάρχουν χήρα (χήρος) ή τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ή επί υπαρχόντων τοιούτων δια της Ι.Κ.Α.νοποίησεως των εις σύνταξιν δικαιωμάτων αυτών δεν εξαντλείται το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

11. Το ποσόν της συντάξεως έκαστου εγγονού, προγονού, του πατρός ή της η χήρας μητρός, ισούται προς τα είκοσιν εκατοστά της συντάξεως του θανόντος (της θανούσης), της δε χήρας μητρός εις τα 40 % της αυτής συντάξεως, χωρίς όμως το σύνολον των συντάξεων των εγγόνων, προγονών και γονέων να δύναται να υπερβή, εν μεν τη πρώτη περιπτώσει της προηγούμενης παραγράφου το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης), εν δε τη δευτέρα περιπτώσει της αυτής παραγράφου το ποσόν το απομένον εκ της εν λόγω συντάξεως μετά την ικανοποίησιν του εις σύνταξιν δικαιώματος της χήρας (χήρου) ή των τέκνων. Αι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 9 εφαρμόζονται αναλόγως και εν προκειμένω.

12. Ως σύνταξη του θανόντος (θανούσης) για τον υπολογισμό των ποσοστών των συντάξεων των μελών οικογενείας του παρόντος άρθρου λαμβάνεται υπόψη προκειμένου περί θανόντος συνταξιούχου το ποσό σύνταξης που πράγματι ελάμβανε ο θανών (θανούσα), ή προκειμένου περί ασφαλισμένου το ποσό που εδικαιούτο να λάβει ο θανών εάν είχε κριθεί ανάπηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 εδάφ. α του παρόντος. Τυχόν προσαιτήσεις λόγω οικογενειακών βαρών και απολύτου αναπηρίας δεν συνυπολογίζονται».

«Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση που, κατά τον παραπάνω υπολογισμό, το ποσό της σύνταξης των μελών οικογενείας θανόντος συνταξιούχου υπολείπεται του πλήρους κατώτατου ορίου συντάξεως λόγω θανάτου, καταβάλλεται στους δικαιούχους το επιπλέον ποσό μέχρι τη συμπλήρωση του κατώτατου ορίου, επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 14 του άρθρου 29 του α.ν.1846/1951, όπως ισχύει, καθώς και διατάξεων ειδικών νόμων, σύμφωνα με τις οποίες ο συνταξιούχος ελάμβανε οργανικό ποσό σύνταξης.

[*Η άνω διάταξη προστέθηκε στο τέλος της παρ.12 με την παρ.1 άρθρ.6 Ν.2335/1995 (ΦΕΚ Α' 185)*]

[Η παρ. 12 του άρθρου 28 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 12 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

13. Πρόσωπα, εκ των κατά το παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως, στερούνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν δι' αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου, ήθελον καταδικασθή δια πράξιν, αποτέλεσμα της οποίας υπήρξεν ο θάνατος του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου (της ησφαλισμένης ή του συνταξιούχου).

14. Εφ' όσον δεν έχει παρέλθει πενταετία από της επεκτάσεως της ασφαλίσεως εις τίνα περιοχίν ή επαγγελματικήν κατηγορίαν, πρόσωπα το πρώτον υπαχθέντα εις την ασφάλισιν εν τη περιοχή ή επαγγελματική ταύτη κατηγορία, δικαιούνται συντάξεως αναπηρίας ή επιδόματος αναπροσαρμογής ή συντάξεως γήρατος, μειωμένης κατά 20% εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει 1.000 τουλάχιστον ημέρας εργασίας εν τη αυτή περιοχή ή επαγγελματική κατηγορία και έχουν καταστή ανάπηρα κατά την έννοιαν της παραγράφου 2 ή έχουν συμπληρώσει το κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου όριον ηλικίας. Υπό τας αυτάς προϋποθέσεις δικαιούνται συντάξεως εν περιπτώσει θανάτου των ως άνω προσώπων, τα εν παρ. 6 του παρόντος άρθρου οριζόμενα μέλη οικογενείας. Μετά την πάροδον της πενταετίας από της επεκτάσεως της ασφαλίσεως και δι' έκαστον διανυόμενον επί πλέον έτος προστίθενται εις τας ως άνω χιλίας ημέρας εργασίας ανά 175 κατά μέσον όρον μέχρι συμπληρώσεως των υπό των παραγρ. 1. 1α. 1β. 5 ή 6 του παρόντος άρθρου οριζομένων χρονικών προϋποθέσεων δια την απονομήν συντάξεως γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, οπότε το ποσόν της συντάξεως υπολογίζεται άνευ της κατά τα ανωτέρω μειώσεως. (...)

[Η διάταξη του τετάρτου εδαφίου της παρ. 14, καταργήθηκε κατά το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

Προκειμένου περί των συμπληρωσάντων το 65ον έτος της ηλικίας των δια την συμπλήρωσιν των υπό της παρούσης παραγράφου απαιτουμένων χιλίων ημερών εργασίας συνυπολογίζονται και αι εν τη ασφαλίσει του Ι.Κ.Α. πραγματοποιηθείσαι τοιαύται εις περιοχάς απεχούσας τεσσαράκοντα, κατ' ανώτατον όριον, χιλιόμετρα εκ της περιοχής εις ην το πρώτον επεξετάθη η ασφάλισις του Ι.Κ.Α..

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 14 του άρθρου 28 προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 629/1977 (ΦΕΚ Α' 180)]

[Η παρ. 14 προστέθηκε με το άρθρο 5 παρ. 5 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α' 147)]

15. Δια την θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος βάσει των διατάξεων των παρ. 1 και 1α του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/51, ως ετροποποιήθη, συνυπολογίζεται μέχρι συμπληρώσεως των εν αυταίς χρονικών προϋποθέσεων και αι ημέραι καθ'ας ο ησφαλισμένος εδικαιώθη συντάξεως λόγω αναπηρίας εντός της τελευταίας προ της συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας, δεκαετίας.

Συνυπολογίζονται ομοίως κατά το ήμισυ και αι ημέραι δι' ας ο ησφαλισμένος εδικαιώθη συντάξεως λόγω αναπηρίας και προ της τελευταίας 10ετίας από της ισχύος του παρόντος μέχρι της συμπληρώσεως των χρονικών προϋποθέσεων δια την θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος. (...)

[Η παρ. 15 προστέθηκε με το άρθρο 8 του ΝΔ 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

[Το τελευταίον εδάφιο της παραγράφου 15, καταργήθηκε από το άρθρο 16 παρ. 12 του Ν. 4497/1966 (ΦΕΚ Α' 37)]

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 15 προστέθηκε με του άρθρου 5 παρ. 1 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

Άρθρο 29

Ποσόν συντάξεως - Έναρξις - Λήξις

1. Το ποσόν της υπό του Ι.Κ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως γήρατος και αναπηρίας αποτελείται :

α) Εκ βασικού ποσού οριζομένου εις ποσοστόν, κατά τον κατωτέρω πίνακα Α' του εικοσιπενταπλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην κατατάσσεται ο ησφαλισμένος κατά το άρθρον 37 του παρόντος.

ΠΙΝΑΞ Α' (Βασικόν ποσόν)

Ασφαλιστικάί Τ.Ε. Ποσοστόν Κλάσεις I 80 70% II 100 60% III 125 55% IV 150 50% V 180 46% VI 210 43% VII 240 40% VIII 270 38% IX 300 36% X 330 34% XI 360 32% «XII, XIII, XIV, XV και άνω 30%»

β) Εκ προσαυξήσεων, υπολογιζομένων ανά 300 ημέρας εργασίας πέραν των 3.000 τοιούτων οριζομένων εις τα εν τω κατωτέρω πίνακι Β' ποσοστά, επί του εικοσιπενταπλάσιου του ως άνω τεκμαρτού ημερομισθίου.

[Παραλείπεται πίνακας]

2. Επί αναπηρίας οφειλομένης εις εργατικόν ατύχημα το ποσόν της χορηγητέας μετά των οικογενειακών βαρών συντάξεως δεν δύναται να είναι κατώτερον του 60% του 25πλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην κατατάσσεται ο ησφαλισμένος, κατά το άρθρον 37 του παρόντος, το οποίον ποσόν όμως δεν δύναται να υπερβαίνει το 25πλάσιον του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ημερομισθίου της ογδότης (VIII) ασφαλιστικής κλάσεως μέχρι της 31.12.1980, της ενάτης (IX) δια το από 1.1.1981 και μέχρι 31.12.1983 χρονικόν διάστημα και της δεκάτης (X) δια τον από 1.1.1984 και εφεξής χρόνον.

Το ανωτέρω ποσόν προσαυξάνεται δια την σύζυγον κατά το εκάστοτε ισχύον ποσόν του ενός και ημίσεος ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτου, εφ' όσον αυτή δεν ασκεί επάγγελμά τι ή δεν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού οργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου και ενός εισέτι ημερομισθίου δι' έκαστον τέκνον υπό τους περιορισμούς της παρ. 3 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951 ως τροποποιηθείσα ισχύει. Καθ' εκάστην εφεξής αύξησιν του κατωτάτου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτου ο ανακαθορισμός τη ως άνω προσαυξήσεως χωρεί από της ημέρας ανακαθορισμού των συντάξεων κατά τας διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 825/78.

[Η παρ. 2, τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

[Το δεύτερο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 13 παρ. 2 του Ν. 997/1979 (ΦΕΚ Α' 287)]

3. Το ποσόν της συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος δια την σύζυγον κατά το ποσόν ενός και ημίσεος του εκάστοτε ισχύοντος ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτου εφ' όσον δεν ασκεί επάγγελμα δεν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού οργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου.

Καθ' εκάστην εφεξής του κατωτάτου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτου ο ανακαθορισμός της ως άνω προσαυξήσεως χωρεί από της ημέρας ανακαθορισμού των συντάξεων κατά τας διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος. Αι κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου συντάξεις προσαυξάνονται κατά 20% δια το πρώτον τέκνον, 15% δια το δεύτερον τέκνον και 10% δια το τρίτον τέκνον, εφ' όσον είναι άγαμα και δεν ασκούν επάγγελμά τι ή δεν λαμβάνει δι' αυτά προσαύξησιν ο έτερος των συζύγων, εάν είναι συνταξιούχος ή δεν λαμβάνουν τα ίδια συντάξιν εξ ασφαλιστικού Οργανισμού ή του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. Αι δια τα τέκνα χορηγουμένοι προσαυξήσεις συντάξεων δεν δύναται να υπολογισθούν κατά πάσαν περίπτωσιν επί τμήματος συντάξεως ανωτέρω του εκάστοτε 25πλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της (X) δεκάτης ασφαλιστικής κλάσεως.

Τυχόν καταβαλλόμενα επί πλέον ποσά εξακολουθούν να καταβάλλονται συμψηφίζονται όμως εις πάσαν μελλοντικήν αύξησιν των συντάξεων.

[Οι παράγραφοι 1 και 3 τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν.Δ. 4104/1960 (Α' 147)].

[Το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 παρ. 3 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3, προστέθηκε με το άρθρο 5 παρ. 4 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)].

4. Ουδείς δύναται να λάβη παρά του Ι.Κ.Α. περισσοτέρας της μίας συντάξεως εξ ίδιας αυτού εργασίας. Εάν ο ησφαλισμένος δικαιούται πλείονων συντάξεων εξ ίδιας εργασίας, λαμβάνει την μεγαλύτεραν». Δεν λαμβάνεται υπόψιν δια την εφαρμογήν της παρούσης η σύνταξις η απονεμηθείσα παρά συγχωνευθέντος εις το Ι.Κ.Α. Ασφαλιστικού Οργανισμού, ήτις εξακολουθεί καταβαλλομένη εφ' όσον όμως δεν έτυχεν ανακαθορισμού.

[Η παρ. 4 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 του Ν.Δ. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

5. Η καταβολή των συντάξεων και του επιδόματος αναπροσαρμογής άρχεται από της ημέρας καθ' ήν υπεβλήθη υπό του ασφαλισμένου η αίτησις περί απονομής της συντάξεως. Κατ' εξαίρεσιν:

α) εν περιπτώσει αναπηρίας, δι' ην κατεβλήθη επίδομα ασθενείας, η καταβολή της συντάξεως άρχεται από της επομένης της λήξεως της επιδοτήσεως ή , κατ' εκλογήν του ησφαλισμένου από της ενάρξεως της επιδοτήσεως, εφ' όσον έκτοτε ο ησφαλισμένος κρίνεται ανάπηρος, και
β) εν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή καταβολή συντάξεως εις τους δικαιούχους άρχεται από της πρώτης του επομένου μηνός εκείνου καθ' όν επήλθεν ο θάνατος. Κατ' αμφοτέρας όμως τας ανωτέρω υπό στοιχ. α' και β' περιπτώσεις, η καταβολή της συντάξεως δεν δύναται να ανατρέξη εις χρόνον απώτερον του εξαμήνου από της ημέρας υποβολής της αιτήσεως περί απονομής συντάξεως

[Η παρ. 5 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4476/65 (ΦΕΚ Α' 103)]

6. Το δικαίωμα εις σύνταξιν ή εις επίδομα αναπροσαρμογής λήγει εις το τέλος του μηνός, καθ' ον έλαβε χώραν ο θάνατος του συνταξιούχου ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ή ο ανάπηρος έπαυσε να πληροί τας προϋποθέσεις του άρθρου 28, παράγραφος 2, ή επί χήρας εις το τέλος του μηνός καθ' ον συνήψε νέον γάμον και επί τέκνων, εγγόνων και προγονών, εις το τέλος του μηνός, καθ' ον συνεπλήρωσαν το 18ον έτος της ηλικίας των ή προ τούτου συνήψαν γάμον.

Κατ' εξαίρεση, το δικαίωμα σε σύνταξη των παιδιών, εγγονών ή προγονών, εφόσον δεν εργάζονται ή δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνουν σύνταξη από δική τους εργασία από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, παρατείνεται μέχρι το τέλος του μήνα που συμπληρώνουν το 24ο έτος της ηλικίας τους αν:

α) φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού ή

β) είναι παιδιά ορφανά και από τους δύο γονείς ή

γ) παιδιά που η συντήρησή τους βάρυνε αποκλειστικά τον εγκαταλελειμμένο θανόντα γονέα.

Τα παραπάνω όρια ηλικίας δεν ισχύουν προκειμένου για παιδιά, εγγόνια, προγονούς, που είναι ανάικα για κάθε βιοποριστική εργασία, εφόσον η ανικανότητά τους επήλθε πριν από τη συμπλήρωση των προαναφερόμενων ορίων ηλικίας».

[Τα δύο τελευταία εδάφια τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ.3 άρθρ.6 Ν.2335/1995 (ΦΕΚ Α' 185)]

7. Η καταβολή της συντάξεως αναστέλλεται εις τας ακόλουθους περιπτώσεις:

α) Εάν ο συνταξιούχος εκτίη ποινήν στερητικήν της ελευθερίας μεγαλύτεραν των εξ μηνών, εφ' όσον χρόνος εκτίει ταύτην. Εφ' όσον όμως υπάρχωσι πρόσωπα, άτινα εν περιπτώσει θανάτου τούτου θα ελάμβανον σύνταξιν, ταύτα δικαιούνται εις την απόληψιν της συντάξεως, ητις θα κατεβάλλετο εις ταύτα εν περιπτώσει θανάτου του συνταξιούχου.

β) Εάν και εφ' όσον χρόνον ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας δεν προσέρχεται κατά τα δια Κανονισμού οριζόμενα, προς εξέτασιν της καταστάσεως του.

γ) Εάν και εφόσον ο λόγω γήρατος συνταξιούχος κερδίζει μηνιαίως από εξαρτημένη εργασία ποσό ανώτερο του 50πλάσιου του εκάστου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη. Ο συνταξιούχος, λόγω γήρατος, του Ι.Κ.Α. πριν ή αναλάβη οιαδήποτε εργασία, οφείλει να δηλώση τούτο εις το Ίδρυμα και να ζητήσει την έγγραφον έγκρισιν αυτού, παρέχων εις τούτο κατά την υποβολήν της δηλώσεως και εν συνεχεία διαρκούσης της εργασίας πάσαν περί ταύτας πληροφορίαν. Η ανάληψις εργασίας άνευ εγκρίσεως του Ίδρύματος ως και η παράληψις της παροχής των κεκανονισμένων πληροφοριών ή η παροχή ανακριβών τοιούτων συνεπάγεται την αναζήτησιν των καταβληθεισών συντάξεων κατά τον χρόνον απασχολήσεως του συνταξιούχου ανεξαρτήτως του ύψους των εξ αυτοτελούς επαγγέλματος ή εξηρημένης εργασίας απολαυών αυτού.

[Το πρώτο εδάφιο της περ. γ' της παρ. 7 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 70 παρ. 1 του Ν. 2084/1992 (ΦΕΚ Α' 165)]

Προσαυξήσεις της συντάξεως προκύπτουσαι εξ ημερών εργασίας, πραγματοποιουμένων υπο συνταξιούχων, συνυπολογίζονται εις την αρχικήν σύνταξιν τη αιτήσιν του ενδιαφερομένου και καταβάλλονται μόνον από της διακοπής της εργασίας, ή δε μετά τον τοιούτον συνυπολογισμόν επανάληψις οιασδήποτε εξηρημένης εργασίας συνεπάγεται την αναστολήν της καταβολής της συντάξεως, ασχέτως του ποσού των εκ της εργασίας απολαυών του συνταξιούχου».

[Το εδάφιο γ' τίθεται όπως αντικαταστάθη εκ νέου ως άνω δια της παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

Επιπλέον στο συνταξιούχο Ι.Κ.Α. γήρατος ή αναπηρίας που παραλείπει να αναγγείλει στο Ι.Κ.Α. την απασχόλησή του αναστέλλεται εκ του λόγου τούτου και μόνο η καταβολή της σύνταξής του επί τρίμηνο από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του το Ίδρυμα.

[Το τελευταίο εδάφιο της περ. γ' της παρ. 7 προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 11 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

Ανάπηροι πολέμου με ποσοστόν αναπηρίας άνω των 50% παρέχοντες εξηρημένην εργασία δεν υφίστανται αναστολήν της συντάξεώς των.

[Το άνω εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 33 ΝΔ 3083/1954]

Εφ' όσον αι υπό συνταξιούχου λόγω γήρατος πραγματοποιηθείσαι ημέραι εργασίας εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. υπό καθεστώς αναστολής της συντάξεώς του, κατά τ' ανωτέρω, υπερβαίνουν τας 1.500 ο συνταξιούχος δικαιούται και επανυπολογισμού του ποσού της συντάξεώς του βάσει του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην κατατάσσεται κατά το άρθρον 37 του Α.Ν. 1846/1951, αναλόγως εφαρμοζόμενον.

[Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 προστέθηκε με το άρθρο 16 παρ. 6 του Ν. 4497/1966 (ΦΕΚ Α' 37)]

8. Πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν παρά του Ι.Κ.Α. κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου, θέλουν εξακολουθήσει δικαιούμενα ταύτης έστω και εάν δεν πληρώσι τας προϋποθέσεις του παρόντος μέχρι λήξεως του δικαιώματος αυτών εις σύνταξιν, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος. Το ποσόν όμως της συντάξεως των ως άνω συνταξιούχων αναπροσαρμόζεται συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος. Δια την τοιαύτην αναπροσαρμογήν αι παρά των συνταξιούχων πραγματοποιηθείσαι ημέραι εργασίας βάσει των οποίων υπελογίσθη η σύνταξις αυτών, λογίζονται άπασαι ως πραγματοποιηθείσαι:

α) Εις την Ιην κλάσιν προκειμένου περί συνταξιούχων αμφοτέρων των φύλων μη συμπληρωσάντων το 18ον έτος της ηλικίας των,

β) εις την ΙΙΙην κλάσιν προκειμένου περί γυναικών ηλικίας άνω των 18 ετών και

γ) εις την ΙΙτην κλάσιν προκειμένου περί ανδρών ηλικίας άνω των 18 ετών. Εάν όμως τούτο προκύπτουν εκ της αναπροσαρμογής ποσόν είναι κατώτερον της συντάξεως την οποίαν ελάμβανον κατά τον χρόνον της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, εξακολουθεί καταβαλλόμενον το ανώτερον τούτο ποσόν.

9. Από την ημερομηνία που αυξάνονται οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων αναπροσαρμόζονται τα ποσά συντάξεων που έχουν υπολογισθεί πριν από την πιο πάνω αύξηση κατά το αυτό ποσοστό. Κλάσματα δεκάδων δραχμών στρογγυλοποιούνται στην επόμενη δεκάδα.

[Η παρ. 9 του άρθρου 29, τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 2 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α 138)]

10. Το ποσόν των υπό του Ι.Κ.Α. καταβαλλομένων βασικών συντάξεων λόγω αναπηρίας προσαυξάνεται κατά 50 % εφ' όσον ο ανάπηρος ευρίσκεται διαρκώς εις κατάστασιν απαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περιποίησην και συμπάραστασιν ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία). Υπό τας αυτάς ως άνω προϋποθέσεις προσαυξάνεται κατά 50 % και το ποσόν της συντάξεως των μελών οικογενείας αποβιώσαντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και δη άνευ μειώσεως τινός των ποσών των συντάξεων των δικαιουμένων συντάξεως ετέρων μελών οικογενείας.

Κατ' εξαίρεσιν η κατά τ' ανωτέρω προσαύξησης χορηγείται και επί συντάξεων λόγω γήρατος εφόσον ο δικαιούχος της συντάξεως κατέστη τυφλός.

[Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 29 προστέθηκε με το άρθρο 16 παρ. 20 του Ν. 4497/1966 (ΦΕΚ Α' 37)]

Το υπό των ανωτέρω διατάξεων προβλεπόμενον επίδομα δεν δύναται να υπολογισθή κατά πάσαν περίπτωσιν επί ποσού συντάξεως ανωτέρου του εκάστοτε 25πλασίου τεκμαρτού ημερομισθίου της δεκάτης (Χ) ασφαλιστικής κλάσεως.

[Το τρίτο εδάφιο της παρ. 10 προστέθηκε με το τ άρθρου 5 παρ. 12 του Ν. 825/1978 (Α' 189). Προκειμένου για συνταξιούχους που παίρνουν δύο συντάξεις από το Ι.Κ.Α. η προσαύξηση για απόλυτη αναπηρία χορηγείται μόνο στο βασικό ποσό της σύνταξης που είναι συμφερότερη για τους συνταξιούχους.

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 29 προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

11. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής της παρ. 2 του παρόντος άρθρου το συνολικόν ποσόν της απονεμητέας εις τον δικαιούχον συντάξεως μετά των πάσης φύσεως προσαυξήσεων πλήν της προσαυξήσεως λόγω απολύτου αναπηρίας εν ουδεμία περιπτώσει δύναται να είναι ανώτερον του 25πλασίου του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπελογίσθη η σύνταξις.

[Η παρ. 11 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

12. Το ποσόν της χορηγητέας ή τυχόν ήδη απονεμηθείσης συντάξεως γήρατος κατά τας διατάξεις του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/51, ως ούτος ετροποποιήθη και συνεπληρώθη, εις πρόσωπα διατελέσαντα Διοικηταί ή Υποδιοικηταί του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, τουλάχιστον επί διετίαν, προ της τοιαύτης απονομής ή μετά ταύτην, καθορίζεται εις το 80 % του 35πλασίου του τεκμαρτού ημερομισθίου της κατά το άρθρον 25 παρ. 2 εκάστοτε ισχυούσης ανωτάτης μισθολογικής κλάσεως. Προκειμένου περί απομακρυθέντων εκ των ανωτέρω θέσεων υπό των δικτατορικών κυβερνήσεων δεν απαιτείται δια την θεμελίωσιν του δικαιώματος η συνδρομή των προϋποθέσεων του Α.Ν. 1846/ 51.

[Η παρ. 12 προστέθηκε με το άρθρο 9 του Ν. 198/1975 (ΦΕΚ Α' 233) και τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ) του Ν. 238/1975 (ΦΕΚ Α' 284)]

[Η παρ.13 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο από την παρ.1 του άρθρου 24 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

Σύμφωνα δε την παρ.2 του αυτού άρθρου και νόμου: Ο πιο πάνω τρόπος στρογγυλοποίησης εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις που από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προβλέπεται στρογγυλοποίηση των εν γένει καταβαλλόμενων παροχών.

14α. Τα κατώτατα όρια συντάξεων ορίζονται στα ποσά, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί στις 30.9.90 κατά κατηγορία δικαιούχων. Εφεξής τα κατώτατα αυτά όρια αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με την παρ. 9 αυτού του άρθρου με το ίδιο ποσοστό και από την ίδια ημερομηνία.

β. Τα κατά το προηγούμενο εδάφιο κατώτατα ποσά συντάξεων, υπό τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, προσαυξάνονται με τα επιδόματα για τη σύζυγο και για κάθε παιδί.

Τα κατά την ισχύ του παρόντος διαμορφωθέντα ανωτέρω επιδόματα αναπροσαρμόζονται εφεξής κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο α' αυτής της παραγράφου.

γ. Τα κατώτατα όρια συντάξεων μειώνονται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη, ισχύουν δε και στην περίπτωση αυτήν οι διατάξεις του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής.

δ. Δεν δικαιούνται τα κατά την παρούσα παράγραφο κατώτατα όρια συντάξεων οι συνταξιούχοι ή βοηθηματούχοι τύπου συντάξεως, οι οποίοι λαμβάνουν και άλλη σύνταξη από το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ., το Ι.Κ.Α. ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, εκτός αν το άθροισμα των συντάξεων αυτών υπολείπεται του κατώτατου ορίου σύνταξης, πλήρους ή μειωμένου, το οποίο θα εδικαιούτο ο συνταξιούχος από το Ι.Κ.Α., προσαυξημένου κατά 25%, οπότε καταβάλλεται από αυτό η διαφορά. Ο σχετικός έλεγχος γίνεται κατά την απονομή σύνταξης με τη χορήγηση οιασδήποτε νέας παροχής του κλάδου συντάξεων και κατά την 1η Απριλίου κάθε επόμενου έτους, το ποσό όμως της διαφοράς στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα μέχρι την επόμενη σύγκριση καταβάλλεται αμετάβλητο.

ε. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, οι συνταξιούχοι, δικαιούχοι κατώτατων ορίων σύνταξης γήρατος, οι οποίοι παρέχουν οποιαδήποτε εξαρτημένη εργασία, δικαιούνται το τμήμα της σύνταξης που υπολογίζεται κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 37. στ. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου δεν εφαρμόζονται για τις συντάξεις που απονέμονται κατ' εφαρμογή διμερών ή πολυμερών διεθνών συμβάσεων.

[Η παρ.14 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 3 του Ν.1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

Τα ποσά που προκύπτουν ύστερα από κάθε αναπροσαρμογή στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό.

[Η τελευταία παράγραφος προστέθηκε με την παρ.1 του άρθρου 25 του Ν.2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)]

Άρθρο 30

1. Το Ι.Κ.Α. δύναται να παρέχη εις τους συνταξιούχους περίθαλψιν είτε εις κατάσταση περιθάλψεως αναπήρων ή γερόντων, είτε εις ορφανοτροφεία ή έτερα ευαγή Ιδρύματα: α) Τη αιτήσει των ιδίων συνταξιούχων ή του επιτρόπου, του κηδεμόνος ή του αντιλήπτορος αυτών, είτε β) τη αιτήσει της Αστυνομικής Αρχής του τόπου διαμονής των συνταξιούχων, εφ' όσον πρόκειται περί τοξικομανών ή μεθυσκομένων καθ' εξιν ή περί πασχόντων εξ επικινδύνων ψυχικών ή λοιμωδών παθήσεων.

2. Η σύνταξις των κατά τα ανωτέρω περιθαλπομένων ή θεραπευομένων συνταξιούχων, μειούται εις το τέταρτον μεν εάν ούτοι δεν βαρύνονται δια της συντηρήσεως μελών οικογενείας εκ των εν άρθρω 33 αναφερομένων, εις το ήμισυ δε εν αντιθέτω περιπτώσει.

3. Εάν υπαιτιότητα του συνταξιούχου ή του επιτρόπου ή του κηδεμόνος ή του αντιλήπτορος αυτού, δεν καθίσταται δυνατή η χορήγησις ή η συνέχισις της περιθάλψεως, εξ ης θα ήρητο πιθανώς η αναπηρία, δύναται το Ι.Κ.Α., να στερή αυτόν του όλου ή μέρους της συντάξεως του επί χρόνον ουχί μακρότερον του έτους.

4. Δια κανονισμού θέλουσι ορισθή τα της εκτελέσεως του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 31

Ιατρική περίθαλψις

1. Στους ασφαλισμένους και στα μέλη οικογενείας που αναφέρονται στο άρθρο 33 παρέχεται ιατρική περίθαλψη, από πρώτης Μαρτίου κάθε έτους και επί ένα δωδεκάμηνο, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει πενήντα τουλάχιστον ημέρες εργασίας, είτε κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος είτε κατά το τελευταίο δεκαπεντάμηνο, πριν από την αναγγελία της ασθένειας ή της πιθανής ημέρας του τοκετού, χωρίς να συνυπολογίζονται οι ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του δεκαπεντάμηνου.

[Το πρώτο εδάφιο της παρ.1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.4 άρθρ.19 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48)]

Ησφαλισμένοι πληρούντες τας ανωτέρω προϋποθέσεις κατά τον χρόνον της στρατεύσεως των ως κληρωτών, δικαιούνται ούτοι ως και τα μέλη οικογενείας των ιατρικής περιθάλψεως καθ'όλην την διάρκειαν της τοιαύτης στρατεύσεως των και επί εξ μήνας από της απολύσεως των εκ των τάξεων του στρατού.

[Η άνω διάταξη προστέθηκε με τη παρ.1 άρθ.11 του Ν.4476/1965]

Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος παροχής της ιατρικής περιθάλψεως και η έκτασις των παροχών. Ημέραι, καθ' ας ο ησφαλισμένος ελάμβανεν επίδομα ανεργίας ή ασθενείας, θεωρούνται ως ημέραι εργασίας εν τη εννοία της παρούσης παραγράφου.

2. Οι συνταξιούχοι και οι επιδοματούχοι λόγω αναπροσαρμογής και τα μέλη της οικογενείας αυτών τα αναφερόμενα εις το άρθρον 33, δικαιούνται ιατρικής περιθάλψεως κατά τα δια κανονισμού ορισθησόμενα, εφ' όσον χρόνον τυγχάνουν συντάξεως ή επιδόματος αναπροσαρμογής και επί εξ μήνας μετά την λήξιν αυτών.

2. [Η παρ.2 καταργήθηκε με το άρθρο 17 Ν.4476/1965]

3. Ιατρική περίθαλψις παρέχεται εφ' όσον διαρκεί η ασθένεια, έστω και αν εν τω μεταξύ έπαυσε πληρούν το ησφαλισμένον πρόσωπον τας προϋποθέσεις της παραγράφου 1. Περίθαλψις όμως δια νέαν περίπτωσιν ασθενείας, παρέχεται μόνον εφ' όσον πληρούνται αι προϋποθέσεις της παραγράφου 1. 4.

4. Η ιατρική περίθαλψις περιλαμβάνει ιατρικάς φροντίδας, παρακλινικάς εξετάσεις πάσης φύσεως, ειδικάς θεραπείας, φάρμακα, συνήθη και ειδικά θεραπευτικά μέσα και προθέσεις, λουτροθεραπειάν καθώς και περίθαλψιν εις πάσης φύσεως θεραπευτήρια, ως τοιούτων νοουμένων των ασύλων και των σανατορίων εφ' όσον παρίσταται ανάγκη, και εις ην έκτασιν επιβάλλει η κατάσταση του ασθενούς. Το Ι.Κ.Α. δύναται να καθορίση δια Κανονισμού ποσοστόν συμμετοχής του ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ή των εν άρθρω 33 αναφερομένων μελών οικογενείας τούτων εις την σχετικήν δαπάνην μη δυναμένην να υπερβή το 1/4 ταύτης».

Εις τους κατά την διάταξιν του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν.Δ. 2656/53 μαθητάς και εφ' όσον δεν πληρούν τας προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου παρέχονται αι ιατρικάί φροντίδες του πρώτου εδαφίου της παρούσης παραγράφου (ιατρική αντίληψις) εν ιατρείοις και κατ' οίκον από της πρώτης ημέρας υπαγωγής των εις την ασφάλισιν.

[Η παράγραφος 4 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με του άρθρου 9 παρ.1 του ΝΔ 3083/1954 (ΦΕΚ Α' 247).

[Οι τελευταίοι περίοδοι της παρ.4 προσετέθησαν με το άρθρο 6, παρ.5 του Ν.4504/1966 (ΦΕΚ Α' 57)]

5. Εάν ελλείψει κλίνης ή άλλων θεραπευτικών εγκαταστάσεων δεν είναι δυνατή η νοσηλεία ασθενούς φυματικού εις Σανατόριον, είτε γενικώς είτε δι' όλον τον απαιτούμενον χρόνον συμφώνως προς τα δεδομένα της ιατρικής επιστήμης, δύναται να αναλαμβάνεται υπό του Ι.Κ.Α., η κατ' οίκον νοσηλεία αυτού μέχρις ότου διαπιστωθή ιατρικώς ότι δεν χρήζει σανατοριακής περιθάλψεως ή μέχρις ότου εξευρεθούν τα μέσα προς παροχήν τοιαύτης. Κατά το διάστημα τούτο ο ασθενής εκτός της πλήρους ιατρικής περιθάλψεως, η οποία παρέχεται προς αυτόν κατ' οίκον λαμβάνει επί πλέον τα βασικά είδη του καθημερινού διαιτολογίου των φυματικών, του προβλεπομένου δια τους νοσηλευομένους εις σανατόρια του Ι.Κ.Α. ή δια λογαριασμού τούτου εις έτερα τοιαύτα ή το αντίτιμον αυτών εις χρήμα συμφώνως προς τα δια κανονισμού ορισθησόμενα. Η παροχή των τροφίων ή του αντιτίμου τούτων εξακολουθεί και επί 6 μήνας μετά την έξοδον του ασθενούς εκ του σανατορίου ή την διαπίστωσιν της εκλείψεως της ανάγκης σανατοριακής περιθάλψεως, προκειμένου περί νοσηλευομένου κατά τα ανωτέρω κατ' οίκον ασχέτως προς το προβλεπόμενον υπό του άρθρου 38 χρηματικών επίδομα ασθενείας.

5α. Φυματικοί ησφαλισμένοι ή συνταξιούχοι νοσηλευόμενοι συνεχώς πέραν της διαιτίας εν σανατορίω ή και εν θεραπευτηρίω δια πνευμονικάς, οστικές ή οφθαλμικάς φυματώσεις και μη ιαθέντες, των οποίων όμως η περαιτέρω διαμονή εν σανατορίω ή θεραπευτηρίω δεν

θεωρείται κατά την κρίσιν υγειονομικής επιτροπής ότι θέλει συμβάλει εις την βελτίωσιν της καταστάσεως των, δύνανται, εφ' όσον εξασφαλίζονται παρά των ιδίων πόροι υγιεινής κατ' οίκον άνευ κινδύνου μόλυνσεως του περιβάλλοντος των, να εξέρχωνται του σανατορίου ή θεραπευτηρίου λαμβάνοντες κατά μήνα ως αντίτιμον τροφής, ποσόν οριζόμενον δι' αποφάσεως του Δ.Σ. και μη δυνάμενον πάντως να υπερβαίνη το 25πλάσιον του ημερομισθίου του ανειδικεύτου εργάτου. Η κατά τ' ανωτέρω έξοδος του ασθενούς εκ του σανατορίου ή θεραπευτηρίου ενεργείται κατόπιν αποφάσεως του διευθυντού του υποκαταστήματος μετά γνωμάτευσιν Υγείον. Επιτροπής εκ φυματιολόγων ιατρών και έκθεσιν κοινωνικής λειτουργού περί συνδρομής των απαιτούμενων όρων κατ' οίκον περιθάλψεως. Τα μέλη της κατά τ' ανωτέρω Υγειονομικής Επιτροπής ορίζονται δι' αποφάσεως του διοικητού του Ι.Κ.Α. δυνάμενου να ορίση και ιατρόν μη υπηρετούντα εις τούτο.

Η καταβολή του ανωτέρω ποσού διακόπτεται με την ίδια πιο πάνω διαδικασία που ορίζεται για τη χορήγησή του, εφόσον κρίνεται ότι η υγεία του ασθενή αποκαταστάθηκε και δεν υπάρχει πια ανάγκη περίθαλψης.

Επίσης η καταβολή του ανωτέρω ποσού διακόπτεται όταν παύσουν να πληρούνται από τον ασφαλισμένο ή συνταξιούχο οι πιο πάνω προϋποθέσεις και όροι που προβλέπονται για την έγκριση της νοσηλείας στο σπίτι, οπότε η υγειονομική υπηρεσία αποφασίζει για την ενδεικνυόμενη μελλοντική περίθαλψη του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου. Ησφαλισμένοι ή συνταξιούχοι πάσχοντες εκ φυματιώσεως των οφθαλμών και εξελθόντες μετά την 1 Ιουλίου 1957 του θεραπευτηρίου υπάγονται εις τας διατάξεις του παρόντος της καταβολής του βοηθήματος αρχομένης από του επομένου μηνός της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος.

[Η παράγραφος 5α προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 3762/1957 (ΦΕΚ Α' 194)]

[Η τρίτη περίοδος της παρ. 5α τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 παρ. 4 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

6. Εάν εν τω τόπω διαμονής του ασθενούς δεν είναι δυνατή η νοσηλεία εν θεραπευτηρίω ή η παροχή των δεουσών ειδικών ιατρικών φροντίδων και γενικώς της δεούσης ιατρικής περιθάλψεως ην απαιτεί η ασθένεια του, το Ι.Κ.Α. συμμετέχει καθ' ο μέτρον και υφ' ους όρους και προϋποθέσεις θέλει ορίζει κανονισμός, εις τας δαπάνας προς μετάβασιν και επιστροφήν του ασθενούς, εν ανάγκη δε και ενός συνοδού αυτού, εκ του τόπου της διαμονής του εις το πλησιέστερον κέντρον, ένθα είναι δυνατόν να παρασχεθή εις αυτόν η δέουσα ιατρική περίθαλψις.

7. Εις περίπτωσιν τοκετού ησφαλισμένης ή συνταξιούχου ή συζύγου ησφαλισμένου ή συνταξιούχου, η ιατρική περίθαλψις περιλαμβάνει την δέουσαν μαιευτικήν περίθαλψιν κατ' οίκον, εν μαιευτηρίω ή θεραπευτηρίω, την παροχήν φαρμάκων κλπ. κατά τους διαγραφόμενους παρά των Κανονισμών όρους. «Δύνεται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. να ορίζεται, αντί της κατά το προηγούμενον εδάφιον μαιευτικής περιθάλψεως, εφ' άπαξ βοήθημα εις ποσόν ίσον προς το τριακονταπλάσιον του εκάστοτε ημερομισθίου ανειδικεύτου εργάτου. Εις περίπτωσιν παθολογικής ανελιξεως του τοκετού, εκτός του κατά τ' ανωτέρω βοηθήματος, παρέχεται και νοσοκομειακή περίθαλψις.

[Η διάταξη της παρ. 7 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 παρ. 10 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

8. Ο τρόπος της παροχής των ιατρικών φροντίδων, αι σχέσεις Ι.Κ.Α. και ιατρών, φαρμακοποιών και θεραπευτηρίων γενικώς, τα του καταλογισμού αυτών δι' αδικαιολογήτως πραγματοποιηθείσας παροχάς, και παν έτερον σχετικόν θέμα, θέλουσι καθορισθή δια Κανονισμού. Δια Κανονισμού θέλει επίσης ρυθμισθή ο τρόπος χορηγήσεως φαρμάκων, δυνάμενου του Ι.Κ.Α. να εισάγη, παρασκευάζη, αποθηκεύη και να χορηγή φάρμακα, φαρμακευτικών και υγειονομικών υλικόν, και παντός είδους προθέσεις εις τα δικαιούμενα πρόσωπα. Το Ι.Κ.Α. ασκεί έλεγχον των παρεχομένων φαρμάκων δια δειγματοληψιών, ων τας καθ' έκαστον λεπτομερείας θέλει ρυθμίζει κανονισμός.

9. Απασαι αι περί ων το παρόν άρθρον χρηματικά παροχαί αντικαταστάσεως εις είδος τοιούτων, βαρύνουσι τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος.

10. Ειδικώς δια την παροχήν σανατοριακής περιθάλψεως ή των αντί ταύτης αναφερομένων εν παρ. 5 του παρόντος παροχών, απαιτείται εκτός των εν & 1 οριζομένων προϋποθέσεων και η πραγματοποίησις εκ μέρους του ησφαλισμένου τριακοσίων πενήκοντα (350) τουλάχιστον ημερών εργασίας κατά τα τέσσαρα προηγούμενα της ημέρας της αναγγελίας ημερολογιακά έτη. Ωσαύτως η ημερομηνία ενάρξεως της παροχής σανατοριακής περιθάλψεως εις μέλη οικογενείας ησφαλισμένου ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής δεν δύναται να ορισθή δια του Κανονισμού εις χρόνον προγενέστερον της 1 Ιανουαρίου 1954, μη εφαρμοζομένης δια την παροχήν ταύτης της διατάξεως της παρ 4 εδ. δεύτερον του παρόντος άρθρου. Δι' αποφάσεως του Υπουργικού

Συμβουλίου, λαμβανομένης προτάσει του Υπουργού Εργασίας, η ως άνω ημερομηνία δύναται, εάν συντρέχουν σοβαροί προς τούτο λόγοι να μετατίθενται μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1954.

Άρθρο 32 Έξοδα κηδείας

1. Εις περίπτωσιν θανάτου ησφαλισμένου πληρούντος τας κατά το άρθρον 35 εδ. β' προϋποθέσεις ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος, καταβάλλεται εφ'άπαξ βοήθημα δι' έξοδα κηδείας οριζόμενον δι'αποφάσεως του Δ.Σ. και μη δυνάμενον να ορίζεται κατώτερον του 8πλασίου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως. Το ανωτέρω βοήθημα καταβάλλεται και όταν ο θάνατος του ησφαλισμένου επήλθε μετά μεν την έκλειψιν των ανωτέρω προϋποθέσεων διαρκούντος όμως του χρόνου περιθάψεως του παρά του Ι.Κ.Α. συμφώνως τω άρθρω 31 παράγρ. 3 του παρόντος.
2. Τα έξοδα κηδείας καταβάλλονται εις την χήραν ή εαν δεν υπάρχει χήρα, εις τον κατά την κρίσιν του Ι.Κ.Α. επιμεληθέντα της κηδείας, βαρύνουν δε τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα.
3. Επί περιπτώσεων θανάτου ησφαλισμένων ή συνταξιούχων ή μελών οικογενείας τούτων νοσηλευομένων εις θεραπευτήρια δια λογαριασμού του Ι.Κ.Α. εφ' όσον ουδείς εμφανίζεται όπως επιμεληθή της κηδείας, το Ι.Κ.Α. αναλαμβάνει απ'ευθείας, την επιμέλειαν ταύτης.

Άρθρο 33 Μέλη οικογενείας

1. Προς εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 31 τα κάτωθι πρόσωπα θεωρούνται μέλη της οικογενείας του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου λόγω αναπηρίας, ή γήρατος ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής.
 - α) Η σύζυγος, ή ο σύζυγος.
 - β. Τα άγαμα τέκνα (νόμιμα ή τέκνα που έχουν νομιμοποιηθεί, αναγνωρισθεί ή υιοθετηθεί, ή προγονοί) και τα φυσικά τέκνα ασφαλισμένης ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής, μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους και εάν μεν είναι άνεργα μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους, εάν δε συνεχίζουν τις σπουδές τους για 2 έτη μετά τη λήξη των σπουδών τους, εφόσον είναι άνεργα, όχι όμως πέρα από τη συμπλήρωση του 26ου έτους της ηλικίας τους.
[Η περίπτωση β' της παρ. 1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 παρ. 1 του Ν. 1539/1985 (ΦΕΚ Α' 64)]
 - γ) Η μήτηρ και ο πατήρ, ως και οι θετοί γονείς υπό τας ομοίας με τους φυσικούς γονείς προϋποθέσεις.
 - δ) Οι ορφανοί πατρός και μητρός εγγονοί και αδελφοί, ως και οι ορφανοί μόνον πατρός ή μητρός αδελφοί ή εγγονοί εφ' όσον ο επιζών γονεύς λογίζεται κατά τα ανωτέρω ως μέλος οικογενείας του ησφαλισμένου, μέχρι συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας των και εφ' όσον είναι άγαμο.
[Η παρ. 1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο μόνο του Π.Δ. 1362/1981 (ΦΕΚ Α' 339)].
2. Τα πρόσωπα τ' αναφερόμενα εν τη προηγουμένη παραγράφω θεωρούνται ως μέλη της οικογενείας του ασφαλισμένου ή του συνταξιούχου ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής, εφ' όσον συμβιούσι μετ' αυτού και η συντήρησις των, προκειμένου περί των υπό στοιχεία β, γ και δ κατηγοριών, βαρύνει κυρίως αυτόν. Θεωρείται ότι υπάρχει συμβίωσις και εάν δια σοβαρούς λόγους, ορισθησομένους δια κανονισμού, ο σύζυγος ή ο σύζυγος ή τα τέκνα, δεν διαμένουσι προσωρινώς υπό την αυτήν στέγην.
3. Δύναται κατά τας διατάξεις Κανονισμού, η ιατρική περιθαλψις να παρέχεται εν όλω ή εν μέρει εις τα τέκνα και μετά την συμπλήρωσιν του κατά την παράγραφον 1 ορίου ηλικίας, εφ' όσον είναι ανίκανα προς πάσαν εργασίαν.

Άρθρο 34 Εργατικόν ατύχημα και επαγγελματική νόσος

1. Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφάλισως, δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν. Εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν μη επελθόν όμως εν τη εκτελέσει ή εξ αφορμής της εργασίας δια την χορήγησιν των ανωτέρω παροχών, αρκεί η συμπλήρωσις του ημίσεος μόνον αριθμού ηερών εργασίας των υπό των ανωτέρω άρθρον οριζομένων. Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία της βεβαιώσεως των ατυχημάτων και επί επαγγελματικών ασθενειών το είδος αυτών. Δια κανονισμού θέλουσι ορισθή ωσαύτως αι επιχειρήσεις και τα ελάχιστα όρια χρόνου διαρκείας της εργασίας εις αυτάς, δια την απόκτησιν δικαιώματος επί των ασφαλιστικών παροχών λόγω επαγγελματικής ασθένειας κατά τα ανωτέρω.

2. Εάν δια δικαστικής αποφάσεως βεβαιούται, ότι το ατύχημα εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, οφείλεται εις δόλον του εργοδότη ή του υπ' αυτού προστηθέντος προσώπου, ο εργοδότης υποχρεούται όπως καταβάλη:

α) Εις το Ι.Κ.Α., πάσαν την δαπάνην τούτου, την προκληθείσαν εκ της λόγω του ατυχήματος χορηγήσεως παροχών και

β) Εις τον παθόντα ή εν περιπτώσει θανάτου τούτου εις τα κατά το άρθρον 28 πρόσωπα, την διαφοράν μεταξύ του ποσού της κατά τον Αστικόν Κώδικα ανηκούσης αυτοίς αποζημιώσεως κα του ολικού ποσού των κατά τον παρόντα νόμον χορηγητέων αυτοίς παροχών. Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος υπολογισμού των εν εδαφίω α' της παραγράφου ταύτης δαπανών.

Άρθρο 35

Επίδομα ασθενείας και ανεργίας

1. Ο ησφαλισμένος δικαιούται επιδόματος ασθενείας, εάν δε παρέχη εξηρητημένην εργασίαν και επιδόματος ανεργίας, εφ' όσον συντρέχουσιν αι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Δεν λαμβάνει σύνταξιν εκ του Ι.Κ.Α.

β) Επραγματοποίησε 100 τουλάχιστον ημέρας εργασίας προκειμένου περί παροχής επιδόματος ασθενείας και 150 τουλάχιστον, προκειμένου περί παροχής επιδόματος ανεργίας, κατά το ημερολογιακόν έτος, το αμέσως προηγούμενον της αναγγελίας της ασθενείας ή της ανεργίας ή κατά το προηγούμενον της τοιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζόμενων εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει εις τας άνω 100 ή (150) ημέρας εργασίας των πραγματοποιηθεισών κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου. *[Τα εδάφια από: «και 150...» μέχρι «...ανεργίας» καταργήθηκαν με τη γενική διάταξη του άρθ.37 του Ν.Δ.2961/1954]*

[Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β', καταργήθηκε με τη παρ.2 του άρθ.2 του Ν.3464/1956]

β_α. Προκειμένου για οικοδόμους οι παραπάνω ημέρες εργασίας μειώνονται σε 80. Η μείωση αυτή ισχύει εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει 200 τουλάχιστον ημέρες εργασίας σε οικοδομικές εργασίες μέσα στα δύο ημερολογιακά έτη, τα αμέσως προηγούμενα της αναγγελίας της ασθενείας ή μέσα στο προηγούμενο της αναγγελίας 30μηνον, μη συνυπολογιζόμενων όμως των ημερών που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 30μηνου.

[Το εδάφιο β_α' της παρ. 1 του άρθρου 35 προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 11 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

γ) Συνεπεία ασθενείας, μη οφειλομένης εις πταίσμα αυτού, απέχει της εργασίας αυτού, ή τυγχάνει άνεργος.

δ) Η αποχή λόγω ασθενείας εκ της εργασίας διήρκεσε πλέον των τριών τουλάχιστον ημερών ή η ανεργία διήρκεσε πλέον του 15θήμερου από της αναγγελίας των εις το Ι.Κ.Α. και επί αυτοτελώς εργαζομένου ή προαιρετικώς συνεχίζοντος την ασφάλισιν συμφώνως τω άρθρω 41, η ασθένεια διήρκεσε πλέον του υπό Κανονισμού ορισθησομένου χρόνου,εκτός εάν ο ησφαλισμένος εισήχθη εις θεραπευτήριον, οπότε από της εισαγωγής του εφαρμόζονται αι επί των παρεχόντων εξηρητημένην εργασίαν διατάξεις.

ε). Όταν πρόκειται για επιδότηση πέρα από 182 ημέρες σύμφωνα με την παρ.5α του άρθρου 38 απαιτείται αντί των προϋποθέσεων του εδαφ. β' της παρ. αυτής η πραγματοποίηση τριακοσίων (300) το λιγότερο ημερών εργασίας μέσα στα δύο ημερολογιακά χρόνια τα αμέσως προηγούμενα από εκείνο της αναγγελίας της ασθενείας ή μέσα στο προηγούμενο της αναγγελίας αυτής 30μηνον.Στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν συνυπολογίζονται για τη

συμπλήρωση των 300 ημερών εργασίας οι ημέρες που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 30μήνου.

[Το εδάφιο ε' προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 3 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ Α' 111)]

στ'. Όταν πρόκειται για επιδότηση πάνω από 360 ημέρες σύμφωνα με την παρ. 5β του άρθρου 38, αντί των προϋποθέσεων των εδ. β' και ε' της παραγράφου αυτής, πρέπει ο ασφαλισμένος να έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που προβλέπονται από την παρ. 1β του άρθρου 28 όπως ισχύει κάθε φορά, για τη χορήγηση σύνταξης λόγω αναπηρίας».

[Το εδάφιο στ' προστέθηκε με τη παρ.2 του άρθ.11 του Ν. 1759/1988]

2. Ο ησφαλισμένος πληρών κατά τον χρόνον της στρατεύσεως του ως κληρωτού, τας προϋποθέσεις του υπό στοιχείον β' εδαφίου της προηγουμένης παραγράφου, δικαιούται επιδόματος ασθένειας συντρεχόντων των όρων των εδαφίων α',γ' και δ' της αυτής παραγράφου επί εξ μήνας από της απολύσεως των εκ των τάξεων του στρατού.

[Η παρ.2 προστέθηκε με την παρ.2 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

Άρθρο 36

1. Το Ι.Κ.Α., υποχρεούται να εξευρίσκη κατάλληλον εργασίαν δια των γραφείων ευρέσεως εργασίας εις τους ησφαλισμένους. Μέχρις εξευρέσεως καταλλήλου εργασίας, καταβάλλεται επίδομα ανεργείας, υπο τας ακόλουθους προϋποθέσεις:

α) Εάν είναι ικανός προς εργασίαν και ελεύθερος να παράσχη ταύτην. Ο ησφαλισμένος θεωρείται πληρών την προϋπόθεσιν ταύτην κατά τον χρόνον της επαγγελματικής μετεκπαιδεύσεως, κατά τους υπό των σχετικών κανονισμών τιθεμένους περιορισμούς.

β) Εάν ενεγράφη ως άνεργος εις το αρμόδιον γραφείον ευρέσεως εργασίας του Ι.Κ.Α. ως δια κανονισμού ορισθήσεται, και παρουσιάζεται ανελλιπώς εις τούτο, εκτός εάν δια του κανονισμού προβλεφθή απαλλαγή από της τελευταίας ταύτης υποχρεώσεως, εις τας περιπτώσεις, καθ' ας ήθελε κριθή ότι η εφαρμογή της είναι καταπιεστική δια τον άνεργον ή δεν εξυπηρετεί τον υπό ταύτης επιδιωκόμενον σκοπόν.

γ) Ησφαλισμένος αδικαιολογήτως μη συμμορφούμενος προς την υποχρέωσιν είτε περί υποβολής αιτήσεως προς εύρεσιν εργασίας, και τακτικής εμφανίσεως εις το γραφείον ευρέσεως εργασίας, είτε περί αποδοχής καταλλήλου εργασίας προσφερομένης αυτώ, δεν δικαιούται επιδόματος δια την εβδομάδα καθ' ην δεν συνεμορφώθη προς τας υποχρεώσεις ταύτης, ή αναλόγως των εκάστοτε περιπτώσεων κατά την κρίσιν του αρμοδίου ασφαλιστικού οργάνου και δια περίοδον μακροτέραν μη υπερβαίνουσαν όμως τας τέσσαρας εβδομάδας τας επομένας ταύτης.

2. Προς καθορισμόν της καταλληλότητος της προσφερομένης εργασίας και διαπίστωσιν της δεδικαιολογημένης ή μη αρνήσεως αποδοχής ταύτης, κατά τας ως άνω διατάξεις, λαμβάνεται υπ' όψει και η έκτασις των εκ ταύτης κινδύνων υγείας, ασφαλείας και ηθικής του ησφαλισμένου, και σωματικά και πνευματικά του ικανότητες και η προηγουμένη επαγγελματική του προπαίδευσις, η πείρα τούτου και αι προηγούμεναι αποδοχαί του, η διαρκεια της ανεργίας του, αι πιθανότητες ευρέσεως εργασίας της ειδικότητος του, η αποστασις από της κατοικίας του ένθα προσφέρεται αυτώ εργασία και αι πιθανότητες εξευρέσεως εργασίας εις τον τόπον της κατοικίας του. Κανονισμός θέλει προβλέψει την δυνατότητα μετακινήσεως δαπάναις του Ι.Κ.Α. του ανέργου εις άλλας περιφερείας, όπου υπάρχει κατάλληλος προς ανάληψιν εργασίας.

3. Τηρουμένων των λοιπών προϋποθέσεων του παρόντος δεν θεωρείται αδικαιολόγητος άρνησις αποδοχής προσφερομένης εργασίας, συνεπαγομένη στέρησιν δια του παρόντος προβλεπομένου επιδόματος.

α) Εάν η προσφερομένη θέσις είναι κενή λόγω απεργίας, λοκ άουτ ή άλλης συλλογικής διαφοράς εργασίας.

β) Εάν αι αποδοχαί, αι ώραι, ή έτεραι συνθήκαι της προσφερομένης εργασίας, είναι ουσιωδώς μειονεκτικώτεραι εις ομοίαις εργασίας εν τη περιοχή.

γ) Εάν δια την πρόσληψιν του εις την προσφερομένην εργασίαν τίθενται περιοριστικοί όροι της συνδικαλιστικής του ελευθερίας.

4. Αι ημέραι απεργίας δεν επιδοτούνται.

5. Το επίδομα διακόπτεται πέντε ημέρας μετά την αδικαιολόγητον άρνησιν της προσφερθείσης εργασίας.

6. Ησφαλισμένος αυτοβούλως εγκαταλείπων την εργασίαν άνευ αποχρώσεως αιτίας στερείται του επιδόματος ανεργείας.

7. Αναστέλλεται η παροχή του επιδόματος ανεργίας, εις τον όστις ανέλαβεν οιαδήποτε αυτοτελή ή εξητημένην εργασίαν . Μετά την λήξιν της ως άνω απασχολήσεως του ησφαλισμένου, συνεχίζεται η παροχή του επιδόματος εφ' όσον η λήξις λάβη χώραν εντός του έτους της επιδοτήσεως ως καθορίζεται υπό του άρθρου 38. Ο ησφαλισμένος υποχρεούται όπως αναγγείλη εντός δύο ημερών εις το Ι.Κ.Α. την κατά τ' ανωτέρω απασχόλησιν του υποκείμενος άλλως εις την ποινήν του άρθρου 54 παράγρ. Ι, α.

8. Αναστέλλεται η καταβολή του επιδόματος ανεργίας δια χρόνον από πέντε μέχρι τριάκοντα ημερών, επιτρεπομένης και της οριστικής διακοπής αυτού, εν περιπτώσει καθ' ην ο επιδοτούμενος άνεργος άνευ αποχρώντος λόγου δεν συμμορφούται προς τας υποδείξεις του Ι.Κ.Α. Η λήψις συντάξεως ή επιδοματος, εξαιρουμένων των επιδομάτων λοχείας, κυοφορίας και θηλάσεως των χορηγουμένων παρ' οιουδήποτε Ασφαλιστικού Οργανισμού, συνεπάγεται αναστολήν της καταβολής του επιδόματος ανεργίας. Εάν το επίδομα ανεργίας είναι ανώτερον της συντάξεως ή του επιδόματος, ο ησφαλισμένος λαμβάνει την επί πλέον διαφοράν.

9. Εάν καταγγελία συμβάσεως εργασίας αναγγελθείσα κατ' άρθρον 9 του νόμου 118/1945 εις το Ι.Κ.Α. ηκυρώθη δια δικαστικής αποφάσεως ή ανεκλήθη ως άκυρος παρά του καταγγέλλοντος, ο εργοδότης καταβάλλων εις το μισθωτόν τας αποδοχάς αυτού, υποχρεούται να παρακρατήσει δια λογαριασμόν του Ι.Κ.Α. τα πάρα τούτου εις τον μισθωτόν καταβληθέντα επιδόματα ανεργίας. Ο εργοδότης δικαιούται να μη καταβάλη τους οφειλομένους μισθούς εν όσω ο μισθωτός δεν τω προσκομίζει πιστοποιητικόν του Ι.Κ.Α. περί των υπ' αυτού εισπραχθέντων επιδομάτων ανεργίας. Ο εργοδότης παρακρατών τ' ανωτέρω επιδόματα ως εντολοδόχος και δια λογ/σμόν του Ι.Κ.Α., οφείλει ν' αποδώση ταύτα εις αυτό εντός 15 ημερών. Εάν δεν προβή εις την παρακράτησιν ταύτην οφείλει να καταβάλη ίσον ποσόν εις το Ι.Κ.Α., ευθυνόμενος έναντι αυτού, ως εάν είχε παρακρατήσει ταύτα. Τα εκ του ανωτέρου λόγου οφειλόμενα ποσά του εργοδότη προς το Ι.Κ.Α. εισπράττονται κατά τα εν άρθροις 26 παρ. 6 και 27 παρ. 1 εδ. 1 του Α.Ν. 1846/51 οριζόμενα.

[Η παρ. 9 προστέθηκε με το άρθρ. 31 του Ν.Δ. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)].

9. (10). Εργοδότη παραλείποντες την υποβολήν δηλώσεως περί απασχολήσεως ησφαλισμένου μέχρι της επαληθεύσεως της ασφαλιστικής περιπτώσεως, ως και εργοδότη, μη συμμορφούμενοι προς τας υπό των διατάξεων των εδαφίων α', β' και δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 26 επιβαλλομένας αυτοίς υποχρεώσεις, υποχρεούνται εις αποκατάστασιν πάσης δαπάνης, εις ην ήθελεν υποβληθή το Ι.Κ.Α. εκ της χορηγήσεως παροχών εις παρ' αυτών απασχολούμενα πρόσωπα. Δια τον υπολογισμόν της κατά τα ανωτέρω δαπάνης του Ι.Κ.Α. εφαρμόζονται αι διατάξεις του υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 34 προβλεπομένου Κανονισμού. Η άσκησις οιουδήποτε ενδίκου μέσου κατά σχετικών αποφάσεων του Ι.Κ.Α. δεν αναστέλλει την εκτέλεσιν αυτών.

[Η δεύτερη των παραγράφων υπ' αριθμ. «9» προσετέθη δια του άρθρου 43 του ΝΔ 2698/1953 (Α 315), προφανώς εκ παραδρομής ως προς τον αριθμόν της, διότι παρ. 9 είχε ήδη προστεθεί δια του άρθρου 31 του αυτού ως άνω ΝΔ.]

Άρθρο 37

Βάσις υπολογισμού χρηματικών παροχών

1. Δια τον υπολογισμόν των πάσης φύσεως εις χρήμα παροχών του Ι.Κ.Α., το ύψος των οποίων εξαρτάται εκ του υποκειμένου εις ασφαλιστικήν εισφοράν μισθού, οι ησφαλισμένοι κατατάσσονται εις τας κατωτέρω ασφαλιστικάς.

Κλάσεις:

[Παραλείπεται πίνακας]

Εάν ο ασφαλισμένος στην ίδια χρονική περίοδο δεν έχει πραγματοποιήσει χίλιες (1.000) τουλάχιστο ημέρες εργασίας, για τον προσδιορισμό του τεκμαρτού ημερομισθίου υπολογισμού της σύνταξης συνυπολογίζονται και οι αποδοχές ημερών εργασίας της αμέσως προηγούμενης χρονικής περιόδου μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός των χιλίων (1.000) ημερών.

Σε κάθε περίπτωση δεν λαμβάνονται υπόψη αποδοχές πέραν του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης, όπως αυτό ισχύει κατά την καταβολή των εισφορών. Για τον προσδιορισμό των ανωτέρω συνολικών αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε, έτος λαμβάνονται υπόψη αναπροσαρμοσμένες κατά το λογο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 15ης ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους πριν από την υποβολή της αίτησης προς το τεκμαρτό ημερομισθιο της ίδιας ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του έτους στο οποίο ανάγονται οι αναπροσαρμοζόμενες αποδοχές.

Για την κατάταξη σε μια από τις ασφαλιστικές κλάσεις της παρ. 1 του άρθρου 37 του Α.Ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα λαμβάνονται υπόψη τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων όπως αυτά ισχύουν το Δεκέμβριο του έτους πριν από την υποβολή της αίτησης.

[Η παρ. 2 του άρθρου 37 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 30 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α' 184)]

3. Δια τον υπολογισμόν του επιδόματος ασθενείας λαμβάνονται υπ' όψιν το τεκμαρτόν ημερομίσθιον της ασφαλιστικής κλάσεως της καθοριζομένης βάσει του μέσου όρου των κατά την προηγούμενην παράγραφον αποδοχών, των τριάκοντα τελευταίων ημερών εργασίας, εντός του αμέσως προηγούμενου της αναγγελίας της ανικανότητος ημερολογιακού έτους. Εάν η ανικανότης οφείλεται εις ατύχημα ή επαγγελματικήν νόσον και δεν υπάρχουν ημερομίσθια κατά το περί ου ανωτέρω χρονικόν διάστημα, λαμβάνεται υπ' όψιν το τεκμαρτόν ημερομίσθιον της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ην κατατάσσεται ο ησφαλισμένος εν μεν της πρώτης περιπτώσει βάσει του ημερομισθίου της ημέρας του ατυχημάτος εν δε τη δευτέρω περιπτώσει, βάσει της τελευταίας ημέρας εργασίας.

4. α) Τα όρια ημερήσιων μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια ετών έως και 2001, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν από 1.1.2002 για κατάταξη των ασφαλισμένων και συναξιούχων σε αστική κλάση σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, εκφράζονται σε ευρώ, τα μεν πρώτα με τρία δεκαδικά ψηφία παραλειπομένων των λοιπών που προκύπτουν από τη μετατροπή, τα δε δεύτερα, καθώς και το ανώτατο όριο της 28ης ασφαλιστικής κλάσης με δύο δεκαδικά ψηφία σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες μετατροπής και στρογγυλοποίησης του Ν. 2842/2000. Το κάτω όριο του ημερήσιου μισθού κάθε ασφαλιστικής κλάσης, εκτός της πρώτης, διαφοροποιείται του άνω ορίου του ημερήσιου μισθού της προηγούμενης ασφαλιστικής κλάσης με προσαύξηση ενός χιλιοστού του ευρώ (0,001).

β) Τα όρια των ημερήσιων μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια ασφαλιστικών κλάσεων της παραγράφου 1 αναπροσαρμόζονται εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης που χορηγείται κάθε φορά στις συντάξεις του Ι.Κ.Α. και από την ίδια ημερομηνία. Σε περίπτωση κλιμακωτών αυξήσεων λαμβάνεται υπόψη το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης. Τα ποσά των ορίων ημερήσιων μισθών των ασφαλιστικών κλάσεων και των τεκμαρτών ημερομισθίων, που προκύπτουν κάθε φορά εκ της αναπροσαρμογής στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό. Το κάτω όριο του ημερήσιου μισθού κάθε ασφαλιστικής κλάσης, εκτός της πρώτης, διαφοροποιείται του άνω ορίου του ημερήσιου μισθού της προηγούμενης ασφαλιστικής κλάσης με προσαύξηση ενός λεπτού του ευρώ (0,01).

[Η παρ. 4, τίθεται όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 26 του Ν. 2972/2001 (ΦΕΚ Α' 291)].

5. Δια τον καθορισμόν της βάσεως υπολογισμού των συντάξεων των απονομομένων κατά το χρονικόν διάστημα από της κατά την προηγούμενην παράγραφον αυξήσεως των ορίων των ασφαλιστικών κλάσεων και των τεκμαρτών ημερομισθίων, μέχρι και του κατά την παράγραφον 9 του άρθρου 29 ανακαθορισμού των συντάξεων, λαμβάνεται το τεκμαρτόν ημερομίσθιον της οικείας ασφαλιστικής κλάσεως, ως τούτο ίσχυε προ της κατ' ανωτέρω αυξήσεως των ορίων των και των αντιστοιχούντων εις ταύτας τεκμαρτών ημερομισθίων.

6. Προς συμπλήρωσιν του εν παραγράφω 1 πίνακος τίθενται εν ισχύι αι κάτωθι ασφαλιστικά κλάσεις: Ημερ. μισθός Ασφαλ. Τεκμ.ημερ. εκ δραχ. Κλάσις εκ δραχ. από μέχρι 540,05 580 XVI 560 580,05 620 XVII 600 620,05 660 XVIII 640 660,05 700 XIX 680 700,05 740 XX 720 740,05 780 XXI 760 780,05 και άνω XXII 800 Αι κλάσεις XVI, XVII, XVIII, ισχύουν από της 1ης του μεθεπομένου μηνός της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αι δε κλάσεις XIX, XX, XXI και XXII σταδιακώς εντός διετίας δι' αποφάσεως του Δ.Σ. το Ιδρύματος, εγκρινομένης παρά του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών και δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Εάν εν τω μεταξύ ηυξήθησαν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της παραγράφου 4, τα όρια και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των εν παραγράφω 1 ασφαλιστικών κλάσεων, αι κατά τ' ανωτέρω προστιθέμεναι κλάσεις τίθενται εν ισχύι αυξανομένων των ορίων των και των τεκμαρτών ημερομισθίων κατά το αυτό ποσοστόν.

7. Αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 εφαρμόζονται αποκλειστικώς δια την χορήγησιν συντάξεως ή επιδόματος κατόπιν αιτήσεως υποβαλλομένης μετά την έναρξιν ισχύος της παρούσης».

[Το άρθρο 37 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 321/1976 (ΦΕΚ Α' 112)]

Άρθρο 38

Ποσόν επιδόματος ασθενείας

1. Το ποσόν του επιδόματος ασθενείας και ανεργίας ισούται προς τα 50% του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος κατά το άρθρον 37 του παρόντος.

Κατ' εξαίρεση το ποσό του επιδόματος ασθενείας των πρώτων δεκαπέντε (15) ημερών, των αμέσως επομένων των κατά το εδ. δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 ημερών αποχής από την εργασία λόγω ασθενείας, ισούται με το 50% του κατά το προηγούμενο εδάφιο καθοριζόμενου ποσού.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζονται προκειμένου για εργατοτεχνίτες οικοδόμους. Για την κάλυψη της επιβάρυνσης από τη χορήγηση του επί πλέον ποσού αυξάνεται κατά 1% το ποσοστό Κλάδου Ασθενείας σε χρήμα και βαρύνει εξ ολοκλήρου τους εργοδότες που απασχολούν οικοδόμους. Κάθε δύο χρόνια καταρτίζεται αναλογιστική μελέτη και το παραπάνω ποσοστό ανακαθορίζεται σύμφωνα με τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής.

[Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 38 προστέθηκε με το άρθρο 11 παρ. 3 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

[Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 προστέθηκε με το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 1880/1990 (ΦΕΚ Α' 39)]

2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφον ποσόν επιδόματος ασθενείας και ανεργίας προσαυξάνεται κατά 10 % δι' έκαστον προστατευόμενον παρά του επιδοματούχου μέλους οικογενείας του εκ των εν άρθρω 33 αναφερομένων.

Εν ουδεμία όμως περιπτώσει το ποσόν του ημερησίου επιδόματος μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών δύναται να είναι ανώτερον του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ημερομισθίου της V ασφαλιστικής κλάσεως ουδέ του 70% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπολογίζεται το επίδομα. Δια Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδομένου τη προτάσει του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, κατά γνώμην του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., δύναται να ορίζεται ως ανώτατον ποσόν του ημερησίου επιδόματος μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών τοιούτον τεκμαρτού ημερομισθίου ασφαλιστικής κλάσεως ανωτέρας της V τοιαύτης.

[Το δεύτερον εδάφιο της παραγρ. 2, τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 321/1976 (ΦΕΚ Α' 112)]

Προκειμένου περί ησφαλισμένων μαθητευομένων, κατά την έννοιαν του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 25, το ποσόν του επιδόματος ανεργίας μειούται εις το ήμισυ, δεν δύναται δε να καταβάλλεται δια χρονικόν διάστημα μείζον των 120 ημερών.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 30 παρ. 2 του Ν.Δ. 2698/1953, (ΦΕΚ Α' 315)]

γ'. Το ποσό του ημερησίου επιδόματος ασθενείας, που δικαιούται ο ασφαλισμένος, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου 1 με τις προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βαρών, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 3ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, ούτε και του 35% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης με την οποία υπολογίζεται το επίδομα.

[Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 35 προστέθηκε με το άρθρο 11 παρ. 4 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

3. Το επίδομα ασθενείας καταβάλλεται προκειμένου περί ησφαλισμένων παρεχόντων εξηρημένην εργασίαν από της 4ης ημέρας και προκειμένου περί προαιρετικώς συνεχιζομένων την ασφάλισιν ή αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων και υπό την επιφύλαξιν της τελευταίας διατάξεως του εδαφίου δ' του άρθρου 35 (εισαγωγή εν θεραπευτηρίω) από της υπό του κανονισμού ορισθησομένης ημέρας εργασίας, μετά την αναγγελίαν της ανικανότητος εις την υπηρεσιαν του Ι.Κ.Α. Προκειμένου περί ανικανότητος οφειλομένης εις ατύχημα, το επίδομα καταβάλλεται από της ημέρας της αναγγελίας. Το επίδομα δεν καταβάλλεται δια πλείονας των 180 ημερών δια την αυτήν ασθένειαν, ουδέ δια πλείονας των 180 ημέρας εντός του αυτού ημερολογιακού έτους. Από 1ης Ιανουαρίου 1954, εάν η ανικανότης οφείλεται εις την φυματίωσιν, το επίδομα δεν καταβάλλεται δια πλείονας των 360 ημερών. Δια τους ησφαλισμένους τους δικαιουμένους επιδόματος και νοσηλευομένους εις πάσης φύσεως θεραπευτήρια δαπάναις του Ιδρύματος, το ποσόν του επιδόματος μειούται, εφ' όσον δεν βαρύνονται με την συντήρησιν μελών οικογενείας εκ των εν άρθρω 33 αναφερομένων κατά τα δύο τρίτα.

[Η παράγραφος 3 τίθεται όπως αντικατεστάθη με το άρθρο 39 του ΝΔ 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315)]

4. Το Ι.Κ.Α. δικαιούται να αναστείλη, κατά τον εκδοθησόμενον σχετικόν Κανονισμόν, την πληρωμήν του επιδόματος ασθενείας, εφ' όσον διαπιστωθή προσηκόντως ότι ο δικαιούχος επεδείνωσε την κατάστασιν του συνεπεία μη τηρήσεως των υποχρεώσεων του περί της οφειλομένης συμπεριφοράς των ασθενών ή δεν συνεμορφώθη προς τα υποδειχθέντα μέτρα προς βελτίωσιν της καταστάσεως του.

5. Το επίδομα ασθενείας και ανεργίας καταβάλλεται και δια τας μη εργασίμους ημέρας.

5α. Το επίδομα ασθενείας που προβλέπεται από τις παρ. 1-5 του άρθρ. αυτού καταβάλλεται για 360 ημέρες για την ίδια ασθένεια, εφόσον ο δικαιούχος έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που ορίζονται από το εδαφ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 35».

[Η παρ. 5α) προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 2 του Ν. 1469/1984, (ΦΕΚ Α' 111)].

5β. Το επίδομα ασθενείας, που προβλέπεται από τις παρ. 1-5 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται για 720 ημέρες για την ίδια ασθένεια, εφ' όσον ο δικαιούχος έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που ορίζονται στο εδ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 35.

[Η παρ. 5β' του άρθρου 38 προστέθηκε με το άρθρο 11 παρ.5 του Ν. 1759/1988 (ΦΕΚ Α' 50)]

6. Ησφαλισμένοι έχοντες εξαντλήσει μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος το ισχύον όριον επιδοτήσεως λόγω φυματιώσεως ή επιδοτούμενοι λόγω φυματιώσεως κατά την δημοσίευσιν του παρόντος, μη πληρούντες δε τας κατά νόμον χρονικάς προϋποθέσεις προς συνταξιοδότησιν, δικαιούνται ειδικού μηνιαίου βοηθήματος εκ δραχμών τριακοσίων (300) εφ' όσον:

α) είναι ανάπηροι συνεπεία φυματιώσεως μη δυνάμενοι να κερδίζουν δι' εργασίας ανταποκρινομένης εις τας δυνάμεις τας δεξιότητας, την μόρφωσιν και την συνθήκη επαγγελματικήν αυτών απασχόλησιν πλέον του ημίσεος (1/2) εκείνου όπερ συνήθως κερδίζει εν τη αυτή περιφερεία και επαγγελματική κατηγορία σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως, και

β) έχουν πραγματοποιήσει μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος 350 τουλάχιστον πραγματικές ημέρας εργασία εις την ασφάλισιν των κλάδων ασθενείας και συντάξεων του Ι.Κ.Α. ή προκειμένου περι ησφαλισμένων εις το Ι.Κ.Α. δια την ως άνω ασφάλισιν, οίτινες ήρχισαν επιδοτούμενοι συνεπεία της φυματιώσεως προ της 1-8-1951 ασχέτως πραγματοποιηθέντος αριθμού ημερών εργασίας, εφ' όσον δικαιούνται των εις είδος παροχών ασθενείας. Του αυτού ως άνω βοηθήματος δικαιούνται, συντρεχούσης της κατά το υπό στοιχείον α' εδάφιον αναπηρίας και ησφαλισμένοι μη δικαιωθέντες μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος επιδόματος ασθενείας συνεπεία φυματιώσεως τυχόντες όμως σανατοριακής περιθάλψεως εφ' όσον πάντως έχουν πραγματοποιήσει τας εν τω υπό στοιχ. β' εδαφίω οριζόμενας ημέρας εργασίας, δεν πληρούν δε τας χρονικάς προϋποθέσεις δια συνταξιοδότησιν. Το κατά τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου χορηγούμενον βοήθημα αποτελεί ειδικήν προσωποπαγή παροχήν χορηγουμένην εφ' όσον υφίσταται η κατά το υπό στοιχ. α' εδάφιον οριζόμενη αναπηρία. Εφ' όσον η ως άνω αναπηρία των λαμβανόντων το βοήθημα φυματικών μειωθή κάτω του 1/2, αλλ' ουχί και του 1/3, ούτοι συνεχίζουν λαμβάνοντες το ως άνω βοήθημα, εφ' όσον χρόνον διαρκεί η ως άνω μειουμένη αναπηρία, αλλ' ουχί πλέον της διετίας. «Βοηθηματούχοι ανάπηροι υπό την έννοιαν της περιπτώσεως α' της παρούσης παραγράφου (αναπηρία 1/2) συμπληρούντες το 50ον έτος της ηλικίας των και λαμβάνοντες συνεπεία της τοιαύτης αναπηρίας των επί επταετίαν τουλάχιστον συνεχώς ή διακεκομμένως το βοήθημα φυματικού ως και οι εξ αυτών λαμβάνοντες τούτο επί δεκαετίαν τουλάχιστον ανεξαρτήτως δε ορίου ηλικίας, δεν υπόκεινται εις περαιτέρω Υγειονομικήν εξέτασιν, εφ' όσον η τοιαύτη αναπηρίας των έχει κριθή τρις τουλάχιστον παρά Υγειονομικής Επιτροπής. Ησφαλισμένοι φυματικοί πληρούντες τας εν τω προηγουμένω εδαφίω προϋποθέσεις, δι' ους η καταβολή του βοηθήματος έχει διακοπή λόγω εξαντλήσεως της, περί ης το τέταρτον εδάφιον της περιπτώσεως β' της παρούσης παραγράφου, διετίας δύναται να υπαχθώσιν εις την διαταξιν του ανωτέρω εδαφίου κατόπιν αιτήσεως των, υποβαλλομένης εντός διμήνου απο της δημοσιεύσεως του παρόντος, εφ' όσον είναι ανάπηροι κατά την έννοιαν της περιπτώσεως α' του πρώτου εδαφίου της παρούσης. Τα τυγχάνοντα κατά τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου βοηθήματος πρόσωπα ως και τα μέλη οικογενείας αυτών δικαιούνται εφ' όσον διαρκεί η καταβολή του βοηθήματος των εις είδος παροχών ασθενείας. Δια την χορήγησιν του βοηθήματος απαιτείται αίτησις των ενδιαφερομένων, ήτις δέον να υποβληθή εντός τριμήνου το πολύ από της δημοσιεύσεως του παρόντος και προκειμένου περι επιδοτούμενων, ων η επιδότησις λήγει μετά την δημοσίευσιν του παρόντος εντός μηνός από της λήξεως της επιδοτήσεως». Δύνανται οι δυνάμει της παρούσης παραγράφου τυγχάνοντες βοηθήματος ησφαλισμένοι, εφ' όσον έχουν εξαντλήσει διετίαν μετά την έκλειψιν των προϋποθέσεων παροχής περιθάλψεως να επιλέξουν το εν άρθρω 31 παρ. 3 βοήθημα. Το δικαίωμα επιλογής άπαξ μόνον δύναται να ασκηθή.

[Η παρ.6 προστέθηκε με την παρ.2 του άρθρου 7 του Ν.Δ.3762/57 (ΦΕΚ Α' 194)]

7.Πρόσωπα εξαντλήσαντα το κατά νόμον ανώτατον όριον επιδοτήσεως παρά του Ι.Κ.Α. συνεπεία ανικανότητας προς εργασίαν οφειλομένης εις την νόσον του ΧΑΝΣΕΝ υπαγόμενα κατά την έναρξιν της τοιαύτης επιδοτήσεως των και εις τον κλάδον συντάξεων του Ι.Κ.Α. αλλά μη πληρούντες τας νομίμους προϋποθέσεις προς συνταξιοδότησιν, δικαιούνται από της εξόδου των εκ του θεραπευτηρίου λοιμωδών νόσων, και επί δύο έτη μηνιαίου βοηθήματος, ου το ποσόν ορίζεται δι' αποφάσεως του Δ.Σ. μη δυναμένου πάντως να υπερβαίη το 25πλάσιον του ημερομισθίου ανειδικεύτου εργάτου. Η παροχή του ως άνω βοηθήματος αναστέλλεται, εφ' όσον ο λαμβάνων τούτο αποκερδαίνει αποδεδειγμένως εξ οιασδήποτε εργασίας πλεόν του δια της ως άνω διατάξεως οριζομένου ποσού κατά μήνα. Οι τυχόντες του κατά τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου βοηθήματος (ουχί όμως και τα μέλη οικογενείας των) δικαιούνται όλων των εις είδος παροχών ασθενείας, εφ' όσον χρόνον διαρκεί η καταβολή του βοηθήματα. Του ανωτέρω μηνιαίου βοηθήματος δικαιούνται από της ισχύος του παρόντος και οι ησφαλισμένοι οι λόγω φυματιώσεως των οφθαλμών με βαθμόν αναπηρίας 66,6% και άνω τυχόντες επί 5ετίαν τουλάχιστον του αντιτίμου τροφής ανεξαρτήτως αριθμού πραγματοποιηθέντων ημερομισθίων. Συνταξιούχοι Χανσενικοί δύνανται κατ' επιλογήν των να τύχωσι αντί της λαμβανομένης συντάξεως του κατά τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου βοηθήματος.

[Η τελευταία περίοδος της παρ. 7 προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 24 του Ν.Δ. 4577/1966 (ΦΕΚ Α' 230)].

[Η προτελευταία παράγραφος της παρ. 7, προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 5 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103).

[Οι παράγραφοι 6 και 7 προστέθησαν με το άρθρο 7 παρ. 2 του Ν.Δ. 3762/1957 (ΦΕΚ Α' 194)]

Άρθρο 39

Επιδόματα Μητρότητας.

Η ησφαλισμένη δικαιούται παρά του Ι.Κ.Α. επί 42 ημέρας προ της πιθανής ημέρας τοκετού και επί ίσον χρόνον μετ' αυτόν επιδόματος κυοφορίας και λοχείας ίσου προς το βασικόν επίδομα ασθενείας, μετά των τυχόν προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών εφ' όσον απέχει της εργασίας. Το ως άνω επίδομα καταβάλλεται και δια τας μη εργασίμους ημέρας. Δια τα επιδόματα κυοφορίας και λοχείας, δεν ισχύουν οι εν άρθρω 38 προβλεπόμενοι περιορισμοί, όσον αφορά το ανώτατον όριον κατά ποσόν του επιδόματος ασθενείας. Τα επιδόματα κυοφορίας και λοχείας εν ουδεμιά περιπτώσει δύνανται να είναι κατώτερα του τεκμαρτού ημερομισθίου της 1ης ασφαλιστικής κλάσεως. Δια την παροχήν των ανωτέρω επιδομάτων δέον όπως η ησφαλισμένη εππραγματοποίησε 200 τουλάχιστον ημέρας εργασίας κατά τα δύο τελευταία έτη τα προηγούμενα της πιθανής ημέρας τοκετού.

Άρθρο 40

Εξόφλησις ειδική προστασία και παραγραφή παροχών.

1. Αι παροχαί του Ι.Κ.Α., εκτός αν άλλως ο Νόμος ρητώς ορίξη καταβάλλονται εις χρόνον και κατά τρόπον καθοριζόμενον δια κανονισμού, όστις θέλει προβλέψει και περί της στρογγυλεύσεως των ποσών εις χρήμα παροχών ως και των εισφορών.

2. Αιτήσεις προς απονομήν παροχών ή εξόφλησις των εις χρήμα τοιούτων δεν υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου, ουδ' εις πληρωμήν οιοδήποτε φόρου. Πάσαι αι πράξεις δικαστικάί, διοικητικάί και εξώδικοι προς αναγνώρισιν, δικαστικήν επιδίωξιν ή πραγματοποίησιν των εν λόγω παροχών απαλλάσσονται παντός τέλους των δια πληρεξουσία καταβλητέων συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων μη δυναμένων να υπερβώσι το 1/3 των νομίμων. Δύνανται δια Κανονισμού να επιτραπή υπ' ωρισμένας προϋποθέσεις η προσαγωγή ιδιωτικών πληρεξουσίων.

3. Αι εις χρήμα παροχαί του Ι.Κ.Α. δεν εκχωρούνται ουδέ κατάσχονται.

Εξαιρετικώς επιτρέπεται η κατάσχεσις μέχρι του 1/4 του ποσού της συντάξεως λόγω διατροφής συζύγου, κατιόντων ή ανιόντων. Αντίθετος γενική ή ειδική διαταξίς της κειμένης νομοθεσίας, δεν ισχύει ως προς το Ι.Κ.Α.

[Η παρ.3 τίθεται όπως αντικατεστάθη με την παρ.1 του άρθρου 15 του Ν.4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

4. Πάσα παροχή εις χρήμα αχρεωστήτως καταβληθείσα υπό του Ι.Κ.Α. ως και η αξία των εις είδος τοιούτων, τα της αποτιμήσεως των οποίων θέλει προσδιορίσει Κανονισμός, επιστρέφονται εντόκως προς 5 % αναζητούνται δε κατά τας διατάξεις περί αναγκαστικής εισπράξεως των καθυστερουμένων εισφορών του Ιδρύματος. Συμψηφισμός κατά δόσεις με τας κατά τον παρόντα νόμον χορηγουμένας παροχάς, επιτρέπεται μόνον προς απόσβεσιν οφειλής των δικαιούχων προς το Ι.Κ.Α. Ο δια τονανωτέρω λόγον συμψηφισμός ενεργείται απ' ευθείας παρά του Ι.Κ.Α.

5. Εάν ο δικαιούχος οιασδήποτε εκ των παροχών εις χρήμα δηλώση άγνοιαν γραμμάτων, η προς αυτόν καταβολή ενεργείται εγκύρως επί υπογραφή εξοφλητικής αποδείξεως παρά δύο αξιοπίστων κατά την κρίσιν του ενεργούντος την πληρωμήν οργάνων, μαρτύρων, προτεινομένων παρά δικαιούχου και τη επιθέσει του δακτυλικού του αποτυπώματος.

6. Πάσαι και αξιώσεις εκ παροχών εις χρήμα της ασφαλίσεως ασθενείας παραγράφονται μετά εξή μηνας εφ' ης κατέστησαν απαιτηταί.

Απαιτηταί δόσεις συντάξεων μη εισπραχθείσαι δι' οιονδήποτε λόγον εντός έτους παραγράφονται. Η ετησία παραγραφή άρχεται από του τέλους της μηνός ον αφορά η υπό πληρωμήν σύνταξις.

Επί ανακλήσεως η εξασφάνισεως εν όλω η εν μέρει οριστικής συνταξιοδοτικής αποφάσεως του ασφαλιστικού οργάνου, δεν επιτρέπεται δι' οιονδήποτε λόγον η αναγνώρισις αναδρομικώς εις βάρος του Ι.Κ.Α. απαιτήσεως εκ συντάξεως η διαφορών συντάξεων πέραν της πενταετίας από της ημέρας καθ' ην υπεβλήθη η προς ανάκλησιν της αποφάσεως αίτησις του ενδιαφερομένου.

Επί απανεξετάσεως οριστικώς κριθείσης περιπτώσεως τη επικλήσει παρά του ενδιαφερομένου νέων κρισίμων πραγματικών στοιχείων δεν επιτρέπεται δι' οιονδήποτε λόγον η αναγνώρισις εις βάρος του Ι.Κ.Α. απαιτήσεων εκ συντάξεων η διαφορών συντάξεων προ του χρόνου υποβολής της σχετικής αιτήσεως, εκτός εάν τα στοιχεία ταύτα προκύπτουν αναμφισβήτητως εκ του συνταξιοδοτικού φακέλου του ενδιαφερομένου.

Πάσα άλλη οιαδήποτε κατά του Ι.Κ.Α. απαίτησις παραγράφεται μετά πενταετίαν.

Μετά πενταετία παραγράφονται και οι απαιτήσεις για επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών που εισπράττει κατά νόμο το Ι.Κ.Α. για λογαριασμό άλλων οργανισμών και ταμείων.

[Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 προστέθηκε με το άρθρο 21 παρ. 8 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

[Η παρ. 6 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)]

7. Κανονισμός θέλει ορίσει τον τρόπον αιτήσεως των παροχών, τα της διαπιστώσεως των απαιτούμενων προϋποθέσεων δια την χορήγησιν των, τον χρόνον πραγματοποιήσεως αυτών, τα της μειώσεως και αναστολής αυτών, τα των αρμοδίων όπως αποφασίζουν την απονομήν των οργάνων και πάσαν ετέραν σχετικήν λεπτομέρειαν εντός των πλαισίων και των γενικών κανόνων των διαγραφομένων υπό του παρόντος νόμου. Οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται ν' αξιώσι παρά των αρμοδίων οργάνων της ασφαλίσεως, την έκδοσιν εγγράφων ειδικώς ητιολογημένων αποφάσεων επί των αιτήσεων των προς ασφαλιστικήν παροχήν.

8. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικά παροχά οφειλόμεναι εις αποβιώσαντα δικαιούχον δύνανται να καταβληθώσιν κατά σειράν υπό του Ι.Κ.Α. εις την ή εις τον σύζυγον, τα τέκνα, ή τους γονείς του θανόντος άνευ ευθύνης του Ι.Κ.Α. έναντι τυχόν ετέρων δικαιούχων δυναμένων να στραφώσιν μόνον κατά του λαβόντος.

9. Οσάκις πρόκειται περί δικαιούχου ανηλίκου, μη εκπροσωπούμενου νομίμως, ή δικαιούχου νοσούντος εκ τινός των εκ άρθροις 1686κ αι 1705 του Αστικού Κώδικος αναφερομένων παθήσεων, εφ' όσον δεν υπάρχει διωρισμένος επίτροπος ή αντιλήπτωρ τούτου, ή περί ης το άρθρον 10 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3083/1954 ειδική Επιτροπή του οικείου Υποκαστήματος διορίζει προσωρινόν διαχειριστήν, δικαιούμενον να εισπράττη και διαθέτη δια τας ανάγκας του δικαιούχου τας παρά του Ιδρύματος χορηγουμένας εις αυτόν παροχάς. Δια τον διορισμόν του διαχειριστού ή ως άνω Επιτροπή κρίνει εκ των ενόντων, και προκειμένου περί νοσούντος δικαιούχου, πάντοτε επί τη προσαγωγή γνωματεύσεως της Υγειονομικής Επιτροπής του αρμοδίου Υποκαστήματος, περί της καταστάσεως της υγείας του. Η περί διορισμού προσωρινού διαχειριστού απόφασις της αυτής Επιτροπής υπόκειται εις ανάκλησιν, παύει δε ισχύουσα αφ' ης ο συνταξιούχος τεθή υπό δικαστικήν απαγόρευσιν ή υπό δικαστικόν αντιλήπτορα.

[Η παρ.9 προστέθηκε με την παρ.3 του άρθρου 15 του Ν.Δ.4476/1965]

Ασφαλισμένος του Ι.Κ.Α. δικαιούται να συνεχίσει προαιρετικά την ασφάλισή του σε έναν ή περισσότερους κλάδους του ιδρύματος :

α) Εάν αμέσως πριν από την τελευταία ημέρα εργασίας του στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. πενταετία έχει πραγματοποιήσει πεντακόσιες (500) τουλάχιστον ημέρες εργασίας στην ασφάλιση του Ιδρύματος και υποβάλλει έγγραφη δήλωση μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την τελευταία ασφάλισή του στο Ι.Κ.Α.. Η προθεσμία των δώδεκα (12) μηνών, εντός της οποίας πρέπει να υποβληθεί δήλωση προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, διακόπτεται με την υποβολή αίτησης συνταξιοδότησης, η οποία πρέπει να υποβληθεί εντός του 12μήνου. Η διακοπήσα προθεσμία αρχίζει εκ νέου από την κοινοποίηση της απόφασης που εκδίδεται επί της αιτήσεως συνταξιοδότησης.

β) Εάν έχει πραγματοποιήσει οποτεδήποτε τρεις χιλιάδες (3.000) ημέρες εργασίας στην ασφάλιση ανεξάρτητα από το χρόνο υποβολής της παραπάνω δήλωσης.

[Το πρώτο εδάφ. τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 60 παρ.3 Ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1)]

Η κατά τα ανωτέρω συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης αρχίζει από την υποβολή αίτησης και διενεργείται για 25 μέρες ασφάλισης το μήνα και 300 το χρόνο. Το ημερομίσθια που πραγματοποιήθηκαν σε προαιρετική ασφάλιση δε συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 500 ή των 3.000 ημερομισθίων για την εκ νέου συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης, εφ' όσον αυτή έχει διακοπεί για λόγους που δεν οφείλονται σε ανάληψη εργασίας ή συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας του ασφαλισμένου.

[Η παρ. 1 του άρθρου 41 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)].

[Το άνω εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 22 παρ. 1 του Ν. 1654/1986 (ΦΕΚ Α' 177)].

2. Οι ασφαλισμένοι, που συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλισή τους, υποχρεούνται να καταβάλλουν κατά μήνα ολόκληρο το ποσό εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία, κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης, κατατάσσονται με βάση τις αποδοχές της ημέρας διακοπής της εργασίας τους. Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο εισφορές δεν μπορεί να είναι κατώτερες από αυτές που αντιστοιχούν στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία εμπίπτει κάθε φορά το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη. Με βάση τις 3.000 ημέρες εργασίας, οι συνεχίζοντες προαιρετικά την ασφάλισή τους δύνανται, με έγγραφη δήλωσή τους, να κατατάσσονται στην αμέσως ανώτερη ασφαλιστική κλάση. Το δικαίωμα αυτό ασκείται μετά τη συμπλήρωση τριετίας σε κάθε ασφαλιστική κλάση και πάντως πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους.

[Η πρώτη περίοδος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.3 του άρθρου 10 του Ν.2217/1994 (ΦΕΚ Α' 83)]

Η νέα κατάσταση ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της σχετικής δήλωσης. Ο συνεχίζων προαιρετικά την ασφάλισή του δεν υποχρεούται σε καταβολή εισφορών κατά το χρόνο που λαμβάνει επίδομα ασθενείας. Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής της εισφοράς περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τότε που είναι απαιτητή, το ποσό της επιβαρύνεται με τα ίδια πρόσθετα τέλη που επιβαρύνονται οι καθυστερούμενες εισφορές του Ι.Κ.Α. Καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 24 μήνες συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για τη συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης.

[Η παρ. 2 του άρθρου 41 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

3. Συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης δεν χωρεί αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ανάπηρος κατά την έννοια του στοιχείου β' της παρ. 5 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951.

[Η παρ. 3 του άρθρου 41 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138)]

4. Οι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος συνεχίζοντες προαιρετικώς την ασφάλισιν εις το Ι.Κ.Α., κατατάσσονται οι μεν άνδρες εις την ΙΙΙ κλάσιν, αι δε γυναίκες εις την ΙΙ. Μετακλητοί υπάλληλοι του Δημοσίου δύνανται, τη αιτήσεϊ των, να υπαχθούν προαιρετικώς εις την ασφάλισιν τού Ι.Κ.Α., εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε στο άρθρο 41 με το άρθρο 2 παρ. 8 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189).

Προληπτική δράσις

1. Το Ι.Κ.Α. δύναται να λαμβάνη παν μέτρον γενικής ή ειδικής φύσεως, συντελούν εις την πρόληψιν ασθενειών και ιδία των κοινωνικών τοιούτων, ως και της αναπηρίας, και να ενισχύη προσπάθειας του Κράτους, των Δήμων ή Οργανώσεων τεινούσας εις την ανύψωσιν του επιπέδου υγιεινής, ιδιαίτερος δε των ησφαλισμένων, των συνταξιούχων και των μελών της οικογενείας αυτών.

[Το εδάφιο β' της παρούσης παραγράφου καταργείται με τα άρθρα 17 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α' 103)]

2. Το Ι.Κ.Α. δύναται να ενισχύση την δράσιν του σώματος Επιθεωρήσεως Εργασίας προς διαφύλαξιν της υγείας και σωματικής ακεραιότητος των ησφαλισμένων.

3. Το Ι.Κ.Α. δύναται να οργανώνει εκθέσεις υγιεινής, να συνιστά και συντηρή μουσεία των οργάνων και σκευών προλήψεως των ατυχημάτων εν τη εργασία και επαγγελματικών νόσων και να καταβάλη συστηματικής προσπάθειας προς εκλαίκευσιν των γνώσεων υγιεινής και ανάπτυξιν της προσοχής των ησφαλισμένων προς προφύλαξιν από των κινδύνων των απειλούντων την ζωήν των, την ακεραιότητα των, και την υγείαν των.

4. Κανονισμός θέλει ορίσει τα της εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ. ΈΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ - ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Άρθρο 43

1. Επιτρέπεται προσφυγή εναντίον των αποφάσεων των οργάνων της ασφαλίσεως αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον:

α) Την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν ή τον απ'αυτής αποκλεισμόν προσώπων ή την διάρκειαν της ασφαλιστικής σχέσεως ή την κατάταξιν του ησφαλισμένου εις επάγγελμα διαφορον εκείνου εις ο έδει να υπαχθή.

β) Τον καθορισμόν των οφειλομένων κατά το άρθρον 25 του παρόντος εισφορών ή την επιβολήν προσθέτων τελών δια καθυστερουμένης εισφοράς ή την κατ' εφαρμογήν του άρθρου 54 επαύξησιν των βαρυνόντων τους εργοδότας τμημάτων των εισφορών ή την καταβολήν δαπανών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 34 παρ. 2.

γ) Την μείωσιν ή πρόσκαιρον στέρησιν ή την πρόσκαιρον ή οριστικήν διακοπήν των παροχών της ασφαλίσεως ασθενείας ή της ανεργίας ή την άρνησιν χορηγήσεως αυτών είτε απολύτως είτε υφ' ην μορφήν ή εις έκτασιν ή υφ' ας προϋποθέσεις αιτούνται ταύτας οι ενδιαφερόμενοι.

δ) Την μείωσιν ή την πρόσκαιρον ή την οριστικήν διακοπήν ή την στέρησιν των παροχών της ασφαλίσεως αναπηρίας, γήρατος και θανάτου ή την αναστολήν ή την άρνησιν χορηγήσεως τοιούτων παροχών είτε απολύτως, είτε υφ' ην μορφήν ή εις ην έκτασιν ή υφ' ας προϋποθέσεις αιτούνται τοιαύτας οι ενδιαφερόμενοι ή συμψηφισμούς περί ων το άρθρον 40 παράγραφον 4.

2. Προκειμένου περί αποφάσεων, περί ων τα στοιχεία α' εως και γ' της προηγουμένης παραγράφου, η προσφυγή ασκείται παρά των εχόντων έννομον συμφέρον ενώπιον του πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν του οποίου κατοικεί ο προσφεύγων.

3. Αι προσφυγαί κατ' αποφάσεων, περί ων το υπό εδάφιο δ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ασκούνται παρά των εχόντων έννομον συμφέρον ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν την οποίαν κατοικεί ο προσφεύγων.

4. Η περί προσφυγής αίτησις συντάσσεται εφ' απλού χάρτου, επιδίδεται δε εντός ανατρεπτικής προθεσμίας.

5. Η άσκησις προσφυγής αναστέλλει την εκτέλεσιν της προσβαλλομένης αποφάσεως.

6. Δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας ορισθήσονται:

α) Ο τρόπος επιδόσεως και καταχωρήσεως της περί προσφυγής αιτήσεως.

β) Αι αναλόγως της φύσεως των εκκαλουμένων αποφάσεων προθεσμίαί ενασκήσεως των προσφυγών, αίτινες δεν δύναται να είναι βραχύτεραι των 30 ημερών, ουδέ μακρότεραι των τριών μηνών, από της κοινοποιήσεως των εκκαλουμένων αποφάσεων.

γ) Τα της προσεπικλήσεως, κυρίας ή προσθέτου παρεμβάσεως τριτανακοπής και ανακοπής.

Άρθρο 44

Έφεσις

1. Εναντίον των κατά προσφυγήν εκδιδόμενων αποφάσεων των πρωτοβαθμίων διοικητικών ασφαλιστικών Δικαστηρίων, ως και των αποφάσεων περί των το άρθρον 9, χωρεί έφεσις ενώπιον του Δευτεροβαθμίου διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, ασκουμένη είτε παρά του Ι.Κ.Α., είτε παρά τινός των εν τη πρωτοβαθμιά δίκη μετασχόντων.
2. Αι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του προηγούμενου άρθρου ισχύουσιν αναλόγως και επί των προσφυγών.
3. Δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας ορισθήσονται:
 - α) Ο τρόπος επιδόσεως της περί της εφέσεως αιτήσεως.
 - β) Αι αναλόγως της φύσεως των καθ' ων η έφεσις αποφάσεων προθεσμία προς ενάσκησιν αυτής, αίτινες δεν δύνανται να είναι βραχύτεραι των τριάκοντα ημερών, ουδέ μακρότεραι των τριών μηνών από της κοινοποιήσεως των σχετικών αποφάσεων.

Άρθρο 45

Αίτησις αναιρέσεως και αναθεωρήσεως

1. Κατ' αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου επιτρέπεται, εντός εξήκοντα ημερών από της κοινοποιήσεως της, αίτησις αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, δια ψευδή ερμηνείαν ή εσφαλμένην εφαρμογήν του Νόμου ή των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδόμενων κανονισμών.
2. Η περί αναιρέσεως αίτησις υποβάλλεται και εκδικάζεται κατά τας ισχυούσας περί Συμβουλίου Επικρατείας διατάξεις.
3. Κατ' εκδοθεισών οριστικών αποφάσεων, επιτρέπεται αναθεώρησις ασκουμένη ενώπιον του εκδόντος την απόφασιν δικαστηρίου κατά τας περιπτώσεις του άρθρου 785 Πολ.Δ. Την αναθεώρησιν δύναται να ζητήση παν μετασχόν εις την δίκην πρόσωπον.
4. Δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Εργασίας και Δικαιοσύνης θέλουσι καθορισθή:
 - α) Ο τρόπος επιδόσεως και καταχωρήσεως της περί αναθεωρήσεως αιτήσεως απηλλαγμένης παντός τέλους και
 - β) Αι προθεσμία ενασκήσεως αναλόγως των διαφόρων λόγων αναθεωρήσεως.

Άρθρο 46

Πρωτοβάθμια Διοικ. Ασφαλ. Δικαστήρια.

1. Δια την εκδίκασιν των εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 43 αναφερομένων προσφυγών συνιστώνται εις τας έδρας των μεγαλύτερων Υποκαταστημάτων του Ι.Κ.Α., Πρωτοβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια δια Διατάγματος, προκαλουμένου παρά των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας, όπερ ορίζει την κατά τόπον αρμοδιότητα αυτών.
2. Έκαστον Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Ασφαλιστικόν Δικαστήριον απαρτίζεται εκ του Προέδρου, εκ δύο μελών και του Γραμματέως.
3. Ο Πρόεδρος εκάστου Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου και ο δια την περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος αναπληρωτής τούτου, διορίζονται εκ των εν τη έδρα τούτου υπηρετούντων Προέδρων Πρωτοδικών ή Πρωτοδικών.
4. Τα δύο μέλη και δύο αναπληρωταί του διορίζονται το εν εκ των ησφαλισμένων και το έτερον εκ των εργοδοτών, δι' αποφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται η έδρα του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου και υποδεικνύονται ο μεν ησφαλισμένος και ο αναπληρωτής αυτού υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. ο δε εργοδότης και ο αναπληρωτής αυτού, υπό των οικείων επαγγελματικών Οργανώσεων, καθ'α θέλει ορίσει το κατά την παρ. 7 του επομένου άρθρου προβλεπόμενον διάταγμα.
5. Προς ταχύτεραν εκδίκασιν των υποθέσεων, δύναται παρά τοις Πρωτοβαθμίοις Ασφαλιστικοίς Δικαστηρίοις Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, να λειτουργούσι δύο ή πλείονα τμήματα συντιθέμενα κατά τα δια του παρόντος άρθρου οριζόμενα.

Άρθρο 47

Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλ. Δικαστήρια

1. Συνιστώνται εις τας έδρας των εφετείων, δια διαταγμάτων εκδιδομένων υπό των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας, Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια προς εκδίκασιν των περί των η παράγραφος 3 του άρθρου 43 προσφυγών και των κατά το άρθρον 44 ασκουμένων εφέσεων.
2. Τα Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια αποτελούνται εκ του Προέδρου, τεσσάρων μελών και του Γραμματέως.
3. Ως Πρόεδροι των Δευτεροβαθμίων Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, διορίζονται Αρεοπαγίται ή Πρόεδροι Εφετών ή Εφέται δι' αναπλήρωσιν των οποίων, εις περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος, διορίζονται ανά τρεις Αρεοπαγίται ή Πρόεδροι Εφετών ή Εφέται.
4. Τα δύο εκ των μελών εκάστου Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου μετά των αναπληρωτών των διορίζονται εξ ειδικών προσώπων εχόντων πείραν και γνώσεις περί τα ασφαλιστικά ζητήματα και κεκτημένων πτυχίον Νομικής Σχολής, λαμβανομένων εκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον αριθμόν των απαιτούμενων τακτικών και αναπληρωματικών μελών και καταρτιζομένου υπό Ειδικού συμβουλίου απαρτιζομένου:
 - α) Εκ δύο Συμβούλων της Επικρατείας, υποδεικνυομένων μετά των αναπληρωτών των, υπό του Προέδρου αυτού.
 - β) Εξ ενός Αρεοπαγίτου, υποδεικνυομένου μεθ' ενός αναπληρωτού του υπό του Προέδρου του Αρείου Πάγου και γ) Εκ δύο καθηγητών της Νομικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, υποδεικνυομένων μετά των αναπληρωτών των υπό της Σχολής. Άπαντα τα μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, του ειδικού ως άνω Συμβουλίου, διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Δια της αυτής αποφάσεως ορίζεται ο Πρόεδρος Συμβουλίου και αι καταβλητέαι εις τους μετέχοντας αυτού αποζημιώσεις. Τα της προσελεύσεως εις Συνεδρίασιν, απαρτίας, λήψεως αποφάσεων και γενικώς τα του τρόπου λειτουργίας του Συμβουλίου ορισθήσονται δια του περί ου η παρ. 7 του παρόντος άρθρου Β.Δ/τος. Εκ των λοιπών δύο μελών, το εν δέον να είναι ησφαλισμένος υποδεικνυόμενος μετά του αναπληρωτού υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. και το έτερον εργοδότης, υποδεικνυόμενος μετά του αναπληρωτού του υπό των οικείων επαγγελματικών Οργανώσεων, καθ' α θέλει ορίσει το κατά την παράγραφον 7 του παρόντος άρθρου προβλεπόμενον Διάταγμα. Των μελών διορίζονται δια την περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος ανά τέσσαρα αναπληρωματικά μέλη εκ των πληρούντων τας αυτάς προϋποθέσεις.
5. Δια Διατάγματος προκαλουμένου παρά των Υπουργών Εργασίας και Δικαιοσύνης θέλουσι διορισθεί, κατά τα ανωτέρω οι Πρόεδροι και τα μέλη των Δευτεροβαθμίων Δικαστηρίων.
6. Προς ταχύτεραν εκδίκασιν των υποθέσεων δύνανται να χωρισθούν τα Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια εις δύο τμήματα, έκαστον των οποίων συντίθεται κατά τα ανωτέρω ορισθέντα.
7. Δια Β. Διατάγματος προκαλουμένου παρά των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας θέλουσιν ορισθή ο τρόπος υποδείξεως, οι λόγοι και ο τρόπος αντικαταστάσεως, μεταθέσεως ή παύσεως των μελών των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων.
8. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστών αυξάνεται κατά δύο (2) Πρόεδρους Εφετών, πέντε (5) Εφέτας, επτά (7) Πρόεδρους Πρωτοδικών και δεκαπέντε (15) Πρωτοδικας.

Άρθρο 48

Κοινά διατάξεις

1. Τα Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια ή έκαστον των Τμημάτων τούτων αποτελούσιν ίδιας ανεξαρτήτους αρχάς.
2. Οι Πρόεδροι, τα μέλη και οι αναπληρωταί των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων διορίζονται επί πενταετεί θητεία.
3. Ουδείς διορίζεται ουδέ δύνανται να είναι μέλος Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου: α) Εάν υπάρχη τις εκ των εν άρθρω 12 & 4 αναφερομένων λόγων. β) Εάν δεν καταστή εν τη έδρα του ου μετέχει Ασφαλιστικού Δικαστηρίου.
4. Η ιδιότης του Προέδρου ή του μέλους ή του αναπληρωτού Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου είναι ασυμβίβαστος προς την ιδιότητα του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. ή άλλων μονίμων επιτροπών ή συμβουλίων του Ι.Κ.Α. ή άλλων Ασφαλιστικών Οργανισμών.

5. Παρ' εκάστω Ασφαλιστικώ Δικαστηρίω λειτουργεί γραμματεία αποτελουμένη εξ υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. κατά τα δια κανονισμού ορισθησόμενα.
6. Δια την εξαίρεσιν του Προέδρου ή των μελών Ασφαλιστικού Δικαστηρίου εφαρμόζονται αναλόγως αι σχετικά διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας. Εναντίον αποφάσεως απορριπτούσης την αίτησιν εξαίρεσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται. Δεν συγχωρείται υποβολή αιτήσεως περί εξαίρεσεως του αναπληρωτού του εξαιρεθέντος.
7. Τα Διατάγματα περί της συστάσεως των εν άρθροις 46, 47 Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, δέον να εκδοθούν εντός 80 ημερών από της ισχύος του παρόντος.
8. Αι δαπάναι της εν γένει λειτουργίας Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων της κατά το άρθρον 5 του παρόντος Νόμου Επιτροπής, του κατά το άρθρον 47 παρ. 4 του παρόντος Συμβουλίου και του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, βαρύνουσι το Ι.Κ.Α. και καταβάλλονται υπό τούτου, δυναμένου αντιστοίχως να απαλλάσθαι εν όλω ή εν μέρει εκ της προς τον λογαριασμόν Βελτιώσεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως, τον συσταθέντα δια του Α.Ν. 591/37 (8) και συγχωνευθέντα εις τον Κρατικόν Πρ/σμόν δια του Νόμου 1646/51 (9) του κυρώσαντος τον Α.Ν. 1500/50 (10), καταβαλλομένης υπό τούτου εισφοράς. Τα ποσά των ως άνω πάσης φύσεως δαπανών, συμπεριλαμβανομένων και των μέχρι τούδε καταβλητέων τοιούτων, ως και παν έτερον θέμα σχετιζόμενον με την εφαρμογήν της παρούσης, θέλει ρυθμίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας.

Άρθρο 49

1. Οι διάδικοι δύνανται να εμφανίζονται ενώπιον των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων και δια πληρεξουσίων. Κανονισμός θέλει ορίσει τα ανώτατα όρια των αμοιβών των δικηγόρων και δικολάβων πληρεξουσίων.
2. Η εκδίκασις των υποθέσεων διεξάγεται και απόντος του προσηκόντως κληθέντος διαδίκου.
3. Αι κλήσεις των διαδίκων και των μαρτύρων ενεργούνται παρά του Προέδρου του Πρωτοβαθμίου ή του Γραμματέως του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου ή των Τμημάτων τούτου, κατά τα λοιπά εφαρμοζομένων αναλόγως των ορισμών της ποινικής δικονομίας.
4. Η διαδικασία ενώπιον των Ασφαλιστικών Δικαστηρίων είναι προφορική και δημοσία. Δι' αποφάσεως όμως του δικαστηρίου δύναται ν' αποκλείηται η δημοσιότης της συζητήσεως, οσάκις κρίνεται αυτή επιβλαβής εις τα χρηστά ήθη ή την δημοσίαν τάξιν η προσβάλλει το ιατρικόν απόρρητον.
5. Τα ασφαλιστικά Δικαστήρια, εν τη εκδικάσει των υποθέσεων, αναζητούσιν εξ επαγγέλματος την ουσιαστικήν αλήθειαν, χρησιμοποιούντα και ελευθέρως εκτιμώντα πάντα τα εν ταις ποινικαίς δίκαις επιτρεπόμενα αποδεικτικά μέσα. Κατά των ψευδορκούντων εφαρμόζονται αι διατάξεις του Ποινικού Κώδικος. Εάν παρίσταται ανάγκη διεξαγωγής αποδείξεων εκτός της έδρας των, τα ασφαλιστικά δικαστήρια δύνανται ν' αναθέτωσιν την διεξαγωγήν εις έτερον δικαστήριον ή άλλην δημοσίαν αρχήν του τόπου διεξαγωγής.
7. Δια Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης και Εργασίας, θέλουσιν ορισθή τα καθήκοντα και δικαιώματα των Προέδρων Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, ο χρόνος και ο τόπος των συνεδριάσεων αυτών, ο τρόπος και η σειρά εισαγωγής των υποθέσεων προς εκδίκασιν, ως και ο τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως και εκτελέσεως των αποφάσεων τούτων.

Άρθρο 50

Διαφοραί εκ συμβάσεων μετά του Ι.Κ.Α.

1. Δια των συμβάσεων των συναπτομένων μεταξύ του Ι.Κ.Α. και των μετ' αυτού οπωσδήποτε συναλλασσομένων δια παροχήν εις αυτό υπηρεσιών ή πραγμάτων, δύναται να ορίζεται, ότι αι μεταξύ αυτών εκ των συμβάσεων αναφυόμεναι διαφοραί, λύονται παρά πρωτοβαθμίων Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων ή του δευτεροβαθμίου τοιούτου, κατά την δια του παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν, αποκλειομένης της τακτικής τοιαύτης.
2. Αι αποφάσεις των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων επί των περιών η προηγουμένη παράγραφος διαφορών, ίνα καταστώσιν εκτελεσταί δέον να περιαφθώσιν τον τύπον της εκτελέσεως υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου, εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται η έδρα του οικείου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου. Κατά της υπό του Προέδρου ενεργουμένης περιαφής του τύπου της εκτελέσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται. Εις την

αρμοδιότητα των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, υπάγεται και η εκδίκασις προσφυγών κατ'α ποφάσεων οργάνων των εις την αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας υπαγομένων πάσης φύσεως ειδικών Ασφαλιστικών Ταμείων, εχουσών ως αντικείμενον τα περί των εδάφια α', β', γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 43 του παρόντος οριζόμενα θέματα, εφαρμοζομένων αναλόγως των περί Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων διατάξεων του παρόντος νόμου.

Άρθρο 51

Μεταβολή ασφαλιστικού φορέως

[Το άρθρον 51 καταργήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του ΝΔ 4202/1961 (ΦΕΚ Α' 175)]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Ειδική Προστασία Προσωπικού Ι.Κ.Α.

1. Τα μέλη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., των τακτικών και ειδικών Επιτροπών αυτού και των πάσης φύσεως λοιπών συλλογικών οργάνων του Ιδρύματος τα μέλη των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, το υπαλληλικόν και υπηρετικόν προσωπικόν αυτού και παν πρόσωπον παρέχον οιασδήποτε υπηρεσίας προς αυτό ή τους παρ' αυτό ησφαλισμένους, εις οιαδήποτε νομικήν σχέσιν και αν τελή προς αυτό, υπέχουσιν εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των τας ποινικάς ευθύνας των δημοσίων υπαλλήλων.
2. Ως προς την κατάσχεσιν και εκχώρησιν του μισθού και αποζημιώσεων εν γένει του πάσης φύσεως προσωπικού του Ι.Κ.Α. εφαρμόζονται αι εκάστοτε ισχύουσαι, περί κατασχέσεως και εκχωρήσεως των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων διατάξεις.

Άρθρο 53

Στερήσεις και εκπτώσεις εκ των παροχών

1. Ο ησφαλισμένος ή ο συνταξιούχος, εάν δια δικαστικής αποφάσεως τιμωρηθή δι' αδίκημα σχέσιν έχον προς την ασφάλισιν, διαπραχθέν εις βάρος του Ι.Κ.Α. ή του πάσης φύσεως προσωπικού αυτού, δύναται να στερήται δι' αποφάσεων των δια Κανονισμού ορισθησομένων οργάνων, των εις χρήμα παροχών της ασφαλίσεως εν όλω ή εν μέρει, επί χρόνον ουχί μακρότερον των τριών μηνών. Ο ούτω στερούμενος των παροχών ησφαλισμένος δεν απαλλάσσεται κατά τον χρόνον της στερήσεως, του βαρύνοντος αυτόν, συμφώνως τω άρθρω 25 τμήματος των εισφορών.
2. Ο ησφαλισμένος ή ο συνταξιούχος, εάν ποιήται, αυτός ή μέλος της οικογενείας του, κατάχρησιν των παροχών των κλάδων ανεργίας και ασθενείας εις χρήμα και εις είδος, δύναται να στερηθή των επ' αυτών δικαιωμάτων του επί χρόνον ουχί μακρότερον των 3 μηνών, κατά τας διατάξεις κανονισμού. Δια τον εκ της αιτίας ταύτης στερούμενον των παροχών της ασφαλίσεως ησφαλισμένον, ισχύουσι αι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της προηγουμένης παραγράφου.

Άρθρο 54

Ποινικάί κυρώσεις

Εάν δεν συντρέχη περίπτωσης εφαρμογής αυστηροτέρων ποινικών διατάξεων, τιμωρείται:

1. Δια κρατήσεως ή δια προστίμου ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, πας όστις δι' απρεπούς συμπεριφοράς εις τα γραφεία και ιατρεία του Ι.Κ.Α. δυσχεραίνει το εν αυτοίς επιτελούμενον έργον.
2. Δια των ποινών του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικος:
 - α) πας όστις παραβαίνει τους ορισμούς των άρθρων 25 και 26 του παρόντος και των βάσει τούτων εκδιδομένων κανονισμών,

β) τα περί των η & 10 του άρθρου 26 όργανα εν περιπτώσει παραβάσεως των ορισμών αυτής.
3. Εις εργοδότης μη συμμορφούμενος προς τας εκ της κειμένης νομοθεσίας επιβαλλομένας αυτοίς υποχρεώσεις περί μέτρων υγιεινής και ασφαλείας των ησφαλισμένων εις τους τόπους εργασίας, δύνανται κατά τα δια του κανονισμού ορισθησόμενα αι Τ.Δ.Ε. των οικείων Υπ'των να επαυξάνωσι το πολύ μέχρι 50 %, τα βαρύνοντα τους εν λόγω εργοδότης τμήματα των εισφορών.

Άρθρο 55

Προσωπικόν συγχωνευομένων Ταμείων εις το Ι.Κ.Α.

1. Το πάσης φύσεως διοικητικόν προσωπικόν του συγχωνευομένου Ταμείου μετατάσσεται από της συγχωνεύσεως τούτου εις το Ι.Κ.Α. διατηρούμενον ως υπεράριθμον προσωπικόν αυτού μέχρι της κατά τας επομένας παραγράφους εντάξεως αυτού.
2. Το ούτω διατηρούμενον διοικητικόν προσωπικόν εντάσσεται βάσει των τυπικών και ουσιαστικών αυτού προσόντων, δι'αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., λαμβανομένης εντός 6μήνου το πολύ από της συγχωνεύσεως εις θέσεις και βαθμούς του Ι.Κ.Α., αναλόγους προς τα τυπικά και ουσιαστικά αυτού προσόντα και τα προβλεπόμενα τοιαύτα δια την κατάληψιν των εις ας κατατάσσεται θέσεων του Ι.Κ.Α. Απο της πρώτης του μηνός του μεθεπομένου της τοιαύτης κατατάξεως οι ανωτέρω δικαιούνται των αποδοχών της θέσεως εις ην κατετάγησαν. Οι εκ του ανωτέρω προσωπικού μη δυνάμενοι ελλείπει τυπικών και ουσιαστικών προσόντων να ενταχθώσιν εις θέσιν τινά του Ι.Κ.Α. διατηρούνται παρ' αυτώ ως υπεράριθμοι. Οι εκ τούτων παραιτούμενοι εντός τριμήνου από της συγχωνεύσεως ως και οι μη αποδεχόμενοι την μετάταξιν ή την ένταξιν δικαιούνται εκ του Ι.Κ.Α. αποζημιώσεως ίσης προς το διπλάσιον της υπό του νόμου 2112 προβλεπόμενης, μη δυναμένης όμως να υπερβή τους 30 μισθούς. Οι κατά τα ανωτέρω αποχωρούντες δια την τυχόν συνταξιοδότησιν των παρά του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως, θεωρούνται ως απολυόμενοι λόγω καταργήσεως θέσεως. Κατά των ανωτέρω αποφάσεων περί εντάξεως επιτρέπεται η υποβολή αιτήσεως αναθεωρήσεως ενώπιον του κατά το τελευταίον εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 23 Υπηρεσιακού Συμβουλίου, της σχετικής αιτήσεως υποβαλλομένης εντός δέκα ημερών από της κοινοποιήσεως της περί κατατάξεως ή μη αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Αι αποφάσεις επί αιτήσεων αναθεωρήσεως, δέον όπως εκδίδωνται εντός μηνός το βραδύτερον από της υποβολής της σχετικής αιτήσεως αναθεωρήσεως.
3. Οι εκ του τακτικού κυρίου υγειονομικού προσωπικού (ιατροί γενικής ιατρικής και ειδικότητων και οδοντίατροι) κατέχοντες οργανικάς θέσεις παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω και αμειβόμενοι δια μισθού ή παγίας αποζημιώσεως, μετατάσσονται εις θέσεις ιατρών θεραπευτών του Ι.Κ.Α. επί παγία αποζημιώσει, προσλαμβάνοντες άμα την νομικήν θέσιν των ιατρών του Ι.Κ.Α. της κατηγορίας ταύτης, εφ' όσον συνεπλήρωσαν κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως διετή τουλάχιστον υπηρεσίαν παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω και έχουν τα δια τας ανωτέρω θέσεις του Ι.Κ.Α. προβλεπομένα προσόντα. Εν εναντία περιπτώσει απολύονται λαμβάνοντες παρά του Ι.Κ.Α. αποζημίωσιν ίσην προς το διπλάσιον των μηνιαίων αποδοχών των. Οι εκ τούτων έχοντες τα προσόντα δια την κατάληψιν θέσεων ιατρών ελεγκτών του Ι.Κ.Α., όντες δε μόνιμοι υπάλληλοι του συγχωνευομένου Ταμείου, κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως δύνανται μετ' απόφασιν του κατά την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου Συμβουλίου να καταταγούν και εις θέσεις Ιατρών Ελεγκτών του Ι.Κ.Α. Ο μισθός ή η παγία αποζημιώσις των κατά την παρούσαν παράγραφον μετατασσομένων εις το Ι.Κ.Α. και εχόντων δεκαετή παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω υπηρεσίαν δεν δύναται εν πάση περιπτώσει να είναι κατωτέρω του μισθού ή της παγίας αποζημιώσεως, ην ελάμβανον παρά του συγχωνευομένου Ταμείου κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως.
4. Το πάσης φύσεως δευτερεύον υγειονομικόν προσωπικόν (μαία, νοσοκόμοι κ.λ.π.) του συγχωνευομένου εις το Ι.Κ.Α. ταμείου, μετατάσσεται εις το Ι.Κ.Α. εφ' όσον έχει συμπληρώσει κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως διετή τουλάχιστον υπηρεσίαν παρά τω Συγχωνευομένω Ταμείω, άλλως απολύεται δικαιούμενον ως αποζημιώσεως παρά του Ι.Κ.Α. ποσού ίσου προς τας κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως αποδοχάς του δύο μηνών. Οι κατά τ' ανωτέρω μετατασσόμενοι εις το Ι.Κ.Α. κατατάσσονται εις θέσεις και βαθμούς κατά την διαδικασίαν της παρ. 2 του παρόντος άρθρου εφαρμοζομένων κατ' αναλογίαν και των διατάξεων της παραγράφου ταύτης και της παραγράφου 3.
5. Από της πραγματοποιήσεως της οριστικής κατά τα ανωτέρω μετάταξεως ο αριθμός των οργανικών θέσεων του Ιδρύματος αυξάνεται αναλόγως του αριθμού του κατά τας

προηγούμενας παραγράφους εκάστοτε κατατασσομένου εις το Ι.Κ.Α. διοικητικού και κυρίου και δευτερεύοντος υγειονομικού προσωπικού, εις ας εντάσσεται τούτο άνευ ετέρας διατυπώσεως, της σχετικής περί εντάξεως αποφάσεως δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Αι δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως δημιουργούμεναι οργανικά θέσεις εις το Ι.Κ.Α. δύνανται να καταργώνται δι' αποφάσεων του Δ.Σ., δημοσιευομένων εντολών του Προέδρου του Δ.Σ. εις την Εφημερίδα της κυβερνήσεως, άμα τη καθ' οιονδήποτε τρόπον αποχωρήσει εκ της υπηρεσίας του Ι.Κ.Α. των ενταχθέντων εις ταύτας.

6. Το οπωσδήποτε υπηρετούν έκτακτον και επί συμβάσει ή ημερομισθίω προσωπικόν εις συγχωνευόμενον Ταμείον, μετατάσσεται εις το Ι.Κ.Α. ως υπεράριθμον αυτού προσωπικόν με τας ας ελάμβανε αποδοχάς κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως, διατηρούμενον εν τη υπηρεσία, εφ' όσον χρόνον καθορίζει η περί προσλήψεως του απόφασις του συγχωνευομένου ταμείου, απολυόμενον μετά την πάροδον αυτού επί τη καταβολή αυτώ αποζημιώσεως ίσης προς το διπλάσιον της υπό του Ν. 2112 προβλεπομένης δια τους ιδιωτικούς υπαλλήλους. Εάν η πρόσληψις του ως άνω προσωπικού παρά τω συγχωνευομένω ταμείω εγένετο δια χρόνον άόριστον, τούτο δύνανται ν' απολύεται δι' αποφάσεως του υπηρεσιακού Συμβουλίου, παραφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρου 5 παρ. 7, οποτεδήποτε μετά την πραγματοποιήσιν της συγχωνεύσεως επί τη καταβολή αυτώ της ως άνω αποζημιώσεως.

7. Δια κανονισμού θέλουν ορισθή τα της αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας ως τοιαύτης παρά τω Ι.Κ.Α. εις το εντασσόμενον κατά τας διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος προσωπικόν των συγχωνευομένων Ταμείων ως και τα της αρχαιότητος αυτού. Δια του αυτού Κανονισμού θέλει ρυθμισθή και παν ζήτημα γεννώμενον εκ της τυχόν λειτουργίας παρά τοις συγχωνευομένοις Ταμείοις Ειδικών λογαριασμών Προνοίας υπέρ του Προσωπικού αυτών.

Άρθρο 56

Υπολογισμός επιδομάτων και συντάξεων συγχωνευομένων Ταμείων

1. Πρόσωπα λαμβάνοντα επίδομα ανεργίας παρά του Ταμείου Ανεργίας κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου, εξακολουθούν λαμβάνοντα τούτο παρά του Ι.Κ.Α. υπό τους όρους τους προβλεπομένους παρά των εν ισχύι κατά την έναρξιν της χορηγήσεως του επιδόματος διατάξεων και δια την υπό τούτων προβλεπομένην διάρκειαν και ποσόν.

2. Πρόσωπα λαμβάνοντα επιδόματα ασθενείας και μητρότητος παρά του Ι.Κ.Α. κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου, εξακολουθούν δικαιούμενα τούτων υπό τους όρους τους προβλεπομένους παρά των εν ισχύι κατά την έναρξιν της χορηγήσεως του επιδόματος διατάξεων και δια την υπό τούτων προβλεπομένην διάρκειαν, έστω και αν δεν πληρούν τας προϋποθέσεις του παρόντος Νόμου. Εάν όμως ταύτα είναι κατώτερα κατά ποσόν των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων, καταβάλλονται αυτοίς τα υπό του παρόντος οριζόμενα. Ειδικώς, οι κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος τυγχάνοντες από διετίας τουλάχιστον επιδόματος ασθενείας λόγω φυματιώσεως παρά του Ι.Κ.Α., συνεχίζουν την επιδότησιν των βάσει της ανωτέρω διατάξεως επί 360 ημέρας από ταύτης, δικαιούμενοι μετά την συμπληρωσιν των ως άνω 360 ημερών ειδικού επιδόματος ίσους προς το υπό του παρόντος προβλεπόμενον ειδικόν επίδομα αναπροσαρμογής έστω και αν δεν πληρούν τας δια την χορήγησιν αυτού προβλεπομένας χρονικάς προϋποθέσεις, εφ' όσον δε πάντως πληρούν τους όρους της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του παρόντος και δι' όσον χρόνον προβλέπεται η καταβολή τούτου.

3. Αι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και δια τους επιδοτούμενους λόγω ασθενείας ή μητρότητος των συγχωνευομένων εις το Ι.Κ.Α. Ταμείων, εφ' όσον κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως ελάμβανον επίδομα ασθενείας ή μητρότητος.

4. Οι συνταξιούχοι Ειδικών Ταμείων συγχωνευομένων κατά τας διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος εις το Ι.Κ.Α., εξακολουθούν συνταξιοδοτούμενοι παρά του Ι.Κ.Α. Από της πρώτης του επομένου της συγχωνεύσεως μηνός, οι ανωτέρω δικαιούνται των υπό του παρόντος προβλεπομένων συντάξεων, υπολογιζομένων, βάσει των οικείων διατάξεων τούτου, εφαρμοζομένης και της διατάξεως της παραγράφου 6 του άρθρου 26, εφ' όσον πληρούν τας κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Υπερέβησαν προκειμένου περί αρρένων το 60όν και προκειμένου περί θηλέων το 55ον έτος της ηλικίας ή

- β) πληρούν τας προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως λόγω ανικανότητας του άρθρου 28 παρ. 2 ή
- γ) συνταξιοδοτούνται ως μέλη οικογενείας θανόντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου και πληρούν τας υπό του άρθρου 28 παρ. 6 οριζόμενας προϋποθέσεις, χαρακτηρισμού των ως μελών οικογενείας δικαιουμένων συντάξεως. Εάν όμως οι ανωτέρω ελάμβανον κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως μεγαλύτερον ποσόν της κατά τας διατάξεις του παρόντος απονεμητέας αυτοίς συντάξεως, συνεχίζουν λαμβάνοντες την ανωτέραν τοιαύτην. Μη συντρεχουσών των κατά τα ανωτέρω προϋποθέσεων οι συνταξιούχοι του συγχωνευομένου Ταμείου εξακολουθούν λαμβάνοντες παρά του Ι.Κ.Α. την ην ελάμβανον κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως σύνταξιν παρά του συγχωνευομένου Ταμείου.

Άρθρο 57

Καθυστερούμεναι εισφοραί

1. Εργοδότηι οφείλοντες καθυστερουμένας εισφοράς εις το Ι.Κ.Α. και το Ταμείον Ανεργείας, κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου, απαλλάσσονται παντός προσθέτου τέλους και τόκου, εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος ήθελον τακτοποιήσιν ταύτας. Μετά την παρέλευσιν της άνω προθεσμίας αι ως άνω καθυστερούμεναι εισφοραί δι' εφ' άπαξ τέλους 50 %. Οφειλέται εκ προσθέτων τελών απαλλάσσονται της υποχρεώσεως προς πληρωμήν αυτών, εφ' όσον ήδη κατέβαλον τας εισφοράς, εις ας αφορούν ταύτα. Η υποχρέωσις προς καταβολήν τόκων επί των καθυστερουμένων εισφορών καταργείται, αφ' ης ίσχυσεν. Τυχόν όμως καταβληθέντες τοιούτοι δεν επιστρέφονται. Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. δημοσιευθησομένης επιμελεία του Προέδρου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ληφθησομένης εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της περι κατατάξεως των ησφαλισμένων εις ασφαλιστικάς κλάσεις αποφάσεως του, συμφώνως τω άρθρω 24, παρ. 4 του παρόντος, δύναται να ορισθή ότι αι μήπως βεβαιωθείσαι παρά του Ι.Κ.Α. καθυστερούμεναι εισφοραί μέχρι της ημερομηνίας ταύτης, εν όλω ή εν μέρει, θα υπολογίζωνται βάσει των τεκμαρτών ημερομισθίων της κλάσεως εις ην θα καταταχθώσιν οι ησφαλισμένοι, δι' ους οφείλονται αι εισφοραί.
2. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικάι εισφοραί παρ' ησφαλισμένων προαιρετικώς συνεχιζόντων την ασφάλισιν των παρά τω Ι.Κ.Α. κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, δια χρόνον μεταγενέστερον της 1ης Μαΐου 1949 υπολογίζονται βάσει της κατά το άρθρον 41 παρ. 4 του παρόντος γενησομένη κατάταξιν των εις ασφαλιστικάς κλάσεις, εξοφλούνται δε υποχρεωτικώς εντός τριμήνου το πολύ προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος επί ποινή εκπτώσεως εκ του δικαιώματος προς περαιτέρω προαιρετικήν συνέχισιν της ασφαλίσεως.
3. Αι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1022/46 «περί κανονισμού του τρόπου διοικήσεως και λειτουργίας των οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως κλπ.» δεν εφαρμόζεται δια το Ι.Κ.Α. αφ' ης ίσχυσεν.
4. Το Δημόσιον απαλλάσσεται εκ των μέχρι της ισχύος του παρόντος οφειλομένων υπό τούτου προς το Ταμείον Ανεργείας εισφορών τυχόν όμως καταβληθείσαι τοιαύται δεν αναζητούνται.

Άρθρο 58

Ανασυγκρότησις Συλλογικών Οργάνων του Ι.Κ.Α.

Τα υφιστάμενα κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου συλλογικά όργανα του Ι.Κ.Α., δι' α προβλέπεται διάφορος σύνθεσις υπό του παρόντος, θέλουσιν ανασυγκροτηθή εντός διμήνου από ταύτης, κατά τας διατάξεις του παρόντος, της θητείας των υφισταμένων τοιούτων θεωρουμένης ως ληξάσης από του διορισμού των νέων μελών. Προκειμένου περί Υπ/των εις α δεν ήθελε κριθή σκόπιμος η σύστασις Τ.Ε.Ε. και Τ.Δ.Ε. συμφώνως προς τας διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 9 και 17 παρ. 9 του παρόντος, τα ήδη λειτουργούντα τοιαύτα απαλλάσσονται των καθηκόντων των μετά πάροδον διμήνου από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 59

Υποχρεωτική συνέχισις της ασφαλίσεως παρά του Ι.Κ.Α.

Κατά πάσαν περίπτωσιν συγχωνεύσεως ειδικού Ταμείου εις το Ι.Κ.Α., το τελευταίον τούτο υποχρεούται όπως συνεχίση την ασφάλισιν των εις το συγχωνευόμενον Ταμείον ασφαλιζομένων προσώπων έστω και αν δεν έχη εισέτι επεκταθή εις την περιοχίν απασχολήσεως τούτων, επεκτεινομένης αυτομάτως της ασφαλίσεως του και εις την περιοχίν ταύτην τουλάχιστον ως προς τα πρόσωπα ταύτα.

Άρθρο 60

Καταργούμεναι διατάξεις Ιδιωτικά ασφαλείαι κλπ

1. Από της ισχύος του παρόντος καταργείται ο Νόμος 6298/34 «περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» πλην των άρθρων 19 παρ. 9α και 9β, 61, 62 και 63, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως και ο Α.Ν. 118/45 «περί ασφαλίσεως κατά της ανεργίας των μισθωτών βιομηχανικών επιχειρήσεως» ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, πλην του άρθρου 9, και των μη ασφαλιστικού περιεχομένου διατάξεων τούτου καταργουμένης συγχρόνως και πάσης διατάξεως της ισχυούσης νομοθεσίας αντιπιθεμένης εις τον παρόντα νόμον. Μέχρις εκδόσεως των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων κανονισμών ισχύουσιν ευθέως ή αναλογικώς αι διατάξεις των ήδη ισχυόντων κανονισμών του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εφ' όσον δεν αντίκεινται εις τον παρόντα νόμον. Προκειμένου ειδικώς περί Κανονισμών ρυθμιζόντων τα της καταστάσεως εν γένει του προσωπικού του Ιδρύματος, αι τυχόν υπό τούτων ή παρ' ετέρων διατάξεων προβλεπόμεναι εγκρίσεις αποφάσεων οργάνων του Ι.Κ.Α. παρά του εποπτεύοντος Υπουργείου δεν απαιτούνται από της ισχύος του παρόντος, των σχετικών αποφάσεων παραγουσών πάντα τα έννομα αποτελέσματα αυτών και άνευ της εγκρίσεως τούτων, δημοσιευομένων δε εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εάν απαιτείται τοιαύτη δημοσίευσις, εντολή του Προέδρου του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. ή του υπό του Δ.Σ. εξουσιοδοτηθησομένου προς τούτο Γενικού Διευθυντού. Αι αρμοδιότητες των γραφείων ευρέσεως εργασίας περιέρχονται από της ισχύος του παρόντος εις την αρμοδιότητα του Ι.Κ.Α. καταργουμένης πάσης άλλης σχετικής διατάξεως και απαγορευομένης της συστάσεως ιδιωτικών ή άλλων τοιούτων. Τα της συστάσεως και τα του τρόπου λειτουργίας αυτών θέλουσι ρυθμισθή δι' ειδικών κανονισμών. Μέχρις εκδόσεως των κανονισμών τούτων διέπονται υπό των ισχυουσών κατά την δημοσίευσιν του παρόντος διατάξεων.

2. Αι τυχόν εκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις περί υποχρεωτικής προσλήψεως μισθωτών, συνδεομένων δια συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου μέσω των Γραφ. Ευρέσεως Εργασίας, και αι τυχόν τοιαύται περί υποχρεωτικής αναγγελίας επί ποινή ακυρότητος της καταγγελίας των ως άνω συμβάσεων δεν εφαρμόζονται δια το Δημόσιον. Αι ενεργούσαι όμως τας προσλήψεις ή καταγγελίας τοιούτων συμβάσεων διοικητικά αρχαί ή άλλα δημόσια όργανα υποχρεούνται όπως αναγγέλλουν εις τα οικεία Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας πάσαν τοιαύτην πρόσληψιν ή καταγγελίαν, χωρίς όμως η παράλειψις της τοιαύτης αναγγελίας να συνεπάγεται οιαδήποτε αστικήν ή ποινικήν κύρωσιν ή υποχρέωσιν αποζημιώσεως έναντι του μισθωτού ή τρίτων έναντι του Δημοσίου.

3. Εις περίπτωσιν ανικανότητος προς εργασίαν ή θανάτου, οφειλομένου εις ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος επελθόντος εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, εάν ο παθών περιλαμβάνεται μεταξύ των ασφαλιστέων κατά τον παρόντα νόμον προσώπων ή εν περιπτώσει θανάτου του, τα εν άρθρω 28 παραγρ. 6 αναφερόμενα πρόσωπα, δικαιούνται των παροχών της ασφαλίσεως του παρόντος νόμου, ο οικείος εργοδότης απαλλάσσεται της εκ των διατάξεων του Β.Δ/τος της 24ης Ιουλίου 1920 «περί κωδικοποιήσεως των νόμων περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων», ως αύται ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, υποχρεώσεως προς καταβολήν της παρά τούτων προβλεπομένης αποζημιώσεως, εξόδων νοσηλείας και κηδείας.

4. Αι παρά των κατά το Β. Διάταγμα, περί ου η προηγουμένη παράγραφος, υποχρέων εις αποζημιώσιν, εν περιπτώσει ατυχήματος, συναφθείσα προ της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου συμβάσεις, περί μεταθέσεως των δια την περίπτωσιν ταύτην υποχρεώσεων των εις ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, διατηρούνται εν ισχύι μέχρι της λήξεως των, ουχ' όμως πέραν του έτους από της ισχύος του παρόντος. Αι μετά την δημοσίευσιν του παρόντος συναπτόμεναι ως άνω συμβάσεις παύουσιν ισχύουσαι, άμα τη υπαγωγή εις την ασφάλισιν των εις ους αναφέρονται μισθωτών.

5. Εάν τα πρόσωπα τα παρέχοντα εργασίαν έναντι αμοιβής εις εργοδότην συμβεβλημένον κατά την προηγουμένην παράγραφον, υπαχθώσιν εις την ασφάλισιν του παρόντος Νόμου

εντός του έτους από της ισχύος του παρόντος Νόμου, το μεν τμήμα των εισφορών των βαρυνουσών τον εν λόγω εργοδότην μειούνται δια τον υπόλοιπον χρόνον της ισχύος της συμβάσεως κατά 25 %, η δε εκ της συμβάσεως δεσμευομένη ιδιωτική ασφαλιστική επιχείρησις, εάν εν τω μεταξύ επέλθη ατύχημα εις τι των εν λόγω προσώπων, υποχρεούται να καταβάλη εις το Ι.Κ.Α. το ποσόν, όπερ εκ της συμβάσεως ώφειλε να καταβάλη, προς θεραπείαν του παθόντος και αποζημίωσιν αυτού ή των κληρονόμων του. Εν τη περιπτώσει ταύτη, εάν αι παρά του Ι.Κ.Α. χορηγηθείσαι ή χορηγητέαι κατά τονπαρόντα Νόμον εις τον παθόντα ή τα πρόσωπα του άρθρου 28 παράγραφος 6 παροχαί, υστερούσι κατά το ποσόν του παρά της ιδιωτικής ασφαλιστικής επιχειρήσεως, κατά τα ανωτέρω, καταβληθέντος εις το Ι.Κ.Α. υποχρεούται ο εργοδότης να καταβάλη την διαφοράν εις τον παθόντα και τούτου θανόντος εκ του ατυχήματος, εις τα πρόσωπα του άρθρου 28 παράγραφος 6.

6. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος, ο διορισμός του Αναπληρωτού Γεν. Διευθυντού θέλει ενεργηθή δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ληφθησομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και δημοσιευθησομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, άνευ τηρήσεως ετέρας τινός διατυπώσεως. Εάν το Δ.Σ. δεν υποβάλη την επί του προκειμένου γνώμην του εντός 10ημέρου αφ' ης ζητηθή αύτη παρά του Υπουργού εργασίας, ούτος δύναται να προβή εις τον διορισμόν του Αναπληρωτού Γεν. Διευθυντού και άνευ ταύτης. 7. Παρά τη Διευθύνσει Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας συνιστάται τμήμα Ασφαλιστικής νομοθεσίας αυξανομένων των οργανικών θέσεων Τμηματάρχων β' ή α' τάξεως της Κεντρικής αυτού υπηρεσίας κατά μίαν. Εις την αρμοδιότητα του ως άνω τμήματος υπάγεται η μελέτη και εισήγησις επί των ληπτέων μέτρων δια την βελτίωσιν της διεπούσης τους ασφαλιστικούς Οργανισμούς, τους υπαγομένους υπό την εποπτείαν του Υπουργείου Εργασίας νομοθεσίας και γενικώς των υποβαλλομένων υπό τούτων προτάσεων τροποποιήσεων ή συμπληρώσεων της νομοθεσίας των. Κατά την πρώτην εφαρμογήν της παρούσης εις την ανωτέρω θέσιν μετατάσσεται επί τω βαθμώ Τμηματάρχου α' τάξεως, δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ληφθησομένης μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ως άνω Υπουργείου, ο παρά τω Υπουργείω Εργασίας πλέον της πενταετίας υπηρετήσας κατ' απόσπασιν και κεκτημένος κατά την δημοσίευσιν του παρόντος τον βαθμόν Τμηματάρχου α' τάξεως υπάλληλος του Ι.Κ.Α. του εις τον βαθμόν τούτον χρόνου υπηρεσίας του λογιζομένου δια την αρχαιότητα αυτού και την περαιτέρω προαγωγών ως χρόνου υπηρεσίας του παρά τω Υπουργείω Εργασίας.

Άρθρο 61

Μείωσις εισφορών

[Το άρθρο 61 καταργήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 3213/1955 (ΦΕΚ Α' 108)].

Άρθρο 62

Επέκτασις του Ι.Κ.Α. εις Δωδεκάνησον

Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της κυβερνήσεως, δύναται να επεκτείνεται η ασφάλις του Ι.Κ.Α. εις την Δωδεκάνησον, άνευ της τηρήσεως ετέρας τινός διατυπώσεως. Η κατά τα ανωτέρω επέκτασις της ασφαλίσεως δέον όπως ως προς την Ρόδον πραγματοποιηθή το βραδύτερον μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1952. Κατά την επέκτασιν της ασφαλίσεως εις την Δωδεκάνησον αι κατά το άρθρον 25 εισφοραί, υπολογίζονται μειωμένοι κατά την πρώτην 2ετίαν, κατά 50% κατά την δευτέραν 2ετίαν κατά 15 % και από του εβδόμου έτους εις ολόκληρον.

Άρθρο 63

1. Δια του παρόντος κυρούνται, αφ' ης εξεδόθησαν και εξακολουθούν ισχύουσαι άπασαι αι διοικητικάί πράξεις και αποφάσεις δι' ων ιδρύθησαν Υποκαταστήματα ή Τοπικά Παραρτήματα του Ι.Κ.Α. ή επεξετάθη η ασφαλιστική περιοχή τοιούτων Υποκαταστημάτων ή και Παραρτημάτων.

2. Τα κατά την δημοσίευσιν του παρόντος υφιστάμενα πάσης φύσεως συλλογικά όργανα διοικήσεως και ελέγχου του Ι.Κ.Α. ων η θητεία τυχόν έληξε, θεωρούνται ως νομίμως

υφιστάμενα και λειτουργούντα μέχρι της συγκροτήσεως των υπό του παρόντος νόμους προβλεπομένων συλλογικών οργάνων τηρουμένων πάντως των διατάξεων του άρθρου 58.

3. Κυρούται αφ' ης ίσχυσεν η υπ' αριθ. 32610/47 κοινή απόφασις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας η δημοσιευθείσα εις το υπ' αριθ. 150 Φ.Ε.Κ. της 10.10.47, τεύχος δεύτερον.

Άρθρο 64

1. Τα έξοδα διοικήσεως του Ι.Κ.Α. δεν δύνανται να υπερβαίνουν ποσοστόν 10 % επί των ετησίων εσόδων του. Κατά την πρώτην πενταετίαν από της εφαρμογής του παρόντος το ανωτέρω ποσοστόν δύναται να αυξάνεται προτάσει του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, λαμβανομένης εισηγήσει του Υπουργού Εργασίας μέχρις 15 %.

Άρθρο 65

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως του εξαιρέσει των περί πόρων και παροχών διατάξεων αυτού ων η ισχύς άρχεται από της πρώτης του μηνός του μεθεπομένου εκείνου, της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκείνων δι' ας προβλέπεται διάφορος χρόνος ισχύος των, υποβληθήσεται δε εις την Βουλήν προς κύρωσιν άμα τη συνόδω ταύτης.